

Bodleian Libraries

UNIVERSITY OF OXFORD

This book is part of the collection held by the Bodleian Libraries and scanned by Google, Inc. for the Google Books Library Project.

For more information see:

<http://www.bodleian.ox.ac.uk/dbooks>

This work is licensed under a Creative Commons Attribution-NonCommercial-ShareAlike 2.0 UK: England & Wales (CC BY-NC-SA 2.0) licence.

Roman

625

P764

= Pub. 190

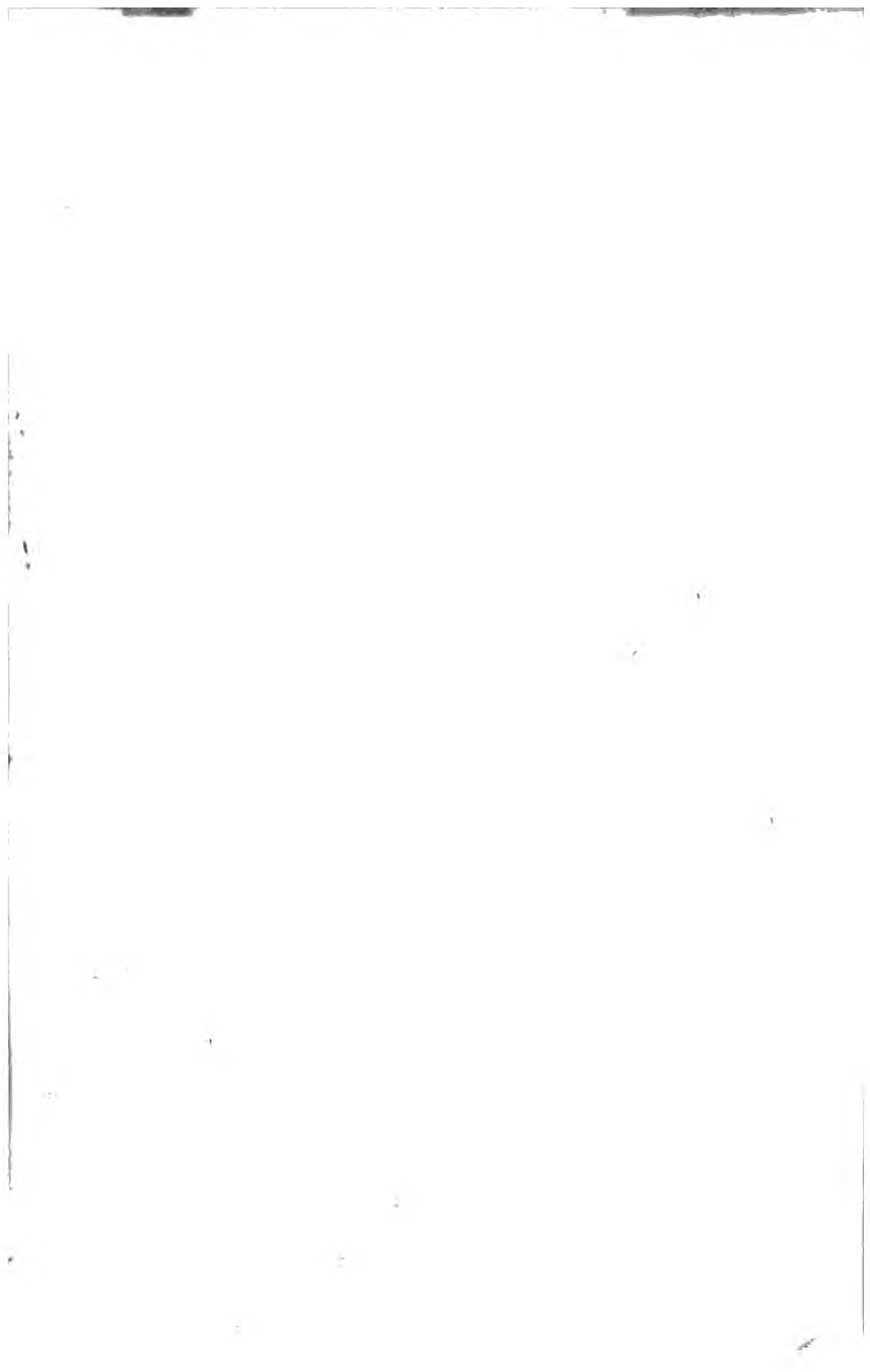
299 g. 19

= L. 1

Roman

625

P764

= Pub. 190

299 g.!

= L.V. 1

Rom.

62'

P76'

POLEMONIS
IAMBATIONES
QUAE EXSTANT DUAE

ACCEDUNT

CALLINICI ADRIANI JAMBlicHI DIODORI
ET ISAACI PORPHYROGENNETI ΠΕΡΙ ΤΩΝ
ΕΙΦΘΕΝΤΩΝ ὑΠΟ ΤΟΥ ὍΜΗΡΟΥ ET ΠΕΡΙ
ΙΤΟΣ ΚΑΙ ΧΑΡΑΚΤΗΡΩΝ ΤΩΝ ἘΝ ΤΡΟΙΑ
ΝΩΝ ΤΕ ΚΑΙ ΤΡΩΩΝ QUAE VULGO DICUNTUR
SCRIPTA

RECENSUIT

HUGO HINCK

LIPSIAE

IN AEDIBUS B. G. TEUBNERI

MDCCLXXIII

200

a.

10.

LIPSIAM: TYPIS B. G. TEUBNERI

PRAEFATIO

In bibliothecis Laurentiana Vaticana Parisina, quarum copiis uti licuit, declamationum Polemonis codices exstant hi:

A. Laurentianus 56, 1, bombycinus formae oblongae saeculo XIII scriptus, cuius et amplam uariarum rerum congeriem recensuit et inde ab Henrici Stephani tempore fata enarravit Valentinus Rose in prolegomenis primo anecdotorum Graecorum et Graecolatinorum fasciculo praemissis. in singulorum quae Polemonem continent foliorum (43—52) ultimis uersibus singula quaedam uerba uel aqua male habita sunt uel, ubi marginem interiorem tangunt, charta qua ille obductus est, ex parte teguntur. textum codex praebet bene diligenterque exaratum, aliquotiens ab ipso librario correctum (A¹), raro aliorum manu mutatum (A²); iota saepissime inuenitur adscriptum; *ν ἐφελκυστικὸν* etiam ante consonas litteras locum habet.

B. Laurentianus 87, 14, bombycinus formae quadratae saeculo XIII una manu accurate scriptus, praeter Aristotelis de mundo librum, Joannis Damasceni quaestiones physicas, Isocratis aliquot orationes, characterum Theophrasti initium, Philostrati de epistulis conscribendis praecepta, foliis 134^r—143^v exhibet Polemonis orationes a librario inter scribendum multifariam correctas (B¹), deinde manum recentiorem paucis quibusdam locis expertas (B²).

C. Laurentianus 59, 37, chartaceus formae oblongae saeculi XV, cum Polemone, qui folia 53^r—

66^r occupat, Dionis Chrysostomi, Isocratis, Hesychii Milesii, Philostrati nonnulla complectens. in hoc quoque emendatoris rara quaedam inueniuntur uestigia (C²).

D. Laurentianus 70, 28 (foll. 235—254), bombycinus saeculi XV.

E. Vaticanus 96 (foll. 11^r—18^v), bombycinus saeculi XIV.

F. Vaticanus 1297, membraneus, olim Fuluii Ursini. folia quae Polemonem continent (408^v—413^r), saeculi XV sunt. in margine huius et Vaticani 1415 ad paucos locos scripturae uarietas adposita est, quam exscripsi integram.

G. Vaticanus 1415 (foll. 23^v—52^r), bombycinus saeculi XV, e bibliotheca Fuluii Ursini in Vaticanam inlatus.

H. Parisinus 3017 (foll. 114^r—121^r), chartaceus duabus manibus confectus, e quibus quae folia 114—121 scripsit, ad saeculum XIV uel XV est referenda.

I. Parisinus 1733 (foll. 245^r—253^v), chartaceus saeculi XV. Polemonis orationes in charta pessima pallidiore atramento scriptae sunt ita ut saepe lectu sint difficiliore. harum extremam partem foliis 252. 253 comprehensam manus suppleuit ab ea quae reliqua exarauit diuersa.

Haec igitur Polemonis emendandi habui praesidia. et librorum quidem Parisinorum specimina Rudolpho Prinziio debeo, ceteros ipse tractaui. iam uero cum codices C D E F G H I eandem textus recensionem praebere intellexissem, Laurentianum 59, 37 (C) elegi quem integrum excuterem, reliquorum uarietatem a prioris declamationis initio usque ad I 16 enotare satis habui. in tribus igitur libris A B C operam niti placuit: quos ex eodem archetypo originem habere corruptelae lacunae interpolationes comprobant in singulis eaedem. interpolati autem archetypi causa si non unica, attamen prin-

cipalis fuit quod in libro antiquiore scholia fuerunt adscripta quorum uel integra species uel singula uerba textum inuaserunt ac uerbis scriptoris sese immiscuerunt. et integrum quidem scholium uerbis ὄπλω γυναικῶν (II 63) adpositumprehenditur hoc: τῷ πελέκει τις ἀπέκοψε τὴν Κυναιγείρου δεξιάν, quod nunc orationi insertum legimus. ad uerba ἀπὸ τῆς οἰκείας αὐτοῦ γενέσεως (II 19) inlustranda grammaticus notauit: διότι πρεσβύτερος τούτων ἦν. ac facile intellegitur uerba τρεῖς παῖδες παλαιοί et καὶ τὸν μὲν Ἡρακλέους (II 64), quorum nullus cum reliquis est conexus, scholii olim fuisse uocem αὐτόχθονες explicantis quo de potioribus tribus inter heroes illos Atticos a Terra genitos, de Cecrope puta et Erichthonio et Erechtheo, disserebatur simulque ad inferiorem earum gentium sortem respiciebatur quae non a Terra, uerum ab Herculis progenie originem repeterent. denique, ne longior sim, haec scholia indicabo ad uerba βελτίων γε μὴν καὶ δικαιότερος λέγειν (I 15): εἰπεῖν χοῆναι; ad τὴν μεγίστην ἀρχὴν τοῦ πολέμου (I 16): τοῦ στρατηγοῦ; ad ἡγεμών (II 2): πολέμαρχος, et quae sunt similia.

Inter libros ex archetypo, de quo agimus, descriptos fuit qui alterius orationis ultima uerba γέννημα οὕτω λαμπρὸν κ. τ. λ. nescio quo casu uel quam ob causam omitteret. unde factum est ut illa desiderentur in D H I, in A B E F manu recentiore addita habeantur. proxime autem e codicibus A B C, cum quibus solis rem nobis esse dixi, ad archetypum accedit Laurentianus 56, 1 (A) eumque pro fundamento recensiois et uel in minoris momenti rebus ducem habui. hunc igitur secutus *ν ἐφελκυστικὸν* ante grauiores leuioresue interpunctiones uel posui uel omisi, in continuo tamen sermone etiam ante consonas scriptum retinere nolui. — E codice deteriore quam A, qui tamen saepius uerum habuit, B et C manarunt ita quidem ut tanquam

= Inst. 190

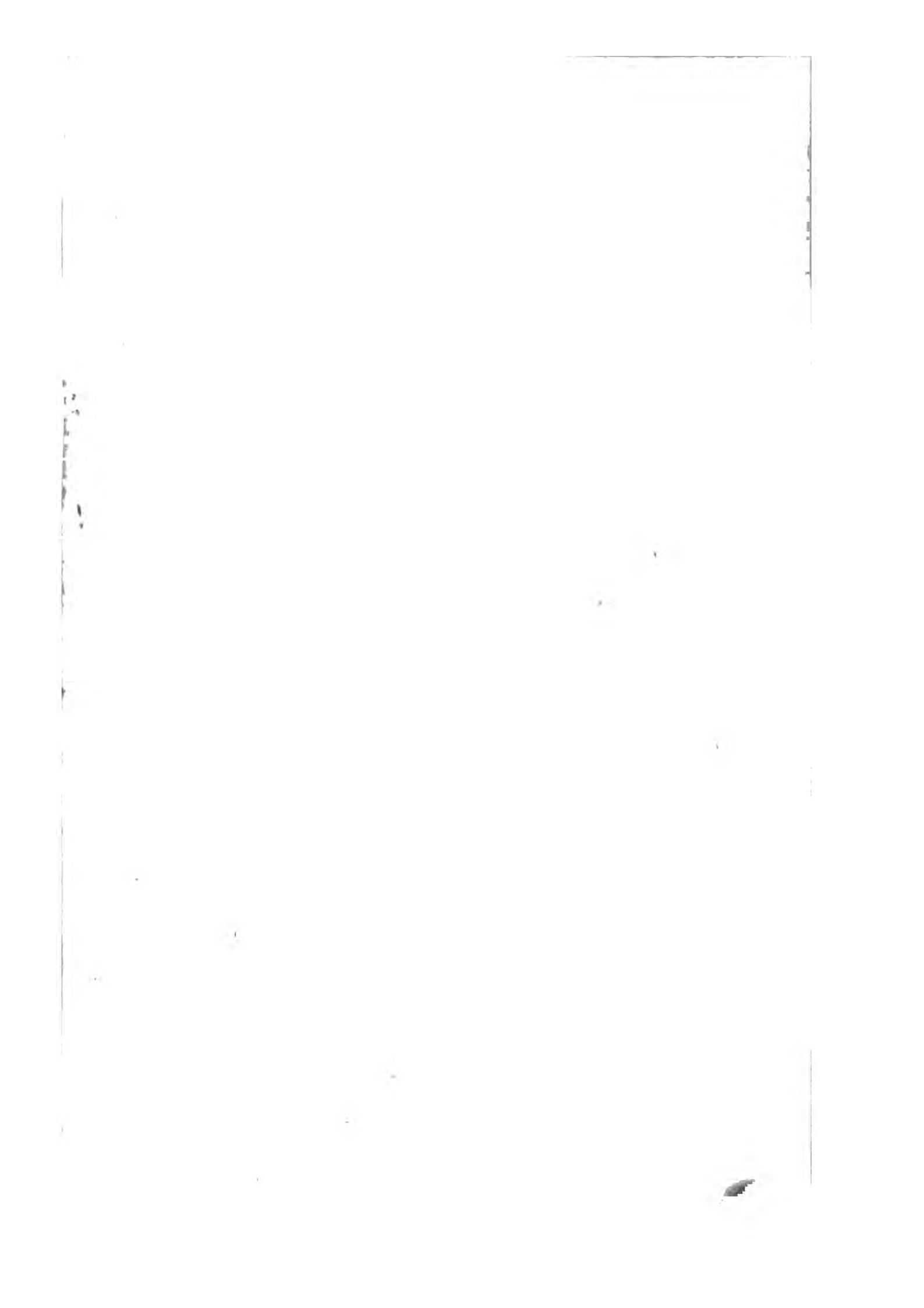
299 g. 19

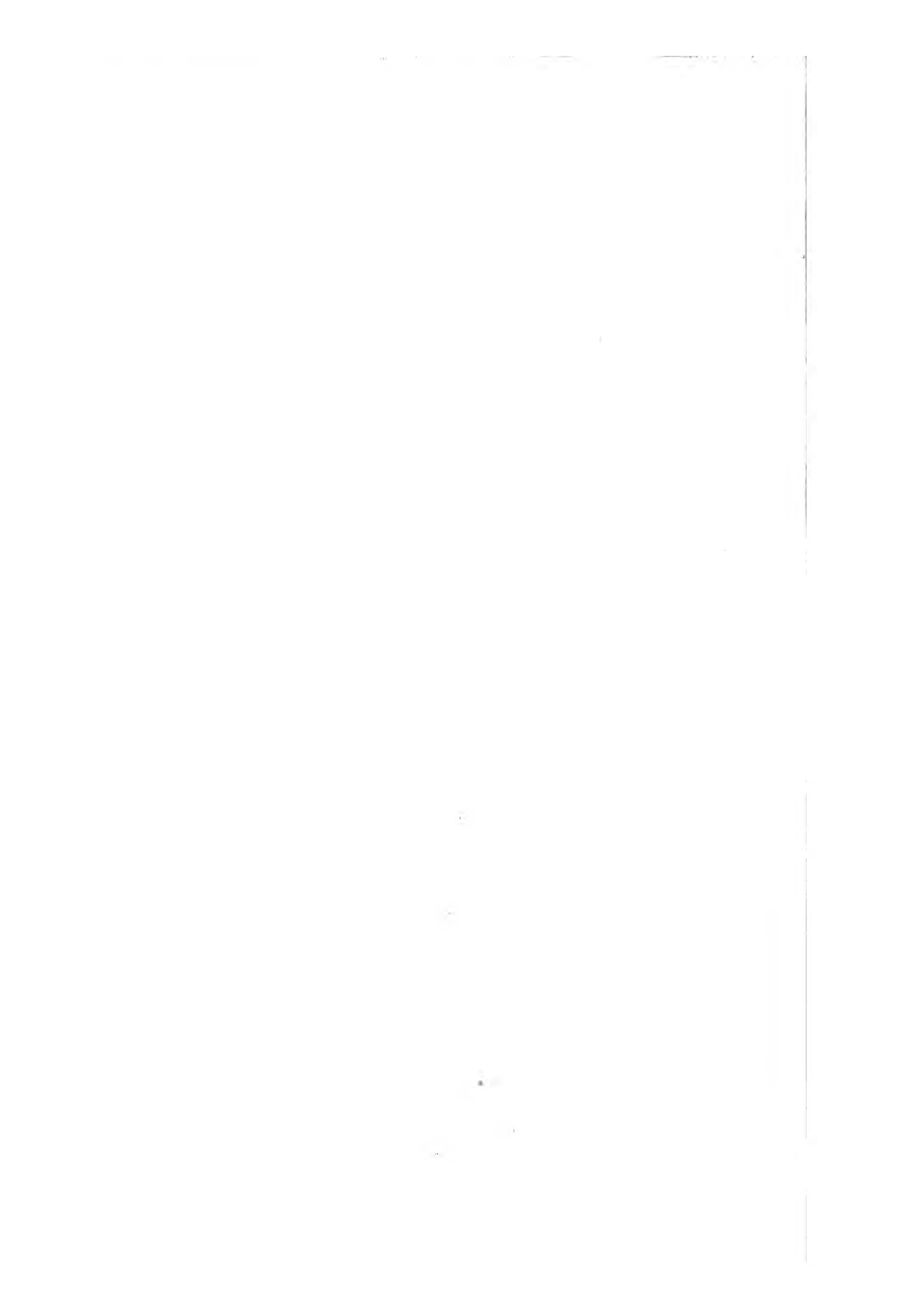
= L.V. 1

Roman

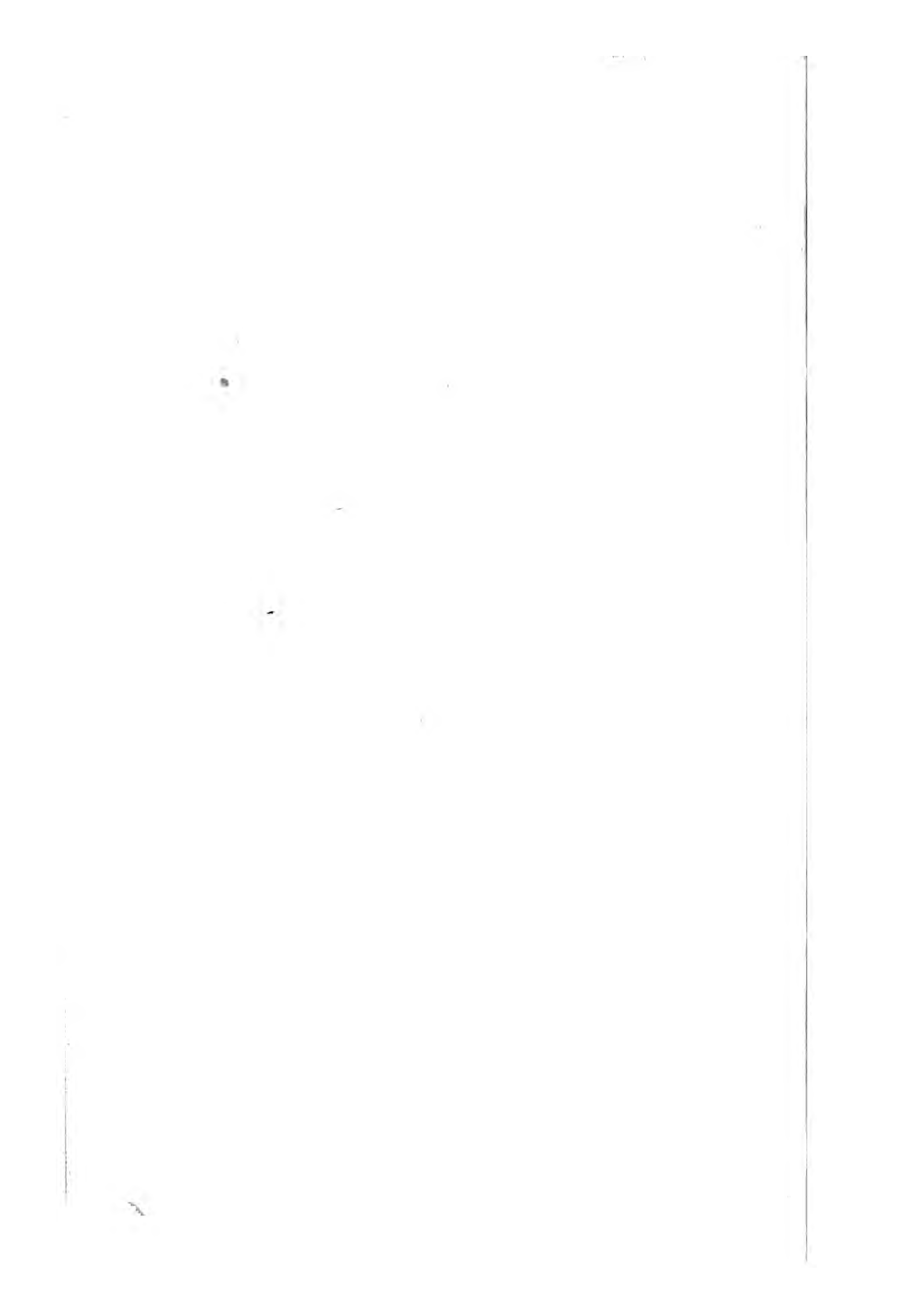
625

P764

POLEMONIS
DECLAMATIONES

QUAE EXSTANT DUAE

ACCEDUNT

EXCERPTA E CALLINICI ADRIANI JAMBlicHI DIODORI
LIBRIS ET ISAACI PORPHYROGENNETI ΠΕΡΙ ΤΩΝ
ΚΑΤΑΛΕΙΦΘΕΝΤΩΝ ὑΠΟ ΤΟΥ ὍΜΗΡΟΥ ET ΠΕΡΙ
ἸΔΙΟΤΗΤΟΣ ΚΑΙ ΧΑΡΑΚΤΗΡΩΝ ΤΩΝ ἘΝ ΤΡΟΙΑ
ἙΛΛΗΝΩΝ ΤΕ ΚΑΙ ΤΡΩΩΝ QUAE VULGO DICUNTUR
SCRIPTA

RECENSUIT

HUGO HINCK

LIPSIAE
IN AEDIBUS B. G. TEUBNERI

MDCCLXXIII

200

a.

10

103

LIPSIÆ: TYPIS B. G. TEUBNERI

PRAEFATIO

In bibliothecis Laurentiana Vaticana Parisina, quarum copiis uti licuit, declamationum Polemonis codices exstant hi:

A. Laurentianus 56, 1, bombycinus formae oblongae saeculo XIII scriptus, cuius et amplam uariarum rerum congeriem recensuit et inde ab Henrici Stephani tempore fata enarravit Valentinus Rose in prolegomenis primo anecdotorum Graecorum et Graecolatinorum fasciculo praemissis. in singulorum quae Polemonem continent foliorum (43—52) ultimis uersibus singula quaedam uerba uel aqua male habita sunt uel, ubi marginem interiorem tangunt, charta qua ille obductus est, ex parte teguntur. textum codex praebet bene diligenterque exaratum, aliquotiens ab ipso librario correctum (A¹), raro aliorum manu mutatum (A²); iota saepissime inuenitur adscriptum; *ν ἐφελκυστικὸν* etiam ante consonas litteras locum habet.

B. Laurentianus 87, 14, bombycinus formae quadratae saeculo XIII una manu accurate scriptus, praeter Aristotelis de mundo librum, Joannis Damasceni quaestiones physicas, Isocratis aliquot orationes, characterum Theophrasti initium, Philostrati de epistulis conscribendis praecepta, foliis 134^r—143^v exhibet Polemonis orationes a librario inter scribendum multifariam correctas (B¹), deinde manum recentiorem paucis quibusdam locis expertas (B²).

C. Laurentianus 59, 37, chartaceus formae oblongae saeculi XV, cum Polemone, qui folia 53^r—

66^r occupat, Dionis Chrysostomi, Isocratis, Hesychii Milesii, Philostrati nonnulla complectens. in hoc quoque emendatoris rara quaedam inueniuntur uestigia (C²).

D. Laurentianus 70, 28 (foll. 235—254), bombycinus saeculi XV.

E. Vaticanus 96 (foll. 11^r—18^v), bombycinus saeculi XIV.

F. Vaticanus 1297, membraneus, olim Fuluii Ursini. folia quae Polemonem continent (408^v—413^r), saeculi XV sunt. in margine huius et Vaticani 1415 ad paucos locos scripturae uarietas adposita est, quam exscripsi integram.

G. Vaticanus 1415 (foll. 23^v—52^r), bombycinus saeculi XV, e bibliotheca Fuluii Ursini in Vaticanam inlatus.

H. Parisinus 3017 (foll. 114^r—121^r), chartaceus duabus manibus confectus, e quibus quae folia 114—121 scripsit, ad saeculum XIV uel XV est referenda.

I. Parisinus 1733 (foll. 245^r—253^v), chartaceus saeculi XV. Polemonis orationes in charta pessima pallidiore atramento scriptae sunt ita ut saepe lectu sint difficiliores. harum extremam partem foliis 252. 253 comprehensam manus suppleuit ab ea quae reliqua exarauit diuersa.

Haec igitur Polemonis emendandi habui praesidia. et librorum quidem Parisinorum specimina Rudolpho Prinziio debeo, ceteros ipse tractaui. iam uero cum codices C D E F G H I eandem textus recensionem praebere intellexissem, Laurentianum 59, 37 (C) elegi quem integrum excuterem, reliquorum uarietatem a prioris declamationis initio usque ad I 16 enotare satis habui. in tribus igitur libris A B C operam niti placuit: quos ex eodem archetypo originem habere corruptelae lacunae interpolationes comprobant in singulis eadem. interpolati autem archetypi causa si non unica, attamen prin-

cipalis fuit quod in libro antiquiore scholia fuerunt adscripta quorum uel integra species uel singula uerba textum inuaserunt ac uerbis scriptoris sese immiscuerunt. et integrum quidem scholium uerbis ὄπλω γυναικῶν (II 63) adpositumprehenditur hoc: τῷ πελέκει τις ἀπέκοψε τὴν Κυναιγείρου δεξιάν, quod nunc orationi insertum legimus. ad uerba ἀπὸ τῆς οἰκείας αὐτοῦ γενέσεως (II 19) inlustranda grammaticus notauit: διότι πρεσβύτερος τούτων ἦν. ac facile intellegitur uerba τρεῖς παῖδες παλαιοί et καὶ τὸν μὲν Ἡρακλέους (II 64), quorum nullus cum reliquis est conexus, scholii olim fuisse uocem αὐτόχθονες explicantis quo de potioribus tribus inter heroes illos Atticos a Terra genitos, de Cecrope puta et Erichthonio et Erechtheo, disserebatur simulque ad inferiorem earum gentium sortem respiciebatur quae non a Terra, uerum ab Herculis progenie originem repeterent. denique, ne longior sim, haec scholia indicabo ad uerba βελτίων γε μὴν καὶ δικαιότερος λέγειν (I 15): εἰπεῖν χοῆναι; ad τὴν μεγίστην ἀρχὴν τοῦ πολέμου (I 16): τοῦ στρατηγοῦ; ad ἡγεμών (II 2): πολέμαρχος, et quae sunt similia.

Inter libros ex archetypo, de quo agimus, descriptos fuit qui alterius orationis ultima uerba γέννημα οὕτω λαμπρὸν κ. τ. λ. nescio quo casu uel quam ob causam omitteret. unde factum est ut illa desiderentur in D H I, in A B E F manu recentiore addita habeantur. proxime autem e codicibus A B C, cum quibus solis rem nobis esse dixi, ad archetypum accedit Laurentianus 56, 1 (A) eumque pro fundamento recensiois et uel in minoris momenti rebus ducem habui. hunc igitur secutus *ν ἐφελκυστικὸν* ante grauiores leuioresue interpunctiones uel posui uel omisi, in continuo tamen sermone etiam ante consonas scriptum retinere nolui. — E codice deteriore quam A, qui tamen saepius uerum habuit, B et C manarunt ita quidem ut tanquam

eiusdem fontis riuuli diuersi suum quisque cursum tenuerint neque alter ex altero sit deriuatus. quod multis locis probatur in quibus communis codicum A B C archetypi scripturam cum A seruauit uel solus B uel solus C. quare ut libri ex quo uterque ortus est lectionem eamque ueram modo B exhibet modo C, ita uerba suo quisque modo habent mutata et deprauata. nec tamen eadem utriusque est condicio. nam ut a genuina sermonis forma B deficeret, si pauca excipis, incuria ac neglegentia factum; codex C uero continuam grammatici operam expertus est ad suum arbitrium singula conformantis ac deturpantis. et haec quidem de codicibus monuisse sufficiat, a quibus ubicumque discessi sedulo indicaui.

Editionum princeps est Henrici Stephani sic inscripta: ΠΟΛΕΜΩΝΟΣ, ἸΜΕΡΙΟΥ καὶ ἄλλων τι-
vōv μελέται. Polemonis. Himerii, et aliorum quo-
rundam declamationes, Nunc primū editae. Excudebat
Henr. Stephanus, illustris viri Huldrichi Fuggeri
typographus, M. D. LXVII. quodsi quaerimus, quae huic editioni cum nostris libris intercedat ratio, textum recensione qualem C exhibet prope immunitatem codicis A potissimum formam referre uidemus. cuius tamen libri ut saepe ubi ferri nequit sese obfert scriptura, ita saepius contra Stephanum cum B uel C uel cum B C consentientem uindicanda erat auctoritas. indicaui Stephanum modo cum A modo cum B modo cum C stare neque sane scripturarum, quae quidem ex nostris codicibus hauriri potuerunt, siue in textu positarum siue in notis prolatarum ea est condicio ut duobus libris comprehendantur uniuersae. at duobus solis codicibus Stephanum usum esse inde discimus quod p. 89 sqq. exstant eius „annotatiunculae in eos declamationum Polemonis et Himerii locos qui duplicem lectionem habent”, in quibus *alterius* exemplaris saepius mentionem facit. iam uero scimus Stephanum Laurentianum 56, 1 (A) in manibus habuisse multaue ex eo

primum protulisse quorum ille est unicus nobis fons (uid. Val. Rose l. l.). quare quin eundem in Polemone tractando adhibuerit perpensis iis quae de operis indole monui, dubium non est. codices B et C artiore quodam cognationis uinculo inter se contineri dixi licetque librum nobis fingere utriusque archetypo similiorem qui coniuncta complexus sit ea quae nunc uel in solo B inueniantur uel in solo C. et eiusmodi librum alterum Stephani fuisse adfirmare non dubitarem, nisi obstarent quadraginta scripturae a communi codicum A B C memoria diuersae quas uel disertis uerbis uel eo testatus est Stephanus quod *alterius* libri lectionem adposuit. accedit quod plus centum quadraginta locis a codicum nostrorum consensu discrepat editio. fieri quidem potuit ut quae his locis leguntur non ex libri alicuius auctoritate, uerum de suo ingenio scripserit Stephanus, idque ego ualde probabile habeo: at de testimoniis illis quid statuemus? utcumque res est, si quid peculiare habuit alterum Stephani exemplar, id contra nostros libros nihil ualere qui singula perlustrauerit facile sibi persuadebit. quare editionis Stephanianae et nostrae discrepantias enotare superuacaneum duxi neque eas indicaui nisi ubi uel difficilior erat oratio uel coniecturae in adparatum receptae flagitare uidebantur ut scripturae quae illis pro fundamento fuissent, simul exhiberentur. contra diligenter transcripsi quaecumque de suis libris testatus est Stephanus. et haec quidem littera *S* addita insigniui: quae in textu leguntur, iis *s* notam adposui.

Editionem quae anno MDLXXXVI Parisiis apud Steph. Prevosteau prodiit, frustra quaesiui. qui postea Polemonem ediderunt (*p*) Petrus Possinus Tolosae MDCXXXVII et (*o*) Joannes Conradus Orellius Lipsiae MDCCCXVIII nihil egerunt nisi ut textum qualem a Stephano acceperant, iterum describendum curarent, qua in re religiosius ille, hic

ualde negligenter versatus est, utpote qui uel integras sermonis partes saepius omiserit. declamationes latine uertit et commentariolo instruxit Possinus, priorum curas in unum congegessit suasque et paucas Joannis Caspari patruelis (*O*) notas addidit Orellius, uterque exiguo cum fructu munere functi. optime contra de Polemone meruit (*i*) Fridericus Jacobs qui breuem adnotationem ad declamationes inseruit Zimmermanni annalibus a. MDCCCXXXVIII p. 5—11. et huius quidem coniecturas memorauit omnes, reliquorum sine ullo rei detrimento silentio praeterii plurimas.

Polemoni subiungere placuit excerptiones e Callinici, Adriani, Jamblichi, Diodori libris factas quales praebent codices quos contuli duo:

A. Laurentianus 57, 12 (fol. 118 sqq.)

B. Vaticanus 1354, olim Fuluii Ursini (fol. 113 sqq.), chartacei saeculo XV scripti. praeter ea quae iam editurus sum, in utroque exstant opusculum excerptum ἐκ τοῦ φίλωνος τοῦ ἐβραίου περὶ οὗ εἴρηται ἢ φίλων πλατωνίζει ἢ πλάτων φιλωνίζει et, quamuis ordine diuerso, Pythagorae, Anacharsis, Bruti, Chionis, Euripidis, Heracliti, Apollonii, Dionysii, aliorum epistulae; in solo A est (Dionis Chrysostomi) λόγος τρωικὸς ὑπὲρ τοῦ Ἰλίου μὴ ἀλῶναι, in solo B πλάτωνος ὄροι; habet denique uterque proprias suas sibi epistulas, paucas quidem B, plures A, ut Phalaridis, Procopii, Juliani, Theophylacti.

Diodori fragmentum una cum Polemonis declamationibus primus edidit (*s*) H. Stephanus, reliqua (*a*) Leo Allatius inter *Excerpta varia Graecorum sophistarum ac rhetorum. Romae MDCXLI* pp. 238—258, ordine tamen ita mutato ut extremum locum teneat Callinicus. unde illa acceperit, Allatius non indicat; codicem Vaticani simillimum habuisse eum monstrabit scripturae uarietas a me exhibita: nam quominus eum ipso Vaticano usum esse putemus, obstant discrepantiae quas ex libro aliquo, non ex editoris

ingenio originem habere manifestum est. partem ab Allatio propositam praeter Callinici declamationem adiunctis paucis quae exemplari editionis Allatianae Parisino adscripserat Petrus Dan. Huetius, inter rhetorum Graecorum opera I p. 526—533 (cf. I p. 422) neque tamen satis diligenter transtulit Christianus Walz. descriptionem pompae regis Babylonii et quae hanc excipiunt sententias ex Allatii exemplari inter Jamblichi fragmenta recepit Rudolphus Hercher (*Erotici scriptores Graeci* II p. LXVI—LXVII), quibus orationem domini seruum coram rege adulterii accusantis addendam esse docuit codex Laurentianus diligentius examinatus. *)

De fragmento *περὶ δύο ἀνδρῶν ἀριστευσάντων ἐν πολέμῳ κ. τ. λ.* inscripto adponam uerba Weseselingii (Diod. vol. II p. 637) qui primus illud perditorum Diodori librorum reliquiis inseruit. „Illustre hoc Diodori fragmentum publicarat H. Stephanus, praescripto indice, *ἀνωνύμου τινὸς περὶ δύο ἀνδρῶν ἀριστευσάντων ἐν πολέμῳ καὶ ἀγωνιζομένων περὶ πρωτείων*, quasi declamatio quaedam esset Rhetoris incerti. Nihil certe Stephanus de eius auctore, aut unde id habuerit, addere dignatus est. Gloria detecti scriptoris, e cuius libris decerptum fuit, debetur Isaaco Vossio, de quo sic pater eius in Addendis Libro II. Hist. Graecor. p. 519 [529]. „Item fragmentum de Cleonide et Aristomene, quod una cum nonnullis Polemonis et Himerii (p. 20) edidit Henricus Stephanus. Sed nesciebat, esse Diodori: cui tribuitur in Florentino Codice Bibliothecae Mediceae,

*) Fugerat me Hercherum in annalibus Berolinensibus qui Hermae nomen habent, a. MDCCCLXVI p. 362 sqq. non solum hoc, uerum etiam praecedens fragmentum Jamblicho uindicasse. ibidem ille has praeter libros fecit emendationes: p. 46, 11 ἀπό; 20 χρήσεσθαι; 21 μόνον. p. 47, 11 δὲ; 16 παρηδοκιμημένῳ; 18 αἰτιάσωμαι; 22 διεφθάρθαι — διεφθαρκέναι; 25 κοῦφον pro τοιοῦτον; 25 λέξω; 26 δὲ pro οὖν. p. 48, 27 μοιχεύεται; 27 (εἰ δὲ μή γε). p. 49, 2 ἡύρηκά σε τῶ; 6 μεθήμερινῆς dubitanter.

unde in peregrinatione sua exscripsit filius meus Isaacus, ignarus tum, iam Stephani praelo prodiisse". Latuit deinde post id Vossii indicium in obscuro, donec ante hos ferme XXX. annos vir eruditissimus L. Boivinius id cura sua dignum censeret et Commentariis Academiae regiae Inscriptionum T. III. p. 106. [II. p. 81—86 Paris. 1736] utroque sermone descriptum insereret: cuius ut praedicanda est opera, ita nullus negligere debeo, in Vaticanae Bibliothecae Codice MCCCLIV., sed minoris formae, idem fragmentum Diodoro tribui praeposito titulo *περὶ δύο ἀνδρῶν ἀριστευσάντων κ. λ.*, uti apud Stephanum, idque mihi indicatum esse a Celeb. Assemano".

Haec Wesselingius. Stephani exemplar, quod cum codice Laurentiano plerumque consentire uidebis, Boivinio et Wesselingio et post hunc Diodori editoribus atque Jo. Conr. Orellio (in appendice declamationum Polemonis) fons fuit ex quo Diodori fragmentum repeterent neque codicum quorum apud Wesselingium mentio fit praesidiis quisquam usus est. nam de Isaaci Vossii apographo codicis Medicei, qui idem ille fuit Laurentianus 57, 12 a me nunc excussus, nihil, quod ego sciam, innotuit nisi patris testimonium a Wesselingio adlatum eiusdemque in Addendis (p. 548) haec quae ad aliud fragmentum spectat parum accurata notitia: „Inque bibliothecae Florentinae codice, unde exscripsit filius meus Isaacus, aperte est, *Ἐκ τῶν Ἰαμβλίχου ἱστοριῶν Βαβυλωνιακῶν*. Inscribitur id Iamblichi fragmentum, *περὶ προόδου τοῦ Βαβυλωνίων βασιλέως*." Vaticanum 1354 respicit A. Maius *Scriptorum veterum nova collectio* tom. II p. XV (cf. p. 348), ubi inter Diodori fragmenta nostrum quoque memorat; errat tamen cum ad antepaenultimum uerbum eius *προύκριναν* in ipsius codicis margine adposuerit: „In ed. *προέκριναν*. Sed citat ex cod. vaticano lectionem hanc Wessel. Ergo hinc habuit collationem". certo enim Wesselingius, si integram libri

Vaticani uarietatem accepisset, alia quoque inde protulisset. quod cum non fecerit, ueri simile est Assemanum, cum de Diodori fragmento ad Wesselingium referret, ut fieri solet, prima et ultima uerba eius exscripsisse, unde ille in Vaticano *προύκριναν* legi cognouit.

Cum in Callinici, Adriani, Jamblichi fragmentis tractandis in Leonis Allatii *Excerpta uaria Graecorum sophistarum ac rhetorum* incidissem, multis me gratum facturum putauit si quae praeter recentioris temporis carmina in libro rariore delitescerent, eorum faciliorem aditum pararem. ac quoniam e scriptoribus quos Allatius attigit, unum Isaacum Porphyrogennetum superesse uidi qui nouas post illum curas non esset expertus, huius librum ab Allatio *περὶ τῶν καταλειφθέντων ὑπὸ τοῦ Ὀμήρου* inscriptum iterum edere constitui. quem quidem ad codices bibliothecae Vaticanae recensui hosce:

A. Vaticanum 1098, 2 (foll. 187^r—202^r)

B. Palatinum 70 (foll. 77^r—90^v)

chartaceos saeculi XV, uariarum rerum farraginem continentes. Isaaci Porphyrogenneti opusculum in B praecedunt *ἐκ τῶν τοῦ στραβωνος γεωγραφικῶν περὶ τῆς γῆς τῆς οἰκουμένης σχήματος ἐπιδιορθωθὲν παρὰ τοῦ γεμιστίου πλήθωνος* foll. 60^r—72^r, *ἐξήγησις τῆς ἱλιάδος καὶ ὀδυσσεΐας ὀμήρου* (inc. *πρὸ τοῦ ἀπαρξασθαι τῆς ἐξηγήσεως εἰδέναι δεῖ*) foll. 72^v—73^v, *σημείωσαι τὴν ἅπασαν διήγησιν τοῦ ὀδυσσεΐως ἣν περὶ αὐτοῦ διηγεῖται ὁ ὀμηρος* (inc. *μετὰ τὴν τῆς ἱλίου πόρθησιν*) foll. 73^v—77^r, quae praeter Iliadis et Odysseae enarrationem in A quoque (foll. 53^r—67^v et 39^r—43^r) exstant; secuntur mensium uaria apud uarios populos nomina foll. 90^v—91^r et post folium 91^v uacuum relictum *παρεκβολαὶ ἐκ τῆς βίβλου τοῦ χρονικοῦ περὶ τῶν πατρίων τῆς κωνσταντινουπόλεως ... συντεθεῖσαι παρὰ κυρίου γεωργίου τοῦ κωδίνου* fol. 92^r sqq. in A Porphyrogenneti liber inter scripta theologica et philosophica legitur.

praeter ea quae indicaui, nihil occurrit quod utrique codici commune sit nec quicquam quod ad Homerum pertineat, nisi quod in B est *ἐγκώμιον εἰς τὸ βιβλίον τῆς ὀδυσσεΐας ὁμήρου* (inc. *ποιηταὶ μὲν καὶ ῥήτορες*) foll. 8^v—11^v. ex eodem autem codice Porphyrogenneti commentationem et in Vaticanum et in Palatinum transiisse mirus utriusque uel in minutis consensus argumento est. et horum quidem scripturas per prooemium opusculi enotauī integras, postea manifestos errores transcribere dedignatus sum. simul autem editionis Allatianaē (a) uarietatem proposui, utpote quae e libro a nostris diuerso manasset ac saepius emendationi auxilium ferret.

Extremam libelli partem, *περὶ ἰδιότητος καὶ χαρακτήρων τῶν ἐν Τροίᾳ Ἑλλήνων τε καὶ Τρώων* inscriptam, in fine tamen mutilam, ante Allatium ediderat Janus Rutgersius (r) *Variarum lectionum* libro V cap. XX p. 509 sqq. Lugduni Batauorum MDCXVIII, „exemplari” bibliothecae Amstelodamensis usus „plagiariorum scelere” postea ablato, quod cum Allatii editione plerumque consentire docebit scripturae quam exhibui uarietas. heroum ab Agamemnone usque ad Pyrrhum *χαρακτηρίσματα* inter multa quae ad artem grammaticam spectant, habet.

C. codex Mutinensis XXVI. III A 12 (foll. 61—63) chartaceus saeculi XV, cuius mihi copiam fecit Richardus Foerster.

Restat ut notarum quas adhibui explicationem proponam. et Ω quidem omnium codicum consensum indicat, ω uero littera docet scripturam quam comitatur, praeter eos quos notauerim libros in reliquis omnibus inueniri. punctis interpositis ..... lacunas significaui; quae delenda iudicaui cancellis [ ], quae praeter libros addita sunt semicirculis ( ) inclusi; quae corrupta uidebantur, iis asteriscos * * adposui.

Scriebam Romae mense Decembre a. MDCCCLXXII.

ΠΟΛΕΜΩΝΟΣ ΣΟΦΙΣΤΟΥ

ΕΙΣ

ΚΥΝΑΙΓΕΙΡΟΝ ΚΑΙ ΚΑΛΛΙΜΑΧΟΝ

pag.
1
Steph.

ΠΟΛΕΜΩΝΟΣ ΣΟΦΙΣΤΟΥ

εἰς Κυναιγείρον καὶ Καλλίμαχον

Νόμον ὄντος Ἀθήνησι τοῦ ἄριστα ἀποθανόντος ἐν πολέμῳ
τὸν πατέρα λέγειν τὸν ἐπιτάφιον ὁ Καλλιμάχου καὶ
5 Κυναιγείρου πατῆρ δικάζονται.

A

Ὁ ΚΥΝΑΙΓΕΙΡΟΥ ΠΑΤΗΡ

Ἐπειδὴ τὰ τε ἄλλα χρὴ καὶ οἰκεῖον εἶναι τοῖς 1
κειμένοις τὸν ἐρουῖντα τὸν ἐπ' αὐτοῖς λόγον, φημι
10 τούτου μοι προσήκειν μάλιστα, Κυναιγείρου πατῆρ
ὦν καὶ τὸ πάντων ἀξιολογώτατον τῶν Μαραθῶνι

1 πολέμωνος σοφιστοῦ ἐπιτάφιος εἰς καλλίμαχον καὶ
κυναιγείρον A I πολέμωνος σοφιστοῦ εἰς καλλίμαχον καὶ κυ-
ναίγειρον B πολέμωνος σοφιστοῦ εἰς κυναίγειρον καὶ καλ-
λίμαχον C E πολέμωνος εἰς κυναίγειρον καὶ καλλίμαχον post
v. 6 δικάζονται F G πολέμωνος σοφιστοῦ εἰς κυναίγειρον καὶ
καλλίμαχον ἀναγκαῖος πάντῳ D et H nisi quod ἀναγκαῖοι
3 ἐν ἀθήνησι I 4 τὸν om. B τὸν ἐπιτάφιον λέγειν C

5 πατῆρ καὶ κυναίγειρον I post δικάζονται: ^χ στί οἱ σοὶ
λόγοι κρατοῦσιν ἀπάντων λόγων κἂν κυναίγειρῳ καὶ καλ-
λιμάχῳ μάχη, ἀντικρατοῦσα ταυτοδυνάμοις λόγοις H ὁ
κυναιγείρου πατῆρ C, in mrg. E¹ F¹ G¹ om. ω 7 ἐπειδὴ]

κατὰ superscr. I¹ 10 τούτου superscr. H² post μάλιστα:
καὶ D in πη corr. D¹ utrumque deleu. D² 11 μαραθῶν
A B ἐν μ. ω

τετολμημένων ἐκ τῆς ἐμῆς φύσεως τῇ πόλει συμβα-
 λόμενος, ἄνδρα τοῖς βαρβάροις καὶ κατὰ μέρος με-
 2 μαχημένου. εἰκὸς μὲν οὖν τι καὶ τῶν Καλλιμάχου
 τῶν ἀρετῆ δευτέρων . . . . . ἐγὼ δ' αὐτοῦ
 τοσοῦτον ἐπειπεῖν τῷ τάφῳ δικαιότερος ὄσῳ τιμῆς 5
 ἄξιος πλείονος Καλλιμάχου Κυναίγειρος, στρατιώτης
 (ἀγαθὸς) ἀγαθοῦ νεκροῦ, καὶ τὸ σύμπαν ὀπόσῳ
 3 τινὶ κρείττων ἀρετῆ σχήματος. ποιοῦμαι δὲ τὴν
 σπουδὴν οὐ τῶν ἰδίων τοῦμοῦ παιδὸς ἐπαίνων
 χάριν — ὅστις γὰρ ἂν καὶ λέγη τὸν λόγον, τὸν 10
 πλείστον ἐπὶ Κυναίγειρῳ διαθήσεται — ἀλλὰ τῆς
 κοινῆς δόξης τῶν ἐπὶ τῷδε τῷ τάφῳ κειμένων οἷς
 σεμνὸν ἔστιν ἂν ὁ Κυναίγειρου πατήρ εἶπῃ τὸν ἐπ'
 αὐτοῖς λόγον. ἔσονται γὰρ οὕτως ὁμότιμοι πάντων
 αἱ χεῖρες τῇ Κυναίγειρου δεξιᾷ· εἰ δὲ μή, ταῖς 15
 ὑμετέραις φιλοτιμίαις τὰ τῶν παίδων συγκινδυνεύ-
 4 ουσιν. ὁρᾶτε δέ, ὄσῳ δικαιότερος κρατεῖν Κυναί-
 γειρος, ἐπεὶ καὶ κρατῶν ἀπέθανεν. εἰδόσι μὲν οὖν
 τὰ τοῖς παισὶν ἡμῶν πεπραγμένα τῇ τοῦ παιδὸς

1 τετολμημένων Ω s „in altero exempl. τετελεσμένων” S

συμβαλόμενος ω, συμβαλλόμενος A I συμβάλλο τὸ συναυτῶ
 ἐπὶ πολέμου in marg. A² 2 κατὰ μέρος ACDEFGHI s κατὰ
 μέρη B S 3 οὖν εἰπεῖν (uel λέγειν) τι καὶ περὶ τῶν ο
 τῶν καλλιμάχου (in rasura o scriptum fuerat; superscriptum
 deinde s, at hoc quoque deletum) A τῶν καλλιμάχου B τὸν
 καλλιμάχου ω 4 lacunam indicaui in qua haec fere scripta
 fuisse suspicor: μεθυστέρον ὑπὸ τούτου ἐπαινείσθαι cf. p.
 39, 5; 5, 7 δὲ τούτου ο (p. XIII) 6 πλείονος om. D
 7 ἀγαθὸς add. ο probante i 8 κρείττων A δὲ om. D 10
 λέγη A B C E λέγοι D G H I λέγοι ex λέγει F¹ 13 ἔσται
 mauult i 14 οὕτω C D E F G ὁμότιμοι πάντων αἱ χεῖρες
 A B I πάντων αἱ χεῖρες ὁμότιμοι ω 16 ὑμετέραις B ἡμε-
 τέραις ω, αἰς cum uerbo seq. in lit. F² φιλοτιμίαις A B F
 G I φιλίαις ω παίδων ω παλαιῶν B συγκινδυνεύουσιν
 ω, ο in lit. F² συγκινδυνεύουσιν H 19 τῇ om. D

θάτερος ἀρετῆ συναγωνίζεται, καὶ λεγόμενα δ' ἔσται τὰ κρείττω φανερώτερα.

Καλλιμάχον μὲν ὡς πολέμαρχον ἀνάγκη τῆς 5
ἀρχῆς ἦγεν εἰς Μαραθῶνα καὶ μὴ βουλούμενον
5 ἀμύνασθαι τὴν τῶν βαρβάρων ἀπόβασιν· Κυναί-
γειρος δὲ ὑπ' ἀρετῆς καὶ τόλμης, ἐθελούσιος, ἐπεὶ
καὶ νέος ὢν κομιδῆ, σχεδὸν καὶ πρὸ τῆς ἡλικίας,
μετέσχε τῆς ἐξόδου, ἔρωτι δόξης καὶ μεγάλων ἔργων
2 ὀρεγόμενος. ἐν δὲ τῇ μάχῃ πάντες μὲν ἐγένοντο 6
10 ἄνδρες ἀγαθοὶ καὶ οἱ πεσόντες τῶν στρατιωτῶν καὶ
οἱ περιγενομένοι· θαυμαστότατοι δὲ πάντων ἐφάνη-
σαν οὐμός τε παῖς καὶ ὁ τούτου. ἀλλ' ὁ μὲν τούτου 7
τοῖς βέλεσι τῶν ἐναντίων ἐκθεῖς ἑαυτὸν ὑπ' αὐτῶν
τῶν τοξευμάτων τε καὶ βλημάτων περιχυθέντων
15 κατεσχέθη καὶ διὰ τοῦτο ἔμεινεν ἐν τῷ τῆς στάσεως
σχήματι καὶ ἐδόκει ἐστάναι πεσεῖν μὴ δυνάμενος·
καὶ τὸ Καλλιμάχου λαμπρὸν τοῦτό ἐστι μόνον,
σχῆμα ζῶντος ἐν νεκρῷ σώματι· ὁ δὲ ἐμὸς Κυναί- 8
γειρος ὑπερβὰς τὴν φάλαγγα κᾶτα ἀδεῶς ἐκδραμών,
20 πρὸς αὐτὴν ἐπεξῆλθε τὴν ἡῖονα ἐνθα δὴ τὸ πλεῖστον
ἦν τῆς στρατιᾶς καὶ μαχιμώτατον, καὶ γυμνὸς
σχεδὸν μαχόμενος ἐπέβη τῇ θαλάσῃ καὶ πρῶτος
ἀνθρώπων ἐναυμάχησεν ἐκ γῆς. πολλὰς μὲν οὖν 9
ἐφόβησε ναῦς, μιᾶς δὲ Φοινίσσης κατὰ τῆς τρόπι-
25 δος χειρὰ μεγάλην ἐπιβαλὼν εἶχετο, μὴ φεύγειν

1 θάτερος A B θατέρα ω 4 βουλούμενον ω ζηλούμενον
I 5 τῶν pro τὴν D 13 ὑπ' αὐτῶν τῶν ex ὑπὸ τῶν F²
14 τὲ A B I om. ω 15 τῆσ] τη in lit. F² 17 λαμπρὸν Ω
in marg.: ϙ' σεμνόν F² 19 φάλαγγα D κᾶτα A B om. ω
20 ἐπεξῆλθε B et hoc „in altero“ legi testatur S ἐπεξῆλθεν
A ἐπῆλθε ω, ἐξῆλθε s ἡῖονα D H ἡῖονα ω 22 τῆς θα-
λάσσης F G (τῆς ex τῆ F²) 24 τρόπιδος (non τροπίδος)
A B C D E F G (de H et I mihi non constat) 25 εἶχετο
Ω s εἶχε τὸ S

- 10 ἐπιτρέπων τῷ βασιλέως ναυτικῷ. πολὺν μὲν οὖν
 χρόνον ἢ ναῦς κατείχεται ἐρηρυσμένη τῇ Κυναιγεί-
 ρου δεξιᾷ καθάπερ πείσματι· ταύτης δὲ ἀποκοπίσης
 τὴν ἑτέραν ἐπέριψε καὶ καθ' ἕκαστον τῶν Κυναι-
 γείρου μελῶν ἐγένετο μάχη κρατερά· κοπίσης δὲ 5
 καὶ ταύτης ὁ λοιπὸς Κυναίγειρος τρόπαιον ἦν.
- 11 αὐτὸς μὲν οὖν ὡς ὀλίγη κατεμέμφετο τῇ φύσει καὶ
 χειρᾶς ἀπήτει παρ' αὐτῆς, ἢ δεξιὰ δὲ ἔτι τῆς πρύ-
 μνης εἶχετο καὶ φεύγουσιν ἐπὶ πλείστον τοῖς βαρβά-
 ροις, καὶ θᾶττον ἀφῆκε τὴν ψυχὴν Κυναίγειρος ἢ 10
 τὴν ναῦν ἢ δεξιὰ. ἔνθα καὶ θαυμαστὸν ἐγένετο,
 Κυναίγειρος μὲν ἄνευ χειρῶν ναυμαχῶν, ἢ χεῖρ δὲ
 ἄνευ Κυναιγείρου διώκουσα, καὶ νεκρὸς εἰς ἄμφω
 τὰ στοιχεῖα πληρώσας ἑαυτοῦ τοῖς μέλεσιν ἔκειτο,
- 12 γῆ καὶ θαλάσῃ μεμερισμένος. ταῦτα ἔμὸν ποιεῖ 15
 τὸ νῆκος, διὰ ταῦτα ἔμοι τὸν λόγον προσήκειν μᾶλ-
 λον δίκαιον· ὑπ' ἑμοῦ γὰρ δεῖ καὶ λέγοντος καλῶς
 τιμηθῆναι τὸν τάφον ὃν ἐκόσμησα τῷ πολλῷ μου
- 13 νεκρῷ. ἀλλ' οὐτοσί φησιν εἶναι πολεμάρχου πατῆρ,
 ἐμὲ δὲ τῶν ἀκολουθησάντων ἑνός. οὐκοῦν ὁ μὲν 20
 ἱκανῶς τετίμηται καὶ τοῦνομα τῆς ἀρχῆς ἔχει πα-
- 14 ραμύθιον, ἔμοι δὲ ὀφείλεται τιμῆς παραμυθία. ὁ
 μὲν οὖν πολέμαρχος κλήρω καὶ τύχῃ γίνεται·

1 βάσεως C πολὺν D 2 ἐρηρυσμένη B ἠρυσμένη
 C E F G I et H qui ἠρει ex correctura habet, εἰρηρυσμένη D
 ὠρισμένη A 4 ἐπέριψε B D F G H I ἐπέριψ . . E ἐπέ-
 ρισεν A C 5 κρατερά I 6 καὶ ταύτης ω, ταύτης D H
 post Κυναίγειρος: καὶ G deleu. G¹ 8 ἀπήτη D παρ'
 αὐτῆς] τῆς φύσεως superscr. I¹ ἢ bis scriptum D ποί-
 μνης D 10 ἀφῆκε ≡ A 11 καὶ ω, om. A 13 εἰς I 16
 μᾶλλον δίκαιον A B δίκαιον μᾶλλον ω 17 καλλωπισθῆναι
 suspicatur i 18 τὸν τάφον ὃν ἐκόσμησα om. C 22 ἔμοι
 — παραμυθία om. D H παραμυθία A B G I F² παραμύ-
 θιον C E F¹

οὐκ οὖν ἀρετῆς οὐδὲ ἀξιωματός ἐστι τεκμήριον (ἢ
πολεμαρχία)· ἡμεῖς δὲ νῦν ἐξ ἔργων, οὐκ ἐξ ὀνομά-
των φιλοτιμούμεθα ὥστ' οὐδὲν κοινωνεῖ τοῖς δικα-
σταῖς τῆς παρούσης ἀμίλλης ἢ τῆς πολεμαρχίας
5 ἀξιώσις. ἐπολεμάρχησε μὲν οὖν καὶ ἕτερος λαχών,
τὰ δὲ μέγιστα τῶν ἔργων ἀρετὴ καὶ τόλμα φέρει
3 μόνη. δεδήλωται δὲ καὶ τῶ νόμῳ τὸ μὴ τοῖς τῶν 15
πολεμάρχων οἰκείοις ἀνακεῖσθαι τοὺς ἐπιταφίους·
εἰ γὰρ εἰκὸς ἦν, πάλαι τοῦτο ἂν ἐδέδοκτο· ἐγὼ δὲ
10 καὶ πάντων αἰρετὸν εἶναι φημι τὸν ἐροῦντα καὶ οὐ
πολέμαρχος οὐδὲ πολεμάρχου υἱὸς ἢ· βελτίων γε
μὴν καὶ δικαιότερος [εἰπεῖν χρῆναι] λέγειν ὅστις
ἀριστεῖα ἔχει. ταῦτα διοριζομένῳ Μιλτιάδην ἀμφισ- 16
βητεῖν ἔδει τοῦ λόγου· καὶ γὰρ στρατηγός ἐστιν ὃς
15 τοῦ πολεμάρχου καὶ μείζων ἐστίν, καὶ τὴν μεγίστην
ἀρχὴν τοῦ πολέμου μεταχειρισμένος ὁ [τοῦ στρα-
τηγοῦ] πατήρ (αὐτοῦ) [ὅπερ ἐστὶν ἀπωτέρω]· νῦν
δὲ ἡμῖν ἐφείς ἱκανῶς καὶ αὐτὸς δεδήλωκεν ὡς οὐκ
ἀπ' ἀρχῆς ἀλλ' ἀπ' ἀρετῆς χρὴ παριέναι ἐπὶ τὸν λόγον.

1 ἀξιωματός ἐστι τεκμήριον Ω ἢ πολεμαρχία addidi;
ἀξιωματός τοῦτο τεκμήριον s 3 ὥστ' s ὅτ' Ω τοῖς δι-
καίοις Ω S ad δικαίοις in mrg. δικαίως, ut uidetur, diuerso
atramento eadem fortasse manus I, deleu. s τοῖς δικασταῖς
scripsi 4 τῆς πολεμαρχίας A B τοῦ πολεμάρχου ω 5
ἐπολεμάρχησε A B ἐπολεμάρχει ω οὖν καὶ A C D E F H I
οὖν καὶ G οὐκᾶν B 9 τοῦτο ω, τοῦτ. D ἐδέδοκτο] o
prius ex ei, ut uidetur, diuerso atramento correctum I λέγω
δὲ p 10 φημι om. A B I s p 12 εἰπεῖν χρῆναι deleu. i
13 ἀριστεῖα i ante ἀριστεῖα: ἀριστος D deleu. D¹ μιλ-
τιάδη D H 14 post ὃς: καὶ B om. ω 15 τοῦ om. B
καὶ prius om. B ἐστίν A ἐστί ω 16 οὐ pro ὁ i Uerba
τοῦ στρατηγοῦ, quae ad uerba τὴν μεγίστην ἀρχὴν τοῦ πο-
λέμου explicanda adposita sunt, genuinum αὐτοῦ loco ex-
pulerunt, quod reposui 17 ἀπωτέρω ω ἀποτέρω A B ὅπερ
ἐστὶν ἀπωτέρω deleui 18 ἐφ' οἷς FG 19 ἐπ' ἀρχῆς —
ἐπ' ἀρετῆς S

17 φέρε οὖν ἐπὶ τούτοις κρινώμεθα, ἐπειδὴ καὶ τοὺς
 ἄλλους πολεμάρχους ὄρας καὶ τοὺς πατέρας αὐτῶν
 18 τὴν ἡσυχίαν ἄγοντας. οὐκοῦν τῷ μὲν σῶ παιδὶ καὶ
 ἀνάγκη τις . . . . . ἢ ἀρετὴ ἦγεν· ἐξῆρχε γὰρ
 κὰν τοῖς πρώτοις ἔταττεν αὐτὸν ἢ πολεμαρχία· ὁ δὲ ⁵
 ἐμὸς υἱὸς οὐκ ἀρχὴν αἰδούμενος οὐδὲ ὑπὸ τῆς
 ἡγεμονίας δυσωπούμενος οὐδὲ ἀκολουθῶν ὀνόματι,
 αὐτοκράτορι δὲ ἀρετῇ καὶ καθαρᾷ προθυμίᾳ χρῶ-
 19 μενος τοιοῦτος ἐφάνη. ἀλλὰ καὶ Καλλίμαχον μὲν
 νόμος, Κυναίγειρον δὲ τὸ φρόνημα παρέταττεν· καὶ 10
 τῷ μὲν * τὸ χρῶμα * οὐδὲ οἶόν τε ἦν λαθεῖν κακῶ
 γενομένῳ, τῷ δ' ἐξῆν ἀφανῶς καὶ τὰ μέτρια μάχε-
 20 σθαι. Καλλίμαχος μὲν καὶ πρεσβύτερος ὢν, ὥστε
 καὶ ῥώμην καὶ πείραν ἔχων πλείονα, καὶ μέλλων
 ἐλάττονος ἀμελήσειν βίου πολλὰ μὲν εἶχε τὰ σύμ- 15
 μαχα· θανμαστὸν δὲ οὐδὲν εἰ κινδυνεύειν ἐτόλμη-
 σεν· Κυναίγειρος δέ, ἅτε μειράκιον ἐξιῶν, ἐκ πλείο-
 νος μὲν μεγαλοψυχίας τοῦ πλείονος περιεῖδε βίου
 οὐδὲ τὸ τῆς νεότητος ἄπειρον καὶ ἀπόμαχον ἐνέβαλε
 21 πολλήν τινα τῇ τούτου τόλμῃ περιουσίαν. ἔτι δέ, 20
 Καλλίμαχος ἐν τοῖς πρώτοις ἢ μέσοις τῆς μάχης
 ἀπέθανεν οὐκ ἀντισχῶν τοῖς πλείοσιν ἔργοις καὶ
 πόνοις, Κυναίγειρος δὲ μέχρι τῆς τῶν πολεμίων

1 τούτω C κρινώμεθα A 4 τις ἢ Ω τις ἦν, η s
 τις ἦν καὶ legisse uidetur p ἐπέκειτο μᾶλλον uel simile quid

excidit 5 κὰν A κὰν B κὰν C 10 ὁ νόμος B παρέ-
 ταττε B 11 τὸ χρῶμα Ω s διὰ τὸ ἀξίωμα ἢ τὸ στρατεύμα
 uel simile quid exspectes ἦν om. C 12 τῷ δ' ἐξῆν ἢ τῷ
 δὲ Ζῆν A s τῷ δὲ τὸ ζῆν B τῷ δὲ τῷ ζῆν C ἀσφαλῶς
 mauult ἢ καὶ τὰ μέτρια A τὰ μέτρια BC et ex correctura ἢ
 τὸ μέτρια s μάχεσθαι AB δέχεσθαι C 15 εἶχε^h A
 16 ἐτόλμησε BC 17 μειράκιον ex μειράκειον B¹ 18 πε-
 ριεῖδεν A 19 ἐνέβαλε C ἐνέβαλλε B ἀνέλαβεν A ἢ ἀλλ'
 ἔλαβε in mrg. A² 20 τούτου A C τοῦ βίου B

ἤρκεσε φυγῆς, ὥστε ὁ μὲν ἐν μέρει τῆς μάχης ἐξη-
 τάσθη μόνον, ὁ δὲ πάντα τὸν πόλεμον διὰ τέλους
 ἐπολέμησεν. ὁ μὲν ἐν μέσῳ τῶ δεινῶ τὰ πάντα 22
 εἰστήκει, καὶ περιῶν ἔτι· Κυναίγειρος δὲ εἰς αὐτὴν
 5 τὴν θάλασσαν τὴν Ἀσίαν κατήραξεν. ἐδεῖτο δὲ ἡ
 μάχη τῶν διωκόντων, οὐ τῶν ἐστηκότων· τὸ μὲν
 γὰρ ἀρετῆ καὶ ῥώμῃ καὶ θυμῶ καὶ τόλμῃ καὶ λο-
 γισμῶ τὸ διώκειν τοὺς πολεμίους καὶ τρέπεσθαι, ἡ
 δὲ στάσις πολλάκις ἐκπλήξει μόνῃ καὶ φόβῳ γίνεται.
 10 4 καὶ τοίνυν πρότερος μὲν ἀπέθανε Καλλιμάχος, Κυ-
 ναίγειρος δὲ δεύτερος· προῦμάχει γὰρ πάντως καὶ
 τοῦ Καλλιμάχου νεκροῦ. καὶ Καλλιμάχος μὲν ἐξ ὧν 23
 ἔπαθε παράσημος ἦν· τὸ γὰρ πλῆθος τῶν ἐπ' αὐτὸν
 ἐνεχθέντων βελῶν ἀνέστησεν αὐτόν· Κυναίγειρος
 15 δὲ ἐξ ὧν ἔδρασε θαυμάζεται, πέμπων τὰς χεῖρας ἐπὶ
 τοὺς βαρβάρους ὥσπερ ἀποστόλους καὶ τῇ δεξιᾷ
 πρὸς τὴν Φοινίκων εἰρεσίαν ἀμιλλώμενος· ὅσῳ δὲ
 τὸ δρᾶν τοῦ πάσχειν γενναιότερόν ἐστι καὶ τοῖς
 οἰκείοις ὠφελιμώτερον, τοσοῦτῳ καὶ Καλλιμάχου Κυ-
 20 ναίγειρος θαυμασιώτερος καὶ τοσοῦτον αὐτοῦ προτι-
 μότερος. ἡ δὲ ἀγαθὴ προαίρεσις εἰς τὰ καλὰ καὶ 24
 ἰδιώτερόν ἐστι καὶ ἐνδικώτερον. Κυναίγειρος μὲν
 αὐτὸς βουλόμενος ἐχρήσατο τῶ περὶ τὰς χεῖρας τολ-
 μήματι, Καλλιμάχῳ δὲ ἄκουτι συνέπεσεν ἡ στάσις

3 τὰ πάντα Ω idque „in altero“ esse testatur S πάν-
 τως s ἀπρακτος uel ἀπρακτα i 4 καὶ om. C 5 κατή-
 ραξεν Ω s quod correxi 10 πρότερον B C ἀπέθανεν A

11 „ἦρ in altero δεύτερος“ S Ω ὕστερος s 12 καὶ om. C
 13 ἔπαθεν A 15 ἔδρασε BC S ἔδρασεν A ἔδρα s 17 Ἐ
 ἀμιλλώμενος in mrg. F¹ G¹ ἀμυνώμενος Ω 18 γενναιότερον
 AB κυριώτερον C 19 θαυμασιώτερος ὁ κυναίγειρος C
 20 προτιμώτερος C 21 δ' C 22 ἰδιώτερόν A ἰδιαιτέρα B
 ἰδιαιτέρα C s ἰδιαιτερόν S ἐνδικώτερον A S εἰδικώτερα
 B ἐνδικωτέρα C s 23 βουλόμενος αὐτὸς A

ἐκ τῆς τῶν βελῶν συμφορᾶς· οὐ γὰρ ἐκ προθυμίας
 ἑαυτὸν ἐφῆκε καὶ συνεκάλεσε τὰ τραύματα ὥσπερ
 25 Κυναίγειρος ἐπανέτεινε τῇ νηὶ τὰς χεῖρας. ἔτι δέ,
 τοῦ μὲν τὸ θαυμαστὸν ἀναίσθητόν ἐστιν· ἐν γὰρ τῷ
 μετὰ θάνατον βεβηκέναι δόξαν ἢ χάρις οὐκ ἔχει· 5
 ἀρετὴ γὰρ οὐκ ἔστιν ἄψυχος· Κυναίγειρος δὲ εἰδὼς
 καὶ συνιείς καὶ δριμείας μὲν ἀλγηδόνας τῆς χειρὸς
 τεμνομένης ὑπὲρ τοῦ παντὸς στρατοπέδου καρτερῶν,
 τόλμη δὲ τοῦ δεινοῦ τὸ καλὸν πρότερον ποιούμενος
 ὥστε παρ' ἀμφοτέρων αὐτῷ δικαίως ὀφείλεται θαῦμα 10
 26 μὲν ὧν πέπονθεν, ἔπαινος δὲ ὧν πεποίηκεν. εἰ δὲ
 δεῖ μηδὲν ὀκνήσαντα τάληθές εἰπεῖν, ἢ μὲν Καλλι-
 μάχου παράδοξος δοκοῦσα στάσις οὐδὲν ἐστὶ· νεκρῷ
 γὰρ ὅλως τι καὶ πράττειν ἀδύνατον· ἢ Κυναίγειρου
 δὲ ἀρετὴ κράτιστον, ζῶντι τετολμημένη. τὸ μὲν Καλ- 15
 λιμάχου σεμνὸν σχῆμα μόνον ἀργὸν ἦν· τὰ Κυναι-
 γείρου δ' ἔργα θαυμαστὰ μετὰ καλλίστων σχημάτων.
 27 μὴ παράβαλε στρατιώτῃ νεκρὸν μηδὲ τῷ βάλλουσι
 τὸν πάντα βεβλημένον μηδὲ σχῆμα κενὸν ἔργῳ
 θρασεῖ. ὁ μὲν Καλλίμαχον ἐπαινῶν ἐπαινεῖ τὰ βέλη 20
 τῶν βαρβάρων· ταῦτα γὰρ ἐμπαγέντα τῇ γῆ καὶ
 περιπεσόντα τῷ σώματι καὶ μὴ βουλόμενον ἀνεῖχε
 καὶ ὄρθου τὸν νεκρὸν ἐν αὐτῷ τῷ σχήματι τῶν
 τοξευμάτων δεδεμένον. τί, τῶν βελῶν ἐν ἀλλήλοις

2 ἐφῆκε B C S ἐφῆκεν A ἀφῆκε s συνεκάλεσεν A
 3 ἐπενέτεινε C 5 βεβηκέναι A B s συμβεβηκέναι C „ἄρ
 βεβληκέναι” S 7 ξυνιείς C δριμείας Ω s „ἄρ μυρίας”
 S ἀλγηδόνας] ας ex correctura A¹ 11 ἔπαινον A 15
 ζῶντος C 18 παράβαλλε B μὴδὲ A C μὴ B 22 σώ-
 ματι s σχήματι Ω S ἀνεῖχεν A 23 ὄρθου A ὄρθον
 B ὄρθου C σχήματι, διὰ τῶν i 24 ἔτι B C ἐν ἀλ-
 λήλοις συνεχομένων Ω S ἀλλήλων ἐχομένων s

συνεχομένων θαυμαστή γε ἡ στάσις ἐπὶ τοσούτοις
 ἐρείσμασι; Κυναίγειρος δὲ ἐπὶ ποίοις σχήμασιν ἢ 28
 φίλων ἢ πολεμίων τὰς χεῖρας ἐπεδίδου τὰς ἑαυτοῦ
 μεμαχημένος; θαυμαστὸν δὲ γε καὶ τίμιον στρατιώ-
 5 τὴν Καλλιμάχον λέγεις ὅς τὴν ἀρετὴν νεκρὸς ὢν
 5 ἐπεδείξατο; ἡμεῖς μὲν ἐν γῆ καὶ θαλάττῃ μεμαχή-
 μεθα, ὑμεῖς δὲ ἐν γῆ μόνῃ· καὶ ὑμεῖς μὲν ἀπεμά-
 χεσθε μόνον τοῖς βαρβάροις, ἡμεῖς δὲ φυγεῖν αὐτοὺς
 ποιῶντες οὐκ ἀφιστάμεθα αὐτῶν. εἰ μὲν δὲ Καλλι- 29
 10 μάχῳ* παραπλήσιοι πάντες ἐγένοντο, πᾶν ἂν ἡμῶν
 κατέχωσαν τὸ στρατόπεδον καὶ εἰς Ἀθήνας ἀναδρα-
 μόντες καὶ τὴν ἀκρόπολιν αὐτὴν ἂν εἶχον οἱ βάρ-
 βαροι· εἰ δὲ Κυναίγειρόν τις καὶ ἄλλος ἐμιμήσατο,
 δίκας ἂν ἔδοσαν ἔτι μείζονας οἱ μετὰ βασιλέως αὐτοῦ
 15 πάντες ἐπὶ τῆς ἡόνος κατακοπέντες καὶ τέλος ἂν τοῖς
 βαρβάροις ἔσχε χερσαῖα ναυάγια καὶ πάσας ἂν αἰχμα-
 λώτους ἀναδησάμενοι κεφαλὰς τὰς ναῦς εἶχομεν.
 πρὸς δὲ τούτοις, τίνας ἂν ἐφόβησε πολεμίους ὁ 30
 κρυπτόμενος ὑπὸ τῶν πολλῶν βελῶν ἢ τίνας ὤνησε
 20 φίλους; αὐτὸ γάρ τοι τοῦτο τῷ Καλλιμάχου προβόλῳ
 καθάπερ τινὶ τῶν Ἀσσυρίων χωμάτων καὶ μέγα
 φρονοῦντες ἔλεγον· „οὐ μόνους Ναξίους, οὐ μόνους
 Ἐρετριεῖς ἀλλὰ καὶ Καλλιμάχον τοῖς βέλεσιν ἐσαγη-
 νεύσαμεν.” τῶν ἡμετέρων στρατιωτῶν ἕκαστος ὀκνη-
 25 ρότερος ἦν περιπίπτων ἀεὶ φανερωῶ νεκρωῶ μὴ βου-

3 τὰς ἑαυτοῦ om. C 4 μεμαχημένος Ω S μεμαχημέ-
 νας s δὲ γε ἢ Ω δὲ ἢ s δὲ εἰ deleta post ἐπεδείξατο
 interrogandi nota i; καὶ pro ἢ scripsi, quae uerba a librariis
 saepius inter se permutantur 5 λέγειν C 6 ἀνεδείξατο
 C θαλάσση C 7 μόνον C 11 δραμόντες B 13 ἄλλον
 B 15 ἡόνος Ω τοῖς βαρβάροις AB τοὺς βαρβάρους C
 16 ἔσχεν A 20 αὐτὸ A αὐτῷ BC τοι τοῦτο τῷ καλλι-
 μάχῳ A τοιούτῳ τῷ καλλιμάχῳ B τούτῳ τῷ καλλιμάχῳ C
 21 καὶ μέγα A μέγα BC 22 ναξίους ex ἀξίους B²

λομένω λαθεῖν ἀλλ' ὥσπερ ἐξεπίτηδες ὑπὸ Μήδων
 31 εἰς τὴν ἡμετέραν ἐκπληξιν ἀνεστηκότι. σὺ δέ, ὦ
 τέκνον, ἐθάρσυνας μὲν τοὺς στρατιώτας τοὺς σεαυ-
 τοῦ δεικνὺς ὡς Ἀθηναίων ἕκαστος ὅλης νεῶς βαρ-
 βάρου μαχιμώτερος καὶ τὰς χεῖρας οὕτως εὐκόλως 5
 ἠφίεις ὡς ἕτεροι βέλη, Μήδους δὲ καὶ Πέρσας καὶ
 Φοίνικας κατέπληττες ἀντιρρόπους δεικνὺς ταῖς
 ναυσὶν αὐτῶν τὰς Ἀττικὰς δεξιὰς καὶ δηλῶν ὅτι
 μόνοις ἀνθρώπων Ἀθηναίοις χεῖρές εἰσιν ἀθάνατοι.
 Καλλίμαχον μὲν, εἰ μηδὲν ἕτερον, ἐκάλυψαν σὶ βάρ- 10
 βαροι· σοῦ δὲ φοβοῦνται Φοίνικες τὴν χεῖρα καὶ
 32 κειμένην. ὦ Καλλιμάχου πάτερ, ὁ σὸς υἱὸς εἰς ἣν
 καὶ μίαν ὄλω τῷ σώματι μάχην μεμάχηται· ὁ δὲ
 ἐμὸς καὶ κατὰ μέρη νενίκηκεν· οὗτος πρῶτος καὶ
 μόνος χειρὸς ἀριστείαν ἔδειξεν. ἐνὸς εἶ στρατιώτου 15
 πατήρ· ἐγὼ δὲ τὸν πολὺν Κυναίγειρον ἐκ Μαραθῶ-
 νος ἤμισυν ἐδεξάμην· ἐτέρωθι μὲν γὰρ ἡ δεξιὰ,
 ἐτέρωθι δὲ ἡ ἑτέρα χεῖρ· ὁ δὲ λοιπὸς Κυναίγειρος
 33 πλήρης ἦν. ὦ τοῦ μεγάλου θαύματος. ἐπαινεῖς μὲν
 σὺ τὸν ἐστῶτα, τὸν ἀκλινηῖ, τὸν νεκρὸν, τὸν μηδὲν 20
 στήλης διαφέροντα· ἐγὼ δὲ τὸν πεζομάχον, τὸν ναυ-
 μάχον, τὸν πανταχοῦ, τὸν κατὰ μικρὸν μέγαν, τὸν
 34 ἀντὶ πολλῶν ἕνα. ὦ χεῖρες Μαραθῶνιαι, χεῖρες
 φίλταται κὰν ταῖςδε ταῖς ἐμαῖς χερσὶ τεθραμμέναι· ὦ

2 ἔς C   3 ἐθάρσυνας C   στρατιώτας τοὺς A C στρα-
 τιώτας B   ἐαυτοῦ C   6 ἠφίεις Ω ἀφιέν s „repono ἀφιείς
 aut ἠφίεις“ S ἀφίησι p ἀφίει i   βέλος C   12 ὦ — ἦν
 om. C   14 καὶ μόνος χειρὸς ex χειρὸς καὶ μόνος C¹   19
 πλήρης A B s τρόπαιον C   τραυματων post ἦν excidisse su-
 spicatur o   „ἦρ ἐπαινεῖς“ S Ω ἐπαίνει s   23 μαραθῶνιοι

C   24 κὰν A κὰν B κὰν C

σωτήρες τῆς πάσης Ἑλλάδος· ὧ πρόμαχοι τῶν Ἀθη-
 6 ναίων· ὧ τῶν στρατιωτῶν ὄλων κρείττονες· ὧ Μα-
 ραθῶνος δόξα. ὧ ἠδεῖα δεξιὰ ἦν ἀνέτειλε τοῖς Ἑλ- 35
 λησιν ἢ γῆ· ὧ δεξιὰ βιαιοτέρα πνευμάτων· σὺ γὰρ
 5 κατέσχεσ νῦν ἀναγομένην· ὧ κρείττων ῥοθίου
 βαρβαρικοῦ χεῖρ· σὺ γὰρ ἐρεττομένην ὤρμισας· ὧ
 στολαγοῦ καὶ μακροτέρας βελῶν δεξιᾶς δι' ἣν οὐ
 μάτην ὁ Πᾶν ἐξ Ἀρκαδίας ἔδραμεν, οὐκ εἰκῆ Δημή-
 τηρ καὶ Κόρη τῇ μάχῃ παρεγένοντο· ὧ πᾶμα τῶν
 10 θεῶν ἄξιον. ὧ τροφίμε τῆς παρουσίας Ἀθηνᾶς· ὧ
 σύντιμε τοῖς Ἡρακλέους ἄθλοις καὶ Θησέως· οἱ μὲν
 γὰρ ταύρους εἶλκον καὶ λέοντας, σὺ δὲ τὸν τῆς
 Ἀσίας εἶλκες στόλον. τοῦτο ἦν τὸ δόρυ τῆς Ἀθηνᾶς 36
 ἢ Κυναιγείου δεξιὰ, τοῦτο δ' ἄδες τῶν θεῶν χεῖρες
 15 ἐλευθέριον σέλας φέρουσαι. νῦν πρῶτον εἶδον ἄν-
 θρωποι ναυμαχίαν ἐν γῆ, νῦν πρῶτον ἀνδρὸς μάχην
 καὶ νεώς, νῦν πρῶτον ἀντίπρωρον δεξιάν, νῦν ἅμα
 χεῖρα μὲν ἀφιεμένην, νῦν δὲ κρατουμένην· οὐ γὰρ
 ἀπεκόπτετο τοῦ σώματος ἢ χεῖρ ἀλλ' ἀπωκίζετο. καὶ
 20 τῆς πρώτης ἐμνημόνευεν ἐπιτιμίας ὁ πολέμαρχος
 τῆς ἀλγηδόνης μὴ αἰσθανόμενος. ὧ δεξιὰ ψυχῆς 37
 ἰδίας ἀξία, οὕτω τὴν νῦν ὡς Καλλίμαχος τὰ βέλη
 κατέσχεσ τιμωρήσασα οἰκείῳ νεκρῷ. ὧ καινὸν ἐπι-
 νόημα σώματος. ὧ παῖ, ὧ μέγα θαῦμα, πρῶτος

1 σωτήρες A B S σώτειραι C s τῆς πάσης B C; in A
 quid ante πάσης scriptum sit incertum; uidetur esse τῆς ex
 nescio quo uerbo a m^l correctum 4 πτερομάτων C γὰρ
 om. B 5 κρείττον C 7 στολαγοῦ scripsi στολαγωγού Ω
 μακροτέρων C 11 ἠρακλέος B C 12 εἶλον C 15 „ἦρ
 ἐλευθέριον” S Ω ἐλεύθεροον s σέλας A B σῶμα C 18
 ναῶν A 20 ἐπιτιμήσεως C ὁ πολέμαρχος Ω S ὁ Καλλί-
 μαχος s 22 ἰδίας ψυχῆς C 23 κατέσχεσ scripsi κατέσχεσεν
 A κατέσχε BC τιμωρήσασα scripsi τιμωρήσας Ω

ναῦν ἔδειξας ὑπὸ χειρῶν ὥσπερ ἀγκυρῶν ἀσάλευ-
 38 τον μένουσαν. οἷά σέ φασι βοᾶν, ᾧ παῖ, τῆς νεῶς
 ἐχόμενον· „Νάξον ἀπαιτῶ τὴν ἠρπασμένην, τὰς ἐν
 Αἰγαίῳ νήσους ἀπαιτῶ. ἀπόδοτε καὶ μὴ φεύγετε.”
 ᾧ παῖ μεῖζω τῆς φύσεως βεβουλημένε· ᾧ θρασύτερα 5
 ποιήσας τὰ μέλη τοῦ σώματος· ᾧ ὁ περινοήσας διὰ
 τῶν πεδίων καὶ τῶν ὄρῶν ἄγειν ναῦν Ἀθηναίοις
 39 αἰχμάλωτον. ᾧ δεινῆς μάχης Παναθήναια μεμιμημέ-
 νης. εἰ τοιαύτας χεῖρας εἶχομεν οἷας σύ, οὐκ ἂν
 ἐξῆλθον Αἰγαίου, οὐχ . . . . . ὑπεδέξαντό σου τὰς 10
 χεῖρας, ᾧ παῖ, τὰς βραδέως πεσούσας τῇ μὲν οἱ πολί-
 ται, τῇ δὲ οἱ φίλοι Πλαταιεῖς καὶ τὸ λοιπὸν σῶμα
 40 πάντες ἐστεφάνωσαν ὥσπερ τρόπαιον. σύ δέ, ᾧ τέ-
 κνον, ὡς μηδὲν δεινὸν ὑποστάς πρὸς τοὺς πολεμίους
 ἐβόησας· „τί φεύγετε, ᾧ κακοδαίμονες; στήτε καὶ τὰς 15
 πόλεις ἀπόδοτε ἄς ἐληίσασθε.” αὐτοὶ δὲ ἐκραύγαζον
 φεύγοντες· „ᾧ τῆς τολμηρίας, ᾧ μαινομένης δεξιᾶς,
 ᾧ τοῦ μεγάλου λήματος· ἐπιστρέψει τάχα τὴν ναῦν ἢ
 41 δεξιὰ πρὸς τὴν ἠπειρον.” Δάτιδος δὲ κόπτειν τὴν
 κεφαλὴν τοῦ τροπαιοῦχου ἄνωθεν ὀρμήσαντος καὶ 20
 ὑπὸ δέους ἀπράκτου μείναντος ἐγείρεται πᾶς ἀνὴρ
 πρὸς τὴν χεῖρα καὶ μυρία καμῶν καὶ μηδὲν ἰσχύσας 7
 ἐβόησεν ἕκαστος· „ἐφ’ οἷας ἡμᾶς, ᾧ θεοί, ἠγάγετε
 δεξιᾶς. τί μέλλετε ἄνδρες χαλκεόθυμοι; ἢ θᾶττόν
 τις ἡμῶν ἀποτεμνέτω τὴν χεῖρα καὶ ἡμᾶς λυσάτω ἢ 25
 ἤδη ναῦς διὰ θαλάττης ἐπιδραμοῦσα καὶ ἱππικαὶ

2 μένουσαν (non μενούσαν) Ω 5 βεβουλημένε Ω s βε-
 βουλευμένε S 6 βέλη B ᾧ ὁ περινοήσας A B S et, nisi
 quod ᾧ, C ὥσπερ εἰ νοήσας s 8 μεμιμημένης] μη add. B²
 10 σου om. C 11 τῶ — τῷ B 18 λήματος B C 20
 ὀρμήσαντος C 23 ἐβόησαν C ἠγάγετε ᾧ θεοὶ B C 24
 μέλετε C χαλκόθυμοι B C 25 ὑμῶν C ἀποτεμνέτω B C
 26 θαλάσσης C ἐπιδραμοῦσα B ἐπιδραμοῦσαι A δρα-
 μοῦσα C

ΕΙΣ ΚΥΝΑΙΓΕΙΡΟΝ

φάλαγγες διὰ γῆς αἰχμαλώτους ἡμᾶς εἰς Ἀθήνας
 κομιούσι.” τὰ μὲν οὖν ἄλλα βέλη ταύτης οὐχ ἤπτον-
 το, πελέκει δὲ μεγάλῳ τις αὐτὴν ὥσπερ δρυῖν ἢ
 πεύκην ἔκοπτεν. ὁ δὲ ταύτης οὐδὲν ἐφρόντισεν
 5 ἀφαιρουμένης ὥσπερ ἀλλοτρίαν χεῖρα διδούς περὶ
 ἦν ὄλον τὸ στρατόπεδον τὸ μὲν ἐπιπτεν ἐν μέρει, τὸ
 δὲ ἐμάχετο, καὶ τὰ τραύματα τοῖς στοιχείοις διένει- 43
 μεν. ἄξιός γε ἦσθα, ὦ Κυναίγειρε, τῆς Βριάρεω
 πολυχειρίας ἵνα πᾶσάν μοι τὴν Ἀσίαν ἐκράτησας· καὶ
 10 νῦν πρὸς τοσοῦτον μέρος ἀντήρκεσας ὅσον Νάξον ἔφε-
 ρεν, ὅσον Ἐρέτριαν· οἱ ἀπήγαγον βασιλεῖ φήμην οὐκ
 ἀγεννῆ λέγοντες· „βασιλεῦ, ἐπ’ ἀνδρας ἐπλεύσαμεν
 ἀδαμαντίνους οἷς κοπτομένων τῶν χειρῶν οὐ μέλει,
 ἐπὶ δεξιᾶς ὄλαις ναυσὶ παρισουμένας· καὶ νῦν μόλις
 11 ἀνήχθημεν ἐκ Κυναιγείρου.” ὦ παῖ, τὰς μὲν σὰς 44
 χεῖρας ἄδουσι Πλαταιεῖς, τὰς δὲ σὰς ἀριστείας Λα-
 κεδαιμόνιοι πυνθάνονται. ταύταις καὶ Πολύζηλος ἠκο-
 λούθησε μὴ τεθραμένος. προκατέλαβες Ἀθηναίους,
 ὦ παῖ, καὶ τὴν θάλασσαν ἡμῖν οἰκείαν ἐποίησας·
 20 συνέθου τῷ στοιχείῳ φιλίαν ὑπὲρ τῆς πατρίδος·
 ἔδωκας ὑπὲρ ἡμῶν τῇ θαλάσῃ τὴν δεξιάν. μιμή-
 σονται χρόνῳ ναυμαχοῦντες τὰ σὰ σχήματα καὶ γε-
 νήσονται ἐκ σιδήρου χεῖρες * ἐπὶ ναῦς ἐπιβολὰς,* ὦ

1 ἢ . . . εἰς A   2 μέλη C   ἤπτετο C   4 ἐξέκοπτεν C
 6 τὸ δὲ B τὸ δ' C τῷ δὲ A   10 τοσοῦτο C   12 ἀγεννῆ
 Ω S ἀγεννῶν s   ἐπ' A C μετ' B   17 ταύτη C   πολύζη-
 λος B   ἠκολούθησεν A   18 μὴ om. C   τεθραμένος C
 ἀθηναίους C   23 ἐπὶ ναῦς ἐπιβολὰς Ω ἐπὶ ναυτῶν ἐπι-
 βολὰς s „Pro ἐπὶ ναυτῶν legitur et ἐπὶ ναῦς. νεῶν certe
 aut ναυτῶν legatur necesse est: sed νεῶν ἐπιβολὰς legere
 me non memini“ S ἐπὶ ναῶν [νεῶν] ἐμβολὰς uel potius ἐπὶ
 ναῦς καὶ ἐμβολὰς i Equidem καὶ ἐπὶ ναῦς ἐπιβολαὶ fuisse
 conicio, ita ut ἐπιβολαὶ pro ἐμβολαὶ noster dixerit, nisi hoc
 recipiendum

45 παῖ, τῆς σῆς μάχης εἰκόνας ἔχουσαι. καὶ πολλὰ
 λέγειν ἔχων τῆς σῆς ἀρετῆς ἐγκώμια, τὰ κάλλιστα
 κοινῶ νόμῳ φυλάττω. ἔχεις τοιοῦτόν τινα λόγον
 μεγαληγορήσαι, ὧ Καλλιμάχου πάτερ; ποίαν τοιαύ-
 την στάσιν οἶαν ἔστησαν αἱ Κυναιγείρου χεῖρες ἤδη 5
 πίπτουσιν τὴν Ἑλλάδα; τοῦ μὲν γὰρ σοῦ νεκροῦ
 βέλη βάρβαρα, τῆς δὲ πάσης Ἑλλάδος αἱ χεῖρες
 46 ἡμῶν τὰ στερεώματα. ἄπελθε, παραχώρησον· ἐρω-
 τι καὶ περὶ τοῦ σοῦ παιδός. καλὸν ἐρῶ λόγον, ὅτι
 τοιούτου στρατιώτου Κυναιγείρου πολέμαρχος ἦν. 10
 σὺ δ' ἐπιταφίῳ μὴδὲ ἐπιχειρεῖ πατήρ ὢν νεκροῦ
 47 μὴδὲ ταφῆναι θέλοντος. ἤδη πάλαι παρελήλυθεν ὁ
 καιρὸς τῶν ὑμετέρων ἐπιταφίων· πάλαι γάρ, πάλαι
 τέθραπται Καλλίμαχος ὑπὸ τῶν βελῶν. εἰμὶ δέ, ὧ
 ἄνδρες δικασταί, πρὸς τὸν λόγον ἐπιτηδειότερος τὸν 15
 ἐπὶ τῷ σήματι· καὶ γὰρ αὐτοῦ πατήρ εἰμι καὶ τῶν
 μεγάλων ὀνομαστότατος· ἔχω δὲ καὶ γλῶτταν οἶαν 8
 48 ἐκεῖνος δεξιάν. ἐάσατέ με τραγωδῆσαι τραγωδίαν
 ἐπιτάφιον καὶ χορὸν παραγαγεῖν ἐπινίκιον· μὴ φθο-
 49 νήσητε δράματι Μαραθωνίῳ. ἀλλ', ὧ Αἰσχύλε παῖ, 20
 τὸν λόγον μοι σὺ ποιήσον καὶ συγκόσμησον τὰς
 Μαραθῶνος μάχας τῷ πατρί. μὴ με ἀτιμάσητε· χεῖ-
 ρας ὑμῖν ὁμοίας προτείνω ταῖς ὑπὲρ ὑμῶν κειμέ-
 ναις. ἔχομαι τοῦ λόγου, λαμβάνομαι τοῦ τάφου.

3 κοινῶ B C κοινῶν A νόμῳ (non νομῶ) Ω 5 σύστα-
 σιν B ἦν C 8 τὰ σώματα Ω s στερεώματα i; articulum
 non deleuerim 11 μὴδ' B C 13 ὑμετέρων scripsi ἡμετέ-
 ρων Ω s γὰρ om. B C πάλαι A καὶ πάλαι B C s καὶ
 delendum esse uiderat i 15 τὸν ἐπὶ A τῶν ἐπὶ B C 16
 σῆ'

σήματι C s σώματι corr. B¹ σώματι A S cf. p. 17, 2 17
 γλῶσσαν C 18 με om. C τραγωδεῖν B C 19 παράγειν
 B C 21 συγκόμισον C 22 με B C τε A 24 ἔχομαι in
 initio uersus positum. ante ἔχομαι uerbum duarum littera-
 rum interposuit, litteras εχ mutauit manus prima, ita tamen
 ut quid corrigere uoluerit non pateat A

οὐκ ἀφίσταμαι τὸ πολυάνδριον διεξιῶν, πατήρ ὢν
Κυναιγείρου. ἐπιτίθημι τὰς χεῖρας τῷ σήματι· καὶ
ταύτας ὁ θέλων ἀποκοψάτω.

5

B

Ο ΚΑΛΛΙΜΑΧΟΥ ΠΑΤΗΡ

10 Τὸν μὲν τῆς πόλεως ἐπαινῶ νόμον κοσμοῦντα 1
τὸν τῶν ἀγαθῶν ἀνδρῶν τάφον καὶ λόγῳ. ἔργων
γὰρ εὖ πραχθέντων λόγοι ρηθέντες καλῶς εἰσι τιμῆ·
ἐμοὶ δὲ αὐτῷ μὲν πρόσφορος τοῦ παιδὸς ἀρετὴ μα-
κροτέρα τῆς ψυχῆς γενομένη, διὰ δὲ τὴν αὐτοῦ
15 Καλλιμάχου προτίμησιν, εἰ ταῖς τῶν πατέρων τιμαῖς
ἢ τῶν παίδων ἀνδραγαθία κρίνεται, δείξω τὸν λό-
γον. Καλλιμάχου γὰρ πατήρ ὢν παντὸς ἄλλου 2
πρέπω μᾶλλον ἐπὶ τοῦ κοινοῦ βήματος ἐστάναι. ζῶν
μὲν οὖν Καλλίμαχος ἡγεμῶν ζῶντος Κυναιγείρου
20 [πολέμαρχος] ἦν· εἰ δὲ [καὶ] τεθνεὼς ἠττηθήσεται,
καὶ τὴν ἀρχὴν καὶ τὴν ἀρετὴν ὑβριεῖται, τὴν μὲν
αἰτίαν τῆς πάσης ὑμῶν νίκης γενομένην, τὴν δὲ τὸ
μέγιστον παρασχοῦσαν τῶν ἐν Μαραθῶνι θαυμα-

1 λαβὼν G ῥ: διεξιῶν in mrg. G¹ et sic ω 2 σήματι
ο σώματι Ω s 3 post ἀποκοψάτω: ὁ κυναιγείρου πατήρ
C 7 ὁ καλλιμάχου πατήρ A εἰς τὸ ἐναντίον ὁ καλλιμάχου
πατήρ B ἐκ τοῦ ἐναντίου ὁ καλλιμάχου πατήρ C 12 κα-
λῶς ρηθέντες C 13 πρόσφορος C et sic correxerat ο προσ-
φόρος A B s 14 τοῦ pro τὴν C 15 τῶν πατέρων A B
πατέρων C 16 δείξω τὸν λόγον Ω s δέξομαι τ. λ. uel
potius δείξω τ. λ. ἐμοὶ προσήκειν ο 20 πολέμαρχος deleu.
i „Ferrem si legeretur: ἡγεμῶν ζ. Κυναιγείρου ἦν, πολέ-
μαρχος ὢν. quamquam ἦν ne necessarium quidem” idem
καὶ A B s om. C; aut delendum aut in δη mutandum esse
uiderat i (cf. p. 20, 8) 22 ἡμῶν C

ἀνθρώποις ἀθανασίαν ἐβιάζετο· ἐπεὶ δὲ ἄνθρωπος
 Καλλιμάχος ἦν καὶ θνητὸς ἦν καὶ τοῦ σώματος
 ἀπελθεῖν ἠναγκάζετο τῷ πλήθει τῶν τραυμάτων,
 ἀπέθανε μὲν, οὐκ ἔπεσε δέ, ἀλλ' ἐξιούσα ἡ ψυχὴ
 βεβαίως τῷ σώματι μένειν καὶ καρτερεῖν ἐνετείλατο ⁵
 καὶ μάχεσθαι τὴν δυνατὴν τοῖς ἀψύχοις μάχην. τὸ
 δὲ ἐπέισθη καὶ βεβαίως ἔμεινεν ὥσπερ ἐρριζωμένον ¹⁰
 [καὶ] διὰ τοῦ πολέμου τοιοῦτο οἶον αὐτὸ ἐξιούσα
 ἔστησεν ἡ ψυχὴ καὶ πολὺν χρόνον τοὺς βαρβάρους
 ἐξηπάτησεν· οὐδεὶς γὰρ ᾔετο τεθνάναι τὸν ἔστη- ¹⁰
¹² κότα. ὦ Καλλιμάχου φοβεροῦ καὶ νεκροῦ· ὦ στρα-
 τιώτου τῆς εἰμαρμένης πολυχρονωτέρου· ὦ μακρο-
 τέρα τῆς ψυχῆς, ὦ πιστοτέρα τοῦ πνεύματος ἀρετῆ·
 ὦ σῶμα πολλῶν ψυχῶν ἰσόρροπον· ὦ φρόνημα
 ὀρθόν· ὦ σῶμα ἔμψυχον· ὦ σῆμα νικηφόρον ὅπλοις ¹⁵
 καὶ βέλεσι κεκοσμημένον· ὦ πρῶτον Μαραθῶνος
 τρόπαιον· ὦ τηρήσας ὀρθὴν τὴν ἔλευθερίαν Ἀθη-
 ναίοις, ὦ στήσας ἐν αὐτῷ τὴν Ἑλλάδα, οὐκ εἴσας
¹³ τὰς Ἀθήνας πεσεῖν. ἐπειδὴ δὲ οἱ βάρβαροι τὰ μὲν
 πεπονηκότες, τὰ δ' ἀφωπλισμένοι, τὰ δὲ πεφοβημένοι, ²⁰
 τραπέντες ἔφυγον εἰς τὰς ναῦς καὶ τὴν θάλασσαν
 περιέβλεπον ἄβατον αὐτοῖς Καλλιμάχου τὴν γῆν
 πεποιηκότος, πολλὴ μὲν ἦν τοῖς ἠγουμένοις σχολή,

4 ἀπέθανεν — ἔπεσεν, *v* ἐφ. utroque loco eraso A 7
 ἔμεινεν C ἐρριζωμένον C ἐρριζώμενον A B 8 καὶ Ω *s*
 quod deleui (cf. p. 17, 20) τοιοῦτον C 11 φοβεροῦ καὶ
s (cf. p. 29, 12) καὶ φοβεροῦ Ω 12 εἰμαρμένης A μακρο-
 τέρου *s* „legitur et μακροτέρα (Ω) quod malo” S 15 σῆμα
 scripsi σῶμα Ω *s* (cf. p. 16, 16; 17, 2) 17 τηρήσαν — στη-
 σαν — εἴσας *s* τηρήσας — στήσας — εἴσας S 18 ὦ A B
 δ'

ὄς C αὐτῷ scripsi αὐτῷ A B ἑαυτῷ C *s* 19 ἐπει A
 ἐπειδὴ B ἐπεὶ C δ' C τὰ μὲν om. B 23 ἦν om. B βου-
 λουμένοις σχολή A B *s* βαλουμένοις σπουδῇ C διώκειν adden-
 dum putat *i* (et simile quid *p* legit) uel potius φοβουμένοις
 scribendum; ἠγουμένοις correxi propter id quod sequitur
 uerbum ἀκολουθησάντων

εἷς δὲ τῶν ἀκολουθησάντων ἐπὶ τὸν αἰγιαλὸν ἐγένετο
 Κυναίγειρος καὶ τινος ἀπτόμενος ἀκροστολίου τὴν
 χεῖρα ἀπεκόπη ῥαδίως ὥσπερ παιδίου καὶ παρὰ μὲν
 τὴν πρῦμναν ἔπεσεν ἡ χεῖρ, παρὰ δὲ τὴν χεῖρα
 5 αὐτός· ἐμήνυσε δὲ τὸ τῆς χειρὸς τραῦμα ψυχῆς καὶ
 σώματος τὴν ἀσθένειαν. σὺ δέ, ὦ τέκνον, εἰστήκεις 14
 ἔτι καὶ Δάτιδος ἀποπλέοντος ὥσπερ καὶ ταῦτα ἀν-
 δρείως ἐπιτηρῶν, τῶν βαρβάρων τὴν φυγὴν καὶ
 καθαρὸν γενέσθαι τὸν Μαραθῶνα τῶν πολεμίων,
 10 ὡς ἂν ἐπὶ μηδενὸς μάρτυρος ἀλλοτριῶν πεσοίης. 15
 ταῦτ' ἐμὲ ἐπὶ τὸν τάφον ἀναβιβάζει, ταῦτ' ἐμοὶ τὸν
 ἐπιτάφιον λόγον παραδίδωσιν· ἐμόν ἐστι τοῦ τάφου
 τὸ κεφάλαιον. τὸν μὲν δὴ μόγις ἐκίνησα καὶ κεῖσθαι
 σὺν τοῖς στρατιώταις παρεκάλεσα· ὁ δὲ εἰσέρχεται
 15 μὲν εἰς τὸν τάφον, ἄξιός δὲ ὑμῖν καὶ ταύτης τῆς
 τιμῆς τὸν πατέρα τὸν ἐκείνου προκριθέντα λέγειν
 ἐπὶ τῷ κοινῷ σήματι. καὶ γὰρ δίκαιον οὐ ζῶντος ἦν 16
 ἢ κατὰ τὸν πόλεμον ἡγεμονία, τούτου καὶ τεθνεῶτος
 εἶναι τὰς πρώτας τιμὰς ἐπὶ τῷ τάφῳ. ἡμεῖς ἤγομεν,
 20 ἡμεῖς ἐροῦμεν· ἡμεῖς ὠπλίζομεν, ἡμεῖς ἐπαινεσό-
 μεθα· παρ' ἡμῶν ἦν τὰ συνθήματα, παρ' ἡμῶν
 ἔστω καὶ τὰ ἐγκώμια. μὴ λυπήσητε Καλλίμαχον 17
 συνιέντα μηδὲ καθέλητε τὸν ἀνεστηκότα μηδὲ ἀπο-
 χειροτονήσητε τὸν πολέμαρχον τὸν νενικηκότα μηδὲ
 25 ἀτιμότερος ἐνὸς καὶ δευτέρου τῶν νενικηκότων
 παρ' ὑμῖν ὀφθῆ. οὐ γὰρ ἐν τοῖς ὀνόμασι καὶ τοῖς

1 ἐπὶ τὸν αἰγιαλὸν om. C   2 ἀκροστόλου C   3 παρὰ,
 πα ex correctura A¹ περὶ B C   4 παρὰ (sic) A περὶ B C
 7 ταύτη C   8 τῶν βαρβάρων ἐπιτηρῶν C   10 πεσοίης
 scribere ausus sum ταυτ' ἐμὲ — ταυτ' ἐμοὶ scripsi ταυτά με
 — ταύτα μοι Ω s πεσοῦσης A B s πέσης C p πέσειας O
 19 τὸν τάφον C   20 ἐροῦμεν C et id coniecerat o εὔρομεν
 A B s   23 μὴ priore loco C   25 τῷ B¹ τῶν B²   26 ἡμῖν
 C ὀφθείη B

σχήμασι καὶ τῇ στολῇ ἀγάλλεσθαι χρὴ μόνον τὴν πο-
 18 λεμαρχίαν ἀλλὰ καὶ ταῖς τῶν ἔργων τιμαῖς αὖξεσθαι
 τὰς ἀρχάς. οὕτως οὖν σκοπεῖτε. εἰ τῆς μάχης οἱ
 παῖδες ἡμῶν περιγενόμενοι τῆς παρούσης ἡμφισβή- 11
 τουν τάξεως, τίς πρότερος ἂν διεκρίθη; ὁ ἰδιώτης 5
 ἢ ὁ πολέμαρχος; τίς ἐπήνεσε τοὺς πεσόντας; οὐχ
 ὁ ὀπλίσας; οὐχ ὁ τάξας; οὐχ ὁ τοιούτους παρασχών;
 ἔμοι μὲν δοκεῖ. ὑμεῖς δέ, τί; ἄρα οὐκ ἂν, εἰ καὶ
 μόνον ἴσῃν τὴν ἀρετὴν ὁ πολέμαρχος τῷ ἰδιώτῃ
 παράσχῃ, τὸ πλεον ἂν τῆς τιμῆς τῇ ἡγεμονίᾳ δῶτε; 10
 19 νῆ Δία. οὐκοῦν ἦν, εἰ περιῆσαν ἀμφοτέρω, προτί-
 μῃσιν ἔσχε Καλλίμαχος, ταύτην καὶ τεθνεὺς δίκαιος
 φέρεσθαι. ἐκ γὰρ ὧν ἦν κρείττων Κυναιγείρου πε-
 ριῶν περιόντος, ταῦτα καὶ νῦν ἔχει καὶ τὸ προκε-
 κρίσθαι δοκεῖν δι' ἐμοῦ τοῦ πατρὸς αὐτῷ προτιμω- 15
 μένου τῶν ἄλλων πατέρων ὑπάρξει. εἰ δὲ οὐδὲ τὰ
 τοιαῦτα * ἔσται παρὰ τῷ πολέμῳ* τεθνηκότι, ποίων
 τεύξεται; προεδρεία τις ἔσται αὐτῷ ἐπομένῳ; προε-
 τάττετο [τῶν ὀνομάτων] τῶν ἐν ταῖς στήλαις γρα-
 φομένων πρῶτος [διότι πρεσβύτερος τούτων ἦν] 20
 ἀπὸ τῆς οἰκείας αὐτοῦ γενέσεως, καὶ διὰ τοῦτο δεῖ

1 ἀγάλλεσθαι (ἀ in lit. A¹) A probant Si et ἀγγέλεσθαι
 B ἀγγέλλεσθαι C s p o 2 αὖξεσθαι (αὖξες in lit. A¹) A αὖ-
 ξεσθαι S ἀξιούσθαι B C s 4 ἡμῶν ex ὑμῶν B¹ παρα-
 γενόμενοι C 5 πρῶτος C 6 ἐπήνεσεν, v eraso A 7
 ὀπλίσας scripsi cf. p. 21, 20. πιάσας A C κοπιάσας B s 8
 ἄρα A 9 τὴν ἀρετὴν ἴσῃν C 10 τιμῆς A C ἡγεμονίας
 B τίσι τὸ σχῆμα in mrg. B¹ τῇ ἡγεμονίᾳ om. B 11 εἰπε-
 ριῆσαν C εἴπερ ἦσαν AB 12 ἔσχεν, v eraso A 15 αὐτοῦ C
 προτιμωμένον τῶν ἄλλων Ω τῶν ἄλλων προτιμωμένῳ s προ-
 τιμωμένον coniecerat o 16 δ' C 17 ἔσται παρὰ τῷ πολέμῳ
 τεθνηκότι Ω ἔ. π. τ. π. τεθνηκότος s ἔσται τῷ πολεμάρχω
 τεθνηκότι o Malim: παρέσται τῷ πολεμάρχω τεθνηκότι 18
 προεδρία B C τίς Ω s quod correxi 19 τῶν ὀνομάτων
 A B om. C 20 πρῶτον, v a m² addito C 21 καὶ om. B

τὸν ἐπὶ τοῖς θάπτομένοις λόγον εἰωθότα ἡμῶν ἀκού-
 ειν λεγόντων. ὑμεῖς τοιγαροῦν τὸν στρατηγὸν Μιλ- 20
 τιάδην ἐτιμήσατε θείῳ στεφάνῳ. δικαίως οὖν καὶ
 τῷ στρατηγῷ τιμὴ τις ἐδόθη καὶ τῷ πολεμάρχῳ δὲ
 5 γενέσθω γέρας. ὅταν γὰρ ὁ πατὴρ αὐτοῦ λέγων τὸν
 λόγον ἀναβιβάσῃ Καλλιμάχον, τότε φωνὴν αὐτῷ
 δότε ἐπὶ . . . . . τοῦτο πρὸς πίστιν σω-
 τηρίας μόνον ἐν τῷ σχήματι. εἰ μὲν γὰρ Μιλτιάδης 21
 ὁ στρατηγὸς ἠμφισβήτηι τοῦ λόγου, παρεχώρησα ὡς
 10 ἀρχῇ μείζονι· καὶ γὰρ τὸ τὸν ἀποιχόμενον ἄρχοντα
 ἔλαττον ἢ πρότερον γέρας σχεῖν . . . . εἰκὸς ἐστὶ τὸ
 τῆς μοίρας ἐνδεὲς τῷ πλείονι τῆς τιμῆς παραμυθου-
 μένους· τούτου δὲ τῆς πείρας ταύτης ἀφεστηκότος
 τίς Καλλιμάχου πρότερός ἐστιν; Εὐφορίων, μὴ λύε 22
 15 τάξιν Μαραθωνίαν· „μηδ' εἰς τὸ πρόσθεν τῷ πολε-
 μάρχῳ δίδωσι τὸν λόγον ὁ νόμος τῆς δημοσίας
 ταφῆς.” καὶ γὰρ εἰ περιῶν τύχοι, οὗτός ἐστιν ὁ τὴν
 πρόθεσιν [αὐτῶν] ποιούμενος καὶ καλῶν ἐπὶ τὸν
 λόγον καὶ παντὸς ἐπιμελούμενος τοῦ τάφου. ἐκ μὲν 23

3 στεφάνῳ· δικαίως οὖν καὶ τῷ Ω s στεφάνῳ· δικαίως·
 εἰ οὖν τῷ i et simile quid p 4 punctum post ἐδόθη posuit
 s quod deleui δὲ A B s om. C δὴ i 7 δότε ἐπὶ τοῦτο
 (τούτω B C s) Ω s δώσετε, λείπουσαν i et simile quid su-
 spicatus erat p. Lacunam indicaui quam sic expleas: ἐπι-
 (φέρουτες λείπον) τοῦτο πίστην C 9 ἠμφισβήτη C
 10 γὰρ om. A τὸ τὸν B C τοῦτον A s καὶ γὰρ τοῦτον
 ἀποιχόμενον ἄρχοντα οὐκ ἔδει ἔλαττον ἢ πρῶτον (uel πρό-
 τερον Addenda p. XIV) γέρας σχεῖν, εἰκὸς γὰρ ἐστὶ — πα-
 ραμυθεῖσθαι o καὶ γὰρ τοι τὸν ἀποιχόμενον („malim ἀπερ-
 χόμενον”) ἀρκοῦντα ἔλαττον ἢ πρότερον γέρας σχεῖν, εἰκὸς
 ἐστὶ — παραμυθεῖσθαι i 11 καὶ ante ἔλαττον A s om. B C
 lacunam indicaui; οἴκτειρειν enim uel simile quid excidisse
 patet 12 παραμυθουμένους A S παραμυθουμένης B C πα-
 ραμυθεῖσθαι s 14 πατρὸς post Καλλ. inserit i 15 τοῦ
 pro τῷ A μηδενὶ πρόσθεν τοῦ πολεμάρχου coniecit S 16
 δίδωσιν ὁ νόμος τὸν λόγον C 17 τύχη C s 18 αὐτῶν
 deleui 19 ἐπιμελούμενος C ἐπιμελούμενος correxerat i ἐπι-
 καλούμενος A B s suspectum habuit S τοῦ om. C

δὴ τῆς διὰ τῶν ἔργων . . . . πολλοῦ δεῖ Κυναιγείρω
 πρὸς Καλλίμαχον εἶναι παραβολήν· ὁ μὲν γὰρ ἄπαν-
 τας εἰς Μαραθῶνα ἤγε συνθήματι, ὁ δὲ ἐδέχετο· ὁ μὲν
 ἐκέλευεν, ὁ δὲ ἐπείθετο· ὧν δ' οἱ πειθόμενοι καὶ κελευ-
 ὄμενοι ποιοῦσιν, αἴτιοι τούτων οἱ πείσαντες καὶ κελεύ- 5
 σαντές εἰσιν ὥσπερ μαθητῶν μὲν παιδείσεως οἱ διδά-
 σκαλοι, χορῶν δὲ ᾠδῆς οἱ χοροδιδάσκαλοι, ναυτῶν
 δὲ εὐπλοίας οἱ κυβερνήται [στρατιωτῶν ἀρετῆς οἱ 12
 πολέμαρχοι καὶ στρατηγοί], ὥσθ' ὧν Κυναίγειρος
 ἐτόλμησεν, καὶ τούτων Καλλίμαχος διδάσκαλος. ἐβόα 10
 γὰρ ἐγκελευόμενος· „μὴ φείδεσθε μήτε χειρῶν μήτε
 ὀφθαλμῶν μήτε ὅλων σωμάτων.” ὧν δὲ Καλλίμαχος
 ἐλαμπρύνετο, τούτων [οὐδὲν] οὔτε εἰς Κυναίγειρον
 οὔτε εἰς ἄλλον ἔστι ποιήσασθαι τὴν ἀναφορὰν ἀλλὰ
 24 μόνον αὐτὸν τὸν πεποιηκότα. καὶ Κυναίγειρος μὲν 15
 νεώτερος ὧν ταῦτα ἠὺθαδιάσατο, Καλλίμαχος δὲ
 πρεσβύτερος, ὥσθ' ὁ μὲν ἡλικίας θερμότητι τολμη-
 ρός, ὁ δὲ ἀνὴρ ἀγαθός ὧν ἀρετῆς ἐβεβαίον κρίσιν
 καὶ τὴν τοῦ σώματος ῥώμην ἐλάττων καθ' ἡλικίαν
 25 ὑπάρχων ἐκ μόνης ἀρετῆς ὑπερέβαλλε. Καλλίμαχος 20
 μὲν οὖν ἐν τῇ τῶν δεινῶν ἀκμῇ τοῖς βαρβάροις πα-
 ρετάξατο καὶ θαλάττης ἐπιχωριαζούσης δίκην * ἐκ

1 lacunam indicavi; κρίσεως enim uel tale quid excidit
 cf. p. 7, 2 2 παραβολῆς A B 3 ἤγεν A 5 αἴτιον B
 6 κελεύσεως C 8 στρατιωτῶν δὲ C στρατιωτῶν — στρα-
 τηγοί deleui 9 ὁ κυναίγειρος C 10 ἐτόλμησε B C 11
 φείδεσθαι C μήτε ὀφθαλμῶν μήτε χειρῶν C 13 οὐδὲν
 Ω s quod deleui ουδενός coniecit S 16 ἠὺθαδιάσατο A et,
 θ pro θι correcto, B ἠὺθαδειάσατο C 18 δ' C βεβαίου
 A τὴν κρίσιν C 19 ἦ pro τὴν s „reponē τὴν” (Ω) S
 ῥώμην Ω s ῥύμην S 20 ὑπερέβαλε C 21 ἀντετάξατο
 C 22 θαλάσσης C ἐκ τῆς ἡλιδος Ω s ἐκ τῆς Μιλήτου
 dubitanter o ἐκ σύγκλυδος i Malim συνήλυδα quod in σὺν
 ἡλιδι corruptum, deinde, ut aliquo modo intellexeretur, in
 ἐκ τῆς ἡλιδος mutatum puto

τῆς Ἡλιδος* εἰς τὴν Ἀττικὴν τὴν Ἀσίαν ῥέουσιν
 ἀπεώσατο, ἐν ᾧ πᾶς ὁ κίνδυνος καὶ τῆς ἀρετῆς ὁ
 καιρὸς ἦν· Κυναίγειρος δὲ φευγόντων ἤδη πεφοβη- 26
 μένων, ὑπὸ τοῦ Καλλιμάχου τετραμμένων, δεδιωγ-
 5 μένων, εἰς τὴν θάλασσαν συνεληλαμένων, ἐν ταῖς
 ναυσὶν ὄντων, λυόντων τὰ ἀπόγεια μιᾶς νεῶς
 (ἔσχετο) πρύμνης. ἔστι δὲ τὸ μὲν ἄκρας εὐτυχίας
 καὶ περιττῆς τινος ἀρετῆς τῶν κρατίστων πολέμων
 ἄθλους ὑφίστασθαι, τὸ δὲ παντὸς ἤδη καὶ τοῦ τυ-
 10 χόντος διώκειν τὸν φεύγοντα καὶ τοῖς τετραμμένοις
 ἐπεμβαίνειν. οὕτω γὰρ δὴ καὶ γυναῖκες ἀνδράσιν 27
 ἐπιτίθενται καὶ κύνες κατὰ λεόντων θρασύνονται.
 ὅταν γὰρ τὸ τῶν πολεμίων φοβερὸν οἴχηται, τότε
 παντὶ τολμᾶν πρόχειρον καὶ τὸ φρόνημα τῶν ἐλόν-
 15 των γίνεται οὐκ ἐξ οἰκείας ἀρετῆς ἀλλ' ἐκ τῆς τοῦ
 πολεμίου κακότητος πεπορισμένον· ἀρετῆς δὲ ἀγῶν
 ἐν ἀντιπάλῳ μὲν τῆς δυνάμεως, ἀσταθμῆτι δὲ τῷ
 τῆς τύχης κρίνεται. ἃ μὲν οὖν Καλλίμαχος ἠρίστευ-
 σεν ἐν τῷ χαλεπῷ τοῦ δρᾶν καὶ φοβερῷ τοῦ παθεῖν
 20 ἐγένετο, ἃ δὲ ἠθέλησε Κυναίγειρος ἐξουσία μὲν τοῦ
 ποιεῖν ἦν, ἄδεια δὲ τοῦ μὴ παθεῖν ἤδη τῶν πολε-
 μίων τὸ χεῖρον ὠμολογηκότων καὶ τὴν ἀναγκαίαν
 σωτηρίαν ποριζομένων φυγῆ. ὅλως δὲ τὰ μὲν Κυ- 28
 ναιγείρου Καλλίμαχος παρεσκεύασεν· ἐκ γὰρ τῆς
 25 Καλλιμάχου μάχης προτέρας γενομένης καταπλαγέν-
 τες οἱ βάρβαροι τὰ νῶτα δεῖξαντες παρεῖχον τοῖς
 αὐθις ἐπιφερομένοις ῥαδίαν τὴν δίωξιν· τὰ δὲ Κυ-

5 θάλατταν B   7 ἔσχετο scripsi cf. p. 5, 25; 6, 9
 ἔσχε s om. Ω   πρύμνης Ω πρύμναν s   9 ἄθλους scripsi
 αὐτοῦς Ω s   14 τολμᾶν παντὶ C   15 ἀλλὰ τῆς C
 16 πολέμου C   18 τέχνης B   20 τοῦ μὲν A   21 ἀδεία
 B C ἀδεῖ A   24 καλλίμαχον B   25 πρότερον C   27
 ῥαδίως A B   κυναίγειρω C

ναιγείρου δεύτερα καὶ τελευταῖα πεπραγμένα τῶν
 29 Καλλιμάχου λαμπρῶν ἀριστείαν αἰτεῖ ὥστε καὶ
 τοῦτο τὸν λόγον τῷ θατέρῳ παρασχεῖν. δυνάμεώς 13
 ἔστιν ἔργον, οὐκ ἐπιδείξεως· κράτιστον δὲ ἔργον τῆς
 τοιαύτης αἰτίας τὸ πρεσβύτατόν [δύναμις] ἔστιν· 5
 ἔργων γὰρ μὴ πρότερον γινομένων οὐκ ἂν εἶη ἐπί-
 δεξις. ἀρχὴ δ' οὐκ ἄκαιρός τις ἦν ταῦτα καὶ τῶν
 ἐπ' αὐτοῖς εὖ γε τεχνηθέντων αἰτία ὥσπερ τὰ
 θεμέλια τῶν οἰκοδομημάτων καὶ τῶν νεῶν αἱ τρό-
 πεις καὶ πάντα ὅσα πρῶτα καὶ τὴν ἀρχὴν ἰσχυρὰν 10
 30 ἔχει. ὅπερ δὲ ἡ Μαραθῶνι νίκη ἐδυνάμωσε πρὸς
 τὰς αὐθις γενησομένας ἀπάσας κατὰ τῶν βαρβάρων,
 τοῦτο καὶ Κυναιγείρῳ τὰ Καλλιμάχου τολμήματα·
 διὰ γὰρ τοῦτον ἀνέπνευσαν οἱ λοιποὶ καὶ φεύγοντας
 ἰδόντες τοὺς βαρβάρους ἐθάρρησαν· πρὸς γὰρ τοῦ- 15
 του ὄρῶν τις καὶ ποδῶν καὶ χειρῶν ἡμέλει τὸν ὄλου καὶ
 31 παντὸς ὑπεριδόντα τοῦ σώματος. ἔτι δὲ Κυναίγειρος
 μὲν ἐκ γῆς πρὸς ναῦν ἐμάχετο, ἐκ τοῦ βεβαίου καὶ
 πολλοῦ πρὸς τὴν ἐν τῷ σφαλερῷ καὶ στενωῷ, Καλλι-
 μαχος δὲ πρὸς ἰσοστασίους αὐτῷ τοὺς βαρβάρους, 20
 ἤδη καὶ γῆς κυρίου, τοὺς ἀποβάντας ἐκ τῶν νεῶν
 καὶ τὸν Αἰγαῖον δεδουλωμένους καὶ τὴν κατάπληξιν

2 ἀριστείων τί αἰτεῖ; p 3 τοῦτο τὸν scripsi puncto
 post αἰτεῖ(s) deleto et post παρασχεῖν posito τὸν τούτου Ω s
 τῷ A s τὸ B om. C παρασχεῖν BC s παρασχῶν A 4 δ' C
 5 αἰτίας om. B καὶ pro τὸ ο, quo reiecto κρατίστων δὲ ἔργων
 legendum putavit Addenda p. XIV 5 δύναμις deleui 6
 προτέρων BC 7 ἦν A om. BC 8 μετ' B εὖ γ' ετεχνηθέν-
 των B εὐτετεχνηθέντων A τεχνηθέντων C 10 πρῶτον C
 11 δὴ ο ἡ μαραθῶνι νίκη ἐδυνάμωσε A S ἡ μαραθωνικὴ
 δύναμις BC s ἡ Μαραθωνικὴ νίκη δύναμις ο 13 καὶ
 om. BC 16 ὄρῶν τις C ὄρῶν τίς B ὄρῶντες A καὶ (ante
 ποδῶν) Boissonadius ad Eunarium p. 565 καὶν Ω s ὄλον
 s „repone ὄλου” (Ω) S 19 τὴν scripsi τὸν Ω s τῷ
 om. C στενωῷ, v ex αρ correcto B¹ 20 ἰσοστασίους ex
 ἰσοσταδίου B¹ 21 κυρίου τοὺς om. C ἐπιβάντας C

φοβερὰν ἐπιφέροντας ἐκ τῆς τῶν συνειλημμένων
 Ἑλλήνων ἀρπαγῆς· καὶ Κυναίγειρος μὲν ἴσως καὶ 32
 ζήλω τῷ πρὸς Καλλίμαχον καὶ φιλοτιμία, Καλλίμα-
 χος δὲ οὐχ ὑπ' ἄλλου παρωξυμμένος οὐδὲ πρὸς ἕτε-
 5 ρον φιλοτιμούμενος ἄλλ' ἀνθαιρέτῳ σπουδῇ. καὶ
 Καλλίμαχος μὲν ἀρετῆς παράδειγμα, Κυναίγειρος δὲ
 Καλλιμάχου μίμημα, ὁ μὲν τὴν χεῖρα μόνην, ὁ δὲ
 ὅλα τὰ μέρη τοῦ σώματος· πᾶσι γὰρ μεμάχεται καὶ
 τοῦ πολέμου πάντα μεῖζονα. καὶ ὁ μὲν μιᾶ τῶν
 10 ἀναγομένων ἐπεχείρησε νηί, ὁ δὲ πρὸς πάνθ' ὁμοῦ
 τὰ βασιλέως ἔθνη παρετάξατο. ὁ μὲν ἀνόητον ὅλως 33
 τὴν ἐπιβολὴν ἐποίησατο· ἡ γὰρ ἐλπίς αὐτῷ τῆς
 τόλμης ἀδύνατος ἦν. πῶς γὰρ χεῖρὶ νῆα ἐλάβετο;
 τίς δὲ ἂν ἐγένετο τοσοῦτος τῇ δεξιᾷ ὥστε, εἰ μὲν
 15 ἠγνόησε κατασχεῖν οὐ δυνησόμενος, ἀλλὰ προσεδό-
 κησε βιάσασθαι τριήρη δακτύλοις; ἠλίθιον τὸ τόλ-
 μημα. εἰ δ' εἶδεν ὡς τὸ τῆς πείρας ἀδύνατον, ἀλλ' ὡς
 ἐν τοῖς ἀμηχάνοις τόλμα κυρεῖ, ἀλαζῶν ἢ προσ-
 ποίησις ἦν. καὶ οὐκ ἀσφαλῆς οὐδὲ ἀναγκαῖα ἡ
 20 ἐπίδειξις τοῦ ἀπόρου σχήματος καὶ ματαία ἡ σκέψις
 διότι οὔτε ἀλαζῶν οὔτε ἀνόητος ἀρετή, οἷοι δὲ καὶ
 τυφλοὶ πόνοι πάντες οἱ περὶ τὰς ἀδυνάτους ἐπιθυ-
 μίας. χρὴ δὲ ὄραν οὐδὲν πρότερον οὔτε τέχνην 34
 ἔργοις ἐπιτιθεμένην οὐδὲ ἀρετὴν λόγοις ἀπειργασμέ-
 25
 14 νην ὡς τέλος τῆς ἐπιχειρήσεως εἰ δύνατον ἔτι καὶ

4 δ' C παροξυνόμενος C 8 γὰρ om. C 11 βα-
 σίλεια C 14 δ' C 15 οὐ δυνησόμενος Ω s „in altero
 omittitur negatio” S προσεδόκησεν A 16 δακτύλω C
 17 εἶδεν A B οἶδεν C s ἠδδει i ἄλλως A B 18 κυρεῖ
 scripsi κρατεῖ Ω s 20 σκῆψις C 21 ἡ ἀρετὴ C οἷοι δὲ
 καὶ scripsi cf. p. 29, 5 οἷοι δὲ καὶ Ω s ἄνοοι δὲ καὶ ο οἷοι
 δὲ οἱ i 22 πάντες πόνοι C 24 ἐπιτιθεμένην Ω S ἐπι-
 φερομένην s οὔτε — οὐδὲ scripsi οὐδὲ — οὔτε (οὔτ'
 B C) Ω s ἀπειργασμένην scripsi ἀπειργομένην Ω s

= Jew

299

= L.V.I

Row

62

P7

ἄλλὰ

ν

ἀ-

θεν

των 38

άντας

γνεώς

ο. και 39

κοινόν

ρατα ἐπὶ

ιμούμενα,

ν φαρέτραι

ν ἔσθη μαρ-

φισβητοῦντα

χειρα ταύτην

ν μὲν οὖν ἢ 40

κῆσαι τὸν βασι-

οῖς ἄβατον εἶναι

ν τοὺς βαρβάρους

ρα τοὺς πολεμίους

τέρας. τί ποτε ἂν

; τοῖς φεύγουσιν ἂν

; ἐκράτει. ....

U 3 ὦ om. B τολμηρὸν
 ττων om. C 7 ἐτύγγανεν
 εἰς Schaefer ad Gregor. Cor.
 12 ἦλθεν A και om. C
 i cf. p. 20, 11 13 δ' altero
 17 ἀπέκοψαν s ἀπέκοψεν Ω
 ἡμῖν Ω ὑμῖν s ὑμᾶς mauult
 coniecerat i ἀναιρεῖ A C s 22
 Λ ἂν ἐβόα i ἀνεβόα Ω s 24
 Orellium secutus, uid. ad p. 30, 7.

ληπτὸν τῇ φύσει καὶ δυναμένῳ καὶ πειρωμένῳ ἀν-
 δρί. ἢ δὲ ναῦς ὅλη, μεστὴ πληρώματος καὶ τοσαύτης
 εἰρεσίας συγκεκριμένης, πῶς ἦν ἐπιλήψιμος, πῶς
 ἀγώγιμος τοσοῦτῳ ὄγκῳ τῆς ἐλπίδος καὶ τῇ προσ-
 35 βολῇ τοῦ τολμήματος; * μὴ τὴν τινος μανικοῦ σχή- 5
 ματος τὸ ἄπορον τῆς ἐπιθυμίας καὶ τὸ μάταιον τῆς
 προσβολῆς ἄφρον καὶ ἀπέραντον* ἢ ἀνδρὸς οὐ
 βουλομένου ναῦν λαβεῖν ἀλλ' ἀπολύσαι. οὐκουν
 ἀρετὴν ἔτι τὴν ἀνόητον τόλμαν νοητέον ἀλλὰ μα-
 36 νίαν τὴν ἄχρηστον ἀνθάδειαν. εἶποι δὲ ἄν τις εὖ 10
 φρονῶν αὐτῷ· „τί ταῦτα μωραίνεις, Κυναίγειρε, τί
 δ' ἐπιχειρεῖς ναῦν κατασχεῖν ἀνθρωπίνῃ δεξιᾷ; τὸ
 τόλμημά σου φύσιν οὐκ ἔχει. τίς τοῦτο Γλαῦκος
 πόντιος, τίς Τρίτων ἐποίησε; μόνον δύναται μειρά-
 κιον ναῦν ἐπαγαγεῖν ἢ [Ποσειδῶνος] δεξιὰ ἀνέμοις 15
 ἀμιλλᾶσθαι; πάρισος τίς εἰς τοσοῦτῳ πληρώματι;
 συναπάξει σε ἢ ναῦς πλέουσα, λήσεις πρύμνης ἐξηρ-
 37 τημένος, αἰχμάλωτος ἀκροστολίου γενόμενος.” γεγό-
 νασιν ἐπὶ ναυσὶ μάχαι καὶ πολλαί· τοιαύτην καὶ

3 συγκεκριμένη dubitanter ο 4 ὄγκῳ Ω S ὄγκῳ s
 προσβολῇ B 5 τολμήματος· μὴ τὴν τινός Α τολμήματος·
 ἢ τολμητὴν τινός Β τολμήματος· ἢ μὴ τὴν τινός C s 6
 ἄπορον A S ἄπειρον B C s τὸ ἄπ. τῆς ἐπιθυμίας Ω τῆς
 ἐπιθυμίας τὸ ἄπ. s 7 ἢ Ω εἰ s 8 βολομένου C ἀπο-
 λύσαι Ω ἀπολλύσαι s ἀπολέσθαι i huiusmodi quid scri-
 ptum fuisse opinatur i: ἢ ὁρμὴ ἦν τινος μανικοῦ λήματος
 τὸ τῆς ἐπιθυμίας ἄπορον, καὶ [τῆς πείρας] τὸ μάταιον, καὶ
 τῆς προσβολῆς ἄφρον καὶ ἀπέραντον· ἢ ἀνδρὸς — ἀπολέσθαι
 Equidem locum sic restituo: ἢ μὴν τινος μανικοῦ τοῦ σχή-
 ματος τὸ ἄπορον (cf. p. 27, 20) καὶ τῆς ἐπιθυμίας τὸ μά-
 ταιον καὶ τῆς προσβολῆς τὸ ἄφρον καὶ ἀπέραντον, ἢ ἀνδρὸς
 — ἀπολύσαι 10 δ' C 12 δὲ B C κατέχειν B C 14
 μόνον Ω s μῶν i μειράκιον] ον add. C² 15 ἀπαγαγεῖν C
 ποσειδῶνος Ω s quod deleui παιδὸς i δεξιὰ AB δεξιᾷ
 C 16 ἀμιλλᾶται C πάρισος τίς εἰς scripsi cf. p. 15, 14
 περινοστήσεις A C s περινοστήσας B 18 ἀκροστόλου C
 19 τοιαύτας B C καὶ om. B C

Ὅμηρος διηγήσατο· οὐδέ γε εἶλκε τις ἐκείνας, ἀλλὰ
 πῦρ ἐνέβαλε, δᾶδας ἐκόμιζεν. αὕτη μόνη κατέχει
 ναῦν ἢ λαβή. ὁ δὲ σὸς, ᾧ Εὐφορίων, υἱὸς μειράκιον
 τολμηρὸν ἦν καὶ τοῦ μὲν σώματος κατεφρόνει, μά-
 5 χεσθαι δὲ εὐβούλως οὐκ ἠπίστατο, οἴαν ἀπώλεσεν
 εἰκῆ δεξιάν. διὰ ταῦτα Καλλιμάχος μὲν ἀπάντων 38
 ἔτυχεν ᾧν ἠθέλησε, πολλοὺς δὲ ἀφώπλισε, πάντας
 δὲ ἐφόβησεν, ἐφύλαξε δὲ τὴν στάσιν καὶ τεθνεῶς·
 ὁ δὲ σὸς υἱὸς ᾧδε τὴν ἐπίνοιαν ἐκαρπώσατο. καὶ 39
 10 Καλλιμάχον μὲν οὐχ εἰς ἀπέκτεινεν, ἀλλὰ κοινὸν
 ἔργον τῆς Ἀσίας ἐγένετο· πάντα μὲν δόρατα ἐπὶ
 τοῦτον ἦλθε καὶ ψαῦσαι Καλλιμάχου φιλοτιμούμενα,
 πάντα δὲ ἀκόντια, πᾶσαι δὲ ἐκενώθησαν φαρέτραι
 βελῶν, ἅπαντα δὲ τοξεύματα περὶ τοῦτον ἔστη μαρ-
 15 τυρούμενα τὴν κοινωσίαν καὶ πάντα ἀμφισβητοῦντα
 περὶ τοῦ νεκροῦ· Κυναιγείρου δὲ τὴν χεῖρα ταύτην
 ἀπέκοψαν ὥσπερ ξύλον. Καλλιμάχου μὲν οὖν ἢ 40
 τόλμα καὶ μάχη τοῦτο ἐβούλετο, νικῆσαι τὸν βασι-
 λέως στρατὸν καὶ τὴν Ἀττικὴν αὐτοῖς ἄβατον εἶναι·
 20 Κυναιγείρος δὲ καὶ φεύγοντας ἡμῖν τοὺς βαρβάρους
 ἀνεῖργε καὶ κατεῖχεν ἐν τῇ χώρᾳ τοὺς πολεμίους
 καὶ μάχης ἔπραττεν ἀρχὰς δευτέρας. τί ποτε ἂν
 ἐποίησεν ἄλλο βασιλεὺς παρῶν; τοῖς φεύγουσιν ἂν
 ἐβόα καὶ τὰς Φοινίσσας ναῦς ἐκράτει. . . . .

1 εἶλκεν A   2 ἐνέβαλλε BC   3 ᾧ om. B   4 τολμηρὸν
 μειράκιον C   5 δ' C   6 ἀπάντων om. C   7 ἐτύχωνεν
 BC   8 δεξιάν om. B   9 δὲ om. B   10 οὐχ εἰς Schaefer ad Gregor. Cor.
de dialect. p. 56 οὐδεὶς Ω s   11 ἦλθεν A   12 καὶ om. C
 ψαῦσαι καὶ AB s quod correxi cf. p. 20, 11   13 δ' altero
 loco C   14 κυναιγείρος C   15 ἀπέκοψαν s ἀπέκοψεν Ω
 16 τόλμη C   17 καὶ om. BC   18 ἡμῖν Ω ὑμῖν s ὑμᾶς mauult
 O   19 ἀνεῖργε B ἀνείργει coniecerat i ἀναιρεῖ AC s   20
 ἀρχὴν C   21 φεύγον. . . A   22 ἂν ἐβόα i ἀνεβόα Ω s   23
 lacunam indicavi J. Conr. Orellium secutus, uid. ad p. 30, 7.

„ἄφες ἄφες, -Κυναίγειρε, μὴ λαμβάνου. μενούσιν ἂν 15
 41 λαμβάνης, πάλιν εὐρήσουσιν ἄλλας ἀποβάσεις. μὴ
 κράτει ναῦν ὑπὸ Πανὸς δεδιωγμένην μηδ' ἔχου
 τριήρους σὺ παρ' Ἀθηναῖς * ἀφεψαλωμένης.* ἀφίη-
 σιν αὐτὴν ἢ Δημήτηρ καὶ Κόρη· φευγέτω. πάρεστι 5
 Θησεύς, πάρεστιν Ἡρακλῆς· ἀλλ' οὐ κατέχουσι τὴν
 ναῦν ὅτι μὴ συμφέρι. ἔχω καὶ πνεύματα συγγενῆ
 μᾶλλον σοῦ κατασχεῖν δυνάμενα· ἀλλὰ τὰ μὲν ἐκ-
 πέμπει τὸν πόλεμον ἐκ τῆς Ἀττικῆς διὰ τὴν εὐνοίαν
 τὴν πρὸς ἡμᾶς, σὺ δέ, ὦ Κυναίγειρε, ναύσταθμον Μη- 10
 δικὸν τὸν Μαραθῶνα ποιεῖς. ὦ Κυναίγειρε, τὴν ναυ-
 μαχίαν νικήσει βασιλεύς· τῆς μάχης μόνῳ Κυναιγείρῳ
 εἴσεται χάριν. ἄπορον ποιῶν αὐτοῦ τὴν φυγὴν ἀναγ-
 42 καίαν αὐτῷ τὴν νίκην εἰργάζου.” ἀλλὰ γὰρ οὐχ
 [μετὰ τῆς χειρὸς] ὥς (μετὰ) διανοίας ἡμᾶς ἔβλαπτε 15
 — τάληθῆ γὰρ εἰρήσεται — ἀλλὰ ἄλλως ἐμαίνεται
 καὶ τὸν Καλλιμάχου νεκρὸν ὄρων εὐδοκιμοῦντα
 ἐπεθύμει μετὰ ἄλλου σχήματος ἀπολέσαι τὴν ἀλα-
 ζόνα δεξιὰν ὅπως ἂν ἐν γένηται τῶν Μαραθωνίων
 διηγημάτων· ἡμεῖς δὲ οὐδ' ἐκόντες οὔτε ἄκουτες 20

1 μενούσιν s μένουσιν Ω 2 λάβης C εὐρήσουσιν
 scripsi εὔρουσιν (sic) A εὔρουσιν B εὔρωσιν C εὔρουσιν s „non
 placet εὔρουσιν pro εὐρήσουσιν” S 4 ἀφεψαλωμένης A B s
 ἐφεψαλωμένης C et sic Matthaei *Glossaria Gr. minora* vol. I
 p. 14 n. 23 ἀφεψάλου ἀφιεμένης dubitanter ο οὐ φεψαλω-
 μένης i ἀπεψαλωμένης fuisse credo 5 φευγέτω Ω S φεύ-
 γουσαν s {6 θυσεύς C 7 „non apparet, quisnam loquatur,
 nisi forte Orellius verum vidit, qui §. 40. ante ἄφες excidisse
 suspicatur verba: τί δ' ἂν εἶπε [εἶποι] καὶ ἡ πατρίς; Sed
 hoc quum incertum sit, aliud etiam tentare licet ut legatur:
 ἔχει ἡ γῆ πνεύματα συγγενῆ.” i 8 σοῦ non σου Ω 10
 ὑμᾶς mauult ο 11 εἰ pro ὦ i 12 νικήσαι C τὴν μάχην
 A 13 αὐτοῦ ποιῶν B C ἀναγκαῖον B 14 εἰργάζου
 scripsi εἰργάζετο Ω s 15 uerba μετὰ τῆς χειρὸς deleui,
 οὐχ pro οὐ scripsi, μετὰ post ὥς restitui δι' ἀνοίας B
 18 μετὰ ἄλλου Ω μετὰ τοῦ ἄλλου s μετὰ του ἄλλου i 20
 οὐτ' altero loco C

οὐδὲν ἐβλάπτομεν. εἰ μὲν δὴ πάντες ὅμοιοι Καλλι- 43
μάχῳ κατ' ἐκείνην ἐγένοντο τὴν ἡμέραν, οὐδεὶς ἂν
ἐλείφθη τῶν βαρβάρων καὶ πάσας τὰς ναῦς ἂν
αὐτῶν κενὰς εἴλομεν· εἰ δέ γε εἶδον εἰς τὰς Κυναι-
5 γείρου λαβὰς, ἄκουτες ἂν πάντες οἱ βάρβαροι τὴν
ἤτταν ἀνεμαχέσαντο. Κυναίγειρος μὲν οὖν οὔτε θάρ-
ρος φίλοις οὔτε δέος τοῖς πολεμίοις ἐγένετο, ὃς
δράσας οὐδὲν ἀλλὰ ἀποτμηθεὶς τὴν χεῖρα ἔπεσεν
εὐθύς ὥσπερ ἐτέραν οὐκ ἔχων ἀλλ' ἐν τῇ δεξιᾷ τῆς
10 ψυχῆς αὐτῷ κειμένης· τὸν δ' ἐμὸν παῖδα οἱ φίλοι
μὲν ὀρῶντες ἐν τῇ τάξει μένοντα πάντες ἠδοῦντο,
τρέσαντες δὲ ὑπεχώρουν οἱ βάρβαροι. καὶ τὸ σύμ-
παν, ὃ μὲν ἔπεσεν, ὃ δὲ οὔ. ἀθλητὰς δ' εἶναι τοὺς 44
στρατιώτας ὑπολαβόντες πότερον στεφανώσομεν, τὸν
15 ὀρθὸν ἢ τὸν κείμενον, τὸν ἐστηκότα ἢ τὸν ἐρριμμέ-
νον; οὐ παύσῃ παραβάλλων ἀνδρὶ χεῖρα καὶ τραῦμα
ἐν μυρίοις καὶ τὸν λειποτακτήσαντα τῷ μακροβίῳ
νεκρῷ καὶ τὸν ἠκρωτηριασμένον τῷ μέχρῳ νῦν ὀλο-
κλήρω; ὃ μὲν ἀφῆκε τὴν ναῦν, ὃ δὲ ἐκράτει τῆς
20 ἀσπίδος. λέγε νῦν καὶ τραγῳδίῃ πολλάκις· καὶ γὰρ 45
16 Αἰσχύλου πατήρ εἶ καὶ τὴν χεῖρα ὄρος ἐποίησι. „ἐκ
γῆς ἐναυμάχει”· Δάτις δ' ἐκ θαλάττης ἐπεξομάχει.
„κατέσχε τὴν ναῦν”· καλωδίου τὸ ἔργον· ἄγκυρα
τοῦτο κρεῖττον ποιεῖ. ὃ μὲν ἐλάβετο, ὃ δ' ἀπέκοψε.
25 „κατέσχε τοὺς πλέοντας”· οἱ δὲ καὶ ὅμως ἐξέπλευσαν.
ἄνδρες Ἀθηναῖοι, περιελθόντες τὸ στρατόπεδον τοὺς 46
μὲν εὐρήσετε χειρῶν ἄνευ, τοὺς δὲ ποδῶν, ἐτέρων

3 ἂν om. C   5 ἄκουτες ἂν πάντες (ἄπαντες s) Ω s
ἄπαντες, ἄκουτες αν i   6 ἀνεμαχέσαντο Ω S ἀνεκαλέσαντο
s   8 ἀλλ' B C   13 δ' ante οὔ C   δὲ ante εἶναι B   15
ἐρριμμένον C   20 τραγῳδίαν C   21 εἶ om. C   22 ἐναυ-
μάχει scripsi ἐναυμάχεις Ω s   δὲ B C   θαλάσσης B C
23 ναῦν; mauult s   25 πλέοντας; mauult s

μὲν οὖς, ἐτέρων δὲ κεφαλὰς ἀποτετμημένας τῶν
 ἄλλων σωμάτων· πολλοὺς ὁμοίους ὄψεσθε Κυναι-
 γείρω νεκρούς, Καλλιμάχῳ δὲ οὐδένα. τίς γὰρ σοὶ
 ἰσοστάσιος νεκρός; τίς γὰρ πιστὸς οὕτω στρατιώτης
 47 εἰς μάχην; νῦν σε μᾶλλον, ᾧ Καλλιμάχε τέκνον, 5
 ἐθαύμασα Κυναιγείρου πεσόντος ὑπὸ πληγῆς μιᾶς,
 ᾧ πολλὰ τοιαῦτα λαβὼν τραύματα καὶ μὴ κεινη-
 μένε. οὐδεὶς σὲ Περσῶν διελὼν ἄπεισιν ὡς τῶν
 λοιπῶν ἀνθρώπων τὰ σώματα οὐκ ἀκινάκη Μηδικῶ,
 οὐ κοπίδι Περσικῆ, οὐκ αἰχμῆ Βαβυλωνία, οὐ πελέ- 10
 κει Φοινικίῳ. ᾧ μόνε τῶν ἀποθανόντων οὐ πεσῶν καὶ
 μόνε μὴ ζῆν ἀπιστούμενε ἔσθης μαρτυρούμενος τὴν
 νίκη τῷ σχήματι καὶ τῆς ψυχῆς ἀπελθούσης ὁμοίος
 48 ἦσθα τῷ μαχομένῳ. ᾧ τοῦ μεγάλου θαύματος· νῦν
 πρῶτον ἀθάνατος ὤφθη νεκρός. ᾧ παῖ, μάντευμα 15
 ἄρα σου τοῦ κάλλους καὶ τῆς μάχης καὶ τοῦνομα ἦν.
 ἀνακάλει νῦν πολλὰ τὸν Κυναίγειρον ᾧ καὶ τὸ συμ-
 βᾶν ὄνομα ἄδηλον [εἶναι] τῷ ἐρευνᾶν βουλομένῳ.
 49 ὁ σὸς πάρεργον τοῖς βαρβάροις ἐγένετο, ὁ δὲ ἐμὸς
 υἱὸς δι' ἀρετῆς περιουσίαν καὶ τῆς μάχης ὅλης ἐκρά- 20
 τησε καὶ τῆς νῦν τελουμένης τιμῆς γέγονεν αἷτιος.
 τῶν γὰρ ἄλλων πολεμάρχων δειλίαν ἐντιθεμένων
 τῷ πλήθει ἢ τούτου ψῆφος προσγενομένη τὴν ὅλην
 συμβολὴν ἐποίησε καὶ ὅπως δεῖ ἀπομάχεσθαι καὶ

2 πολλοὺς δὲ B ὁμοίως B 3 γρ. σοι S (Ω) om. s 7 κε-
 κλημένους C 11 φοινικῶ s „malim φοινικίῳ ut in altero
 codice” S (Ω) 12 μὴ om. C ζῆν ἀπιστούμενε scripsi cf.
 p. 20, 10; 35, 3 ζηλούμενε Ω s 15 πρῶτος C 16 σου om. B C
 17 ἀνακάλει — κυναίγειρον om. B C ᾧ A B ὡς C 18
 ὄνομα ἄδηλον scripsi ἄδηλον εἶναι ὄνομα Ω s ᾧ καὶ τὸ
 συμβᾶν ἄδηλον εἶναι ὄνομα τῷ ἐρευνᾶν βουλομένῳ, ὅς . . . .
 ἐγένετο. ὁ s ᾧ καὶ τὸ συμβᾶν ἄδηλον ὄνομα (uel uerbis
 transpositis: τὸ συμβᾶν ὄνομα ἄδηλον) φανεῖται τῷ ἐρευνᾶν
 βουλομένῳ, ὅς . . . . ἐγένετο. ὁ i 19 ὁ σὸς B C ὅς A δ' C
 22 τιθεμένων B 24 ἐποίησεν A

τολμᾶν ἐκύρωσεν ὥστε παντὸς ἄν καὶ μόνος καὶ
 μάλιστα τοῦ κατορθώματος αἴτιος νομίζοιτο. καὶ 50
 τοῦτο μὲν αὐτῷ πρὸς πάντας ἐστίν, πρὸς δὲ τὸν
 Κυναίγειρον καὶ μάλιστα. τῷ ἐνὶ γὰρ τούτῳ σε καὶ
 5 ἀνανταγωνίστῳ νικήσομεν ἐρωτήματι. Κυναίγειρος
 θαυμαστὸς καὶ τολμηρὸς ἦν ἀνὴρ· οὐ μέχρι τοῦ
 βίου; οὐ μέχρι τῆς ψυχῆς; ἀλλ' ὠμολόγησε θάνα-
 τον καὶ τῷ κοινῷ τῆς φύσεως ἠττήθη νόμῳ. Καλλι-
 10 μάχου δὲ ἡ ἀρετὴ ἀόριστός ἐστι καὶ φύσεως περιτ-
 τοτέρῃ μόνῃ καὶ τὴν ψυχὴν ὑπερβαίνει. ἀγαθοὺς
 μὲν στρατιώτας πολλοὺς εὖροις [Μακεδόνας], Καλ-
 λίμαχον δὲ μόνον ἀνείκαστον τὸν ἐν τῷ βίῳ [μόνον]
 μεμαχημένον, τὸν μὴδὲ ἐν τῷ θανάτῳ καμόντα ἀλλὰ
 καὶ μετὰ τὸν βίον ἄνδρα ἀγαθὸν γενόμενον καὶ τοὺς
 15 κοινούς τῆς φύσεως καὶ ἀρετῆς παρελθόντα ὄρους.
 17 ὦ καὶ καλλίμαχε καὶ καλλίνικε, ἄτρωτε καὶ πολύ-
 τρωτε, πῶς σε ἄν τις ἐπαινέσειε κατὰ τὴν ἀξίαν; οὐ
 γὰρ Αἰσχύλου καὶ τοιούτων ποιητῶν καὶ ῥητόρων
 ἄξιος ἀλλὰ τινος Ὀμήρου τραγωδίας [ἢ τραγικῆς
 20 φωνῆς]. ὦ κοινὲ τῆς Ἀσίας σκοπέ· ὦ σκυλεύσας τῷ
 θανάτῳ τὴν στρατιὰν βασιλέως καὶ πλεῖστα λάφυρα
 τῶν βαρβάρων τὰ βέλη κατασχών· ὦ σεμνὸν ἀνάθημα

3 ἐστὶ B C 7 ὠμολόγησεν A 9 ἀριστός A B φυσει
 B 10 μόνῃ Ω s μονή dubitanter o 11 εὖροις B Μα-
 κεδόνας deleu. i 12 μόνον ἀνείκαστον τὸν ἐν τῷ βίῳ
 μόνον μεμαχημένον Ω nisi quod μὲν post τὸν inserit C¹
 ἀνείκαστον τῶν ἐν τῷ βίῳ μόνον μεμαχημένον s qui pro
 ἀνείκαστον ἀνίκητον legendum esse suspicatur. alterum μόνον
 deleui 13 μεμαχημένων o probat i cui post ἀνείκαστον
 καὶ inserendum uidetur 13 τὸν δὲ C μὴδὲ ἐν A B μὴδὲν
 s „repono μὴδ' ἐν" S μὴ ἐν C 15 παρελθόντα A 16
 καὶ καλλίμαχε A καλλίμαχε B C 17 ἐπαινέσειεν A 18

τοιούτου ποιητοῦ καὶ ῥητορος C 19 τραγωδίας ω τραγω-
 ρ'. in mrg. G¹ τραγικοῦ G γικῆς — σκοπέ in lit. B¹ ἢ
 τραγικῆς φωνῆς deleui 22 ἀνάθημα A

52 πολέμου· ὧ καλὸν Ἄρεως ἄγαλμα· ὧ πολέμαρχε
 πολεμάρχου θεοῦ δεινὸν εἶδωλον τῆς Ἀσίας τὰ το-
 ξεύματα περιβεβλημένον· ὧ μόνος ἐνδὺς τὴν τοῦ
 πολέμου στολήν· ὧ σχῆμα ἐλευθέριον, ὧ σχῆμα
 Μαραθώνιον· ὧ μὴ κλίνας τὴν Ἑλλάδα· ὧ τῆς 5
 φύσεως περισσότερε· ὧ δύο μεγάλας μάχας Δαρείῳ
 καὶ θανάτῳ μεμαχημένε· ὧ κοινὸν καὶ ζώντων καὶ
 νεκρῶν κατόρθωμα· ὧ μὴ μετὰ ζωῆς τὴν ἀρετὴν
 53 ἀφείς· ὧ φρόνημα πλεόν τοῦ βίου· ὧ νεκρὸς ζώντων
 μαχιμώτερε. εἶχεν ἄρα ψυχὴν ἀριστὴν νεκρὸς καὶ 10
 δευτέραν καὶ μεγίστην διὰ τῆς ἰδίας δυνάμεως πο-
 λεμουῦσαν καὶ ἀγωνιζομένην. ὧ πρῶτος ἡμῖν δείξας
 ἀνθρώπων νεκροῦ μάχην· ὧ θανάτῳ τοὺς πρὸς βίον
 τρέχοντας ἔλκων ἐπὶ διαδικασίαν. τὰ μὲν γὰρ ἄλλα
 πάντα ἔπραξεν ὁ Καλλιμάχος, τῷ πολέμῳ δὲ θυή- 15
 σκων ὡς στρατιώτης πατρίδος ὑπερμαχῶν ἀθάνατον
 τὸ σῶμα μετὰ τοῦ σχήματος ἔστησεν· ἔμεινε γὰρ ὡς
 54 ὠμολόγησε τῇ ψυχῇ. ὧ μεγάλη στάσις· ὧ τῇ γῆ
 σύμψυχε· ὧ οἶξας ἐξ ἀρετῆς βαλλόμενος· ὧ φυτὸν
 Μαραθώνιον. ὧ δῆμων βεβαιότερε καὶ νήσων λαμ- 20
 πρότερε· τοῖς βαρβάροις μὲν Ἑρέτρια ἠρπασμένη
 πλεῖ καὶ Νάξος αὐτανδρος ἐν ταῖς ναυσὶν ἐτέθη,
 Καλλιμάχος δὲ ἀκίνητός ἐστι, τῶν ὀρῶν στασιμώτε-
 ρος καὶ τῶν σκοπέλων βεβαιότερος. καὶ γῆ μὲν
 ἐσεῖσθη πολλάκις καὶ νήσους ὅλας εἶδον ἄνθρωποι 25
 φερομένας, τὸν δὲ ἕνα νεκρὸν ὁ τοσοῦτος οὐ διέσεισε
 55 πόλεμος. ὧ τεῖχος ἀρετῆς Ἀττικῆς· ὧ μέγιστον τῶν

1 ἄρεος B C ἄγαλμα Ω s „^{αι} γρ et ἀνάθημα” S 2
 ἀξίας B 4 στολή (ν charta deleta euanuit) A ἐλευθερίου
 B 8 ζωῆς scripsi ζώντων Ω s 10 ἀρετὴν A 12 ἀν-
 θρώπων δείξας ἡμῖν C 17 ἔμεινε — ὠμολόγησεν A 19
 βαλλόμενε C 20 δόμων B 21 ἑρέτρια B ἑρετρία C ἐνέ-
 τρεια A 26 διέσεισεν A 27 ἀττικῆς ἀρετῆς B C

Μαραθωνίων θαυμάτων καὶ θειότατον· ὦ τῶν ἐκεῖ
 φασμάτων ἐξαίρετον. ἔστη νεκρὸς εὐσχήμων ἐν τῇ
 πρώτη στάσει, νεκρὸς τὸν θάνατον ἀπιστούμενος,
 αἰσχυρόμενος πεσεῖν, καὶ γέγονεν ἔμψυχος καὶ τε-
 5 θνεὼς ὢν. ὦ βλέπων καὶ μιμούμενος τῆς ψυχῆς τὴν
 ὁδόν. ἐγὼ καὶ τὴν ψυχὴν ἐκ τ' ἀφανοῦς οἶμαι τότε 56
 συμμάχεσθαι καὶ παροῦσαν ἐγγυᾶσθαι ἀνέχειν τὸ
 σῶμα. ὦ μεγάλῳ φάσματι κεκοσμημένε. τοῦτ' εἶδε
 18 Πολύζηλος, ἐκεῖνο τὸ θαῦμα Καλλίμαχος ἦν. ἦν μὲν
 10 γὰρ καὶ ζῶν ἔτι δεινὸς τοῖς πολεμίοις καὶ ἀκόρεστος
 μάχης ἔστηκε βοῶν· „ὦ Δαρείου δοῦλοι βάρβαροι,
 οὐ Σκύθαι ταῦτα οὐδὲ (Ἴστρος) ποταμὸς οὐδὲ πλά-
 νης ὄμιλος οὐδὲ ἄμαξαι *ζηλούμεναι* ἀλλ' Ἀττική
 [καὶ Πελοπιδῶν]· ἐν ταύτῃ ἔστηκα καὶ περιμένω τίς
 15 πρῶτος ἀπόλλυται. καὶ πολλὰ βαλλόμενος καὶ το-
 ξενόμενος ὡς τισιν ἄνθεσι στεφανούμενος λέγω·
 βάλλετε καὶ μὴ φείδεσθε. τί δ' οὐ βάλλετε; ἐγὼ
 δέομαι βελῶν, ἐπεὶ χωρεῖ τὸ σῶμα τόπον ὑγιῆ ἔχον.
 τί τοὺς ἀθλίους Ναξίους, τί τοὺς ταλαιπώρους Ἐρε-
 20 τριεῖς περιέστητε; ἐμοί, ἐμοὶ τὸ τοῦ πολέμου δί-
 κτυον περιτείνετε. τίς Δάτις, τίς Ἀρταφέρνης; ἰδού,
 ὦ πάντες, ἐγὼ ἔτοιμος. θυέτω μὲ τίς, εἰ δύναται·
 βασιλεὺς σαγηνευσάτω, εἰ ἔξεστιν.” ἐπεὶ δὲ πᾶς 57

5 καὶ μιμούμενος scripsi ἢ μιμούμενος Ω ὦ μιμού-
 μενος s 8 τοῦτ' εἶδε i τουτὶ δὲ Ω s 10 τοῖς om. BC
 11 ἔστηκεν A βοηθῶν C 12 Ἴστρος addidi Possinum secu-
 tus 13 ζηλούμεναι AB s ζητούμεναι C an ἐξαλεόμεναι?
 14 καὶ πελοπιδῶν AB s quod deleui καὶ πελοπίδαι C καὶ
 Πέλοπος χθῶν p καὶ ἡ Πελοπιδῶν i ἐνταῦθα C 15 πρῶ-
 τον C ἀπόλλυται A 18 ἐπεὶ Ω s ἔτι· ἔτι i „Gravior etiam
 foret (oratio) verbis sic scriptis: ἐγὼ δέομαι βελῶν ἔτι· βε-
 λῶν ἔτι χωρεῖ τὸ σῶμα” idem ὑγιῆς A 20 περιέστητε;
 ἐμοί, ἐμοὶ scripsi ἐμοὶ (ἐμὲ B) περίστητε ἐμοὶ Ω s 21 Ἀρ-
 ταφέρνης o Ἰνταφέρνης A s τισαφέρνης B τισαφέρνης C
 23 βασιλεῖ C

ἀνὴρ ὅλα τὰ βέλη ἐπ' αὐτῷ ἔπηξεν, ἔχαιρε λέγων
 πρὸς ἑαυτόν· „τὴν Ἀσίαν ἀπεδύσαμεν” καὶ τοῖς
 συστρατιώταις παρήγγελλεν· „παίετε κατακεντοῦντες
 αὐτούς καὶ μὴ φείδεσθε· οὐκέτι γὰρ ἔχουσι βέλη.
 58 γυμνοὺς ὑμῖν αὐτούς ἐποίησα.” οἱ δὲ βάρβαροι 5
 πάντες ἐπειρῶντο μὲν καὶ πᾶς ἔβαλλεν, κινῆσαι δὲ
 οὐδεὶς ἠδύνατο οὐδὲ καθελεῖν τὸν ἄνδρα πεπηγότα
 οἱ τὰ μεγάλα καθελόντες ποτὲ χῶματα, οἱ βιασάμε-
 νοι τὸν Βόσπορον ἄγαν ὄντα ῥοώδη καὶ Σκυθικὴν
 θάλασσαν· ἀλλὰ πᾶς μὲν ἔβαλλε καὶ πᾶς ἐφρονεύετο 10
 καὶ τῷ Καλλιμάχῳ προσέπιπτεν * ὅς καθάπερ προ-
 νενευκότι λίθῳ πρὸς θάλασσαν* ἐρείσας ἑαυτοῦ τὸ
 σῶμα τελευταῖον τοιοῦτον εἶπε τὸν λόγον πρὸς ἑαυ-
 59 τόν· „στῆθι, Καλλίμαχε, ἀκίνητος.” οἱ δὲ ὥσπερ
 τείχει προσβαλόντες καρτερῶ πλέον οὐδὲν ἔδρων· 15
 ἐκρύπτετο γὰρ ὑπὸ τῆς τῶν βελῶν περιβολῆς. ἔνθα
 δὴ πολλοὶ μὲν κάμνοντες ὑπὸ τῶν Καλλιμάχου βλη-
 μάτων ἀπώλοντο καὶ πολλοὶ παρ' αὐτὸν ἐπιπτου
 60 ἔστηκότα· Δάτις δὲ ὄρων ὠργίζετο τῷ νεκρῷ καὶ
 τοῖς βαρβάροις ἐνεκελεύετο· „οὐ κλινεῖτε, οὐκ ἀναι- 20
 ρήσετε τὸν φιλόνεικον νεκρόν; ἄνθρωπε δαιμόνιε,
 μετὰ τοσούτων αἰσχύνῃ πεσεῖν; ἔτι μένεις; ἔτι μάχῃ;
 πόσας ἔτι ψυχὰς ἔχεις; οἴμοι νικᾷ νεκρὸς ἡμᾶς
 Ἀθηναῖος. ἄνδρες, μηκέτι βάλλετε· ἀποθνήσκοντες

3 συστρατιώταις A C s στρατιώταις B S (ad p. 37, 16)
 παρήγγελλε B παρήγγελε C κατακενοῦντες B 4 οὐκέτι B C
 οὐκέτι A 6 ἔβαλλε B C κινῆσαι B C incerta scriptura
 praeter νῆσαι litteras in A 11 ὅς καθάπερ προνευκότα
 λίθον πρὸς θάλασσαν uel ὅς εἰκῶς προνευκότι λίθῳ πρὸς
 θάλασσαν ο ὅς καθάπερ προνευκῶς τις λίθος πρὸς θά-
 λασσαν i καθάπερ προνευκῶτι λίθῳ θάλασσα ὅς scriben-
 dum censeo cf. p. 19, 20; 24, 22 13 τελευτῶν C εἶπεν A

τὸν om. B 15 προσβαλόντες C 16 περιδρομῆς superscr.
 B¹ 18 ἀπώλλοντο B 19 δάτις A 20 κλινεῖτε A C s
 κινεῖτε B κινεῖτε S 23 νεκρὸς ἡμᾶς ἀθηναῖος νικᾷ C

Ἀθηναῖοι γίνονται μαχιμώτεροι. ὦ δέσποτα Δαρεῖε,
 τίς σε ἐξηπάτησεν; ἐπ' ἀθανάτους ἡμᾶς ἀνθρώπους
 ἔπεμψας πεσεῖν οὐκ εἰδότας. αἱ δοκούμεναι Πέρσαις
 καὶ Μήδοις καὶ Μάγοις τέχνη ἀπρακτοῦσιν· Ἀθη-
 5 ναίων γὰρ οἱ νεκροὶ μάχονται παρ' αὐτοῖς καὶ δεξιὰ
 19 νεκροῦ πολεμοῦσα μέρος τῆς μάχης ἐγένετο." βασι- 61
 λεὺς δὲ ἰδὼν αὐτὸν ὀρθὸν ὄπλοις πολλοῖς περιβε-
 βλημένον ἐβόα· „φεύγωμεν, πλέωμεν· ἤδη γὰρ
 ἤγειραν Ἀθηναῖοι τρόπαιον." τοιαῦτα, τέκνον, πα-
 10 ρέσχες τοῖς βαρβάροις δόγματα. ὦ σεμνὸν πολέμου 62
 τέρας· ὦ τῶν συμμαχῶν θεῶν ἄξιον θέαμα. σοὶ μὲν ὁ
 Πᾶν ἐβοήθησεν, σοὶ δὲ Ἥρα συνεκρότησε καὶ Παλλὰς
 ὑπερήσπισεν ὠπλισμένη. περὶ σὲ μὲν ἔστη Ἥρακλῆς,
 ἔστη δὲ Θησεὺς σεμννόμενοι· σὲ δὲ χρὴ καὶ προτιμᾶ-
 15 σθαι τῶν Μαραθῶνι κειμένων καὶ τὸν πατέρα τὸν σὸν
 ἐπὶ σοί τε καὶ τοῖς σοῖς στρατιώταις ἀγορεύειν λόγον
 ἀρμόττει. τοίνυν, Εὐφορίων, ἀπελθὼν τὸν σεαυτοῦ 63
 νεκρὸν, τὸν χαμαί, τὸν ἐν ὄχλῳ νεκρῶν καὶ πεπα-
 τημένον, θάπτε καὶ θάπτε τὴν χεῖρα ἣν [τῷ πελέκει
 20 τις ἀπέκοψε τὴν Κυναιγείρου δεξιάν] ὄπλῳ γυναι-

2 ἀνθρώπους ἡμᾶς BC 4 μάγοις] μ ex π B¹ 7 δ' ἄν
 „si praesens in pugna illum uidisset” o at uide p. 11, 14 ὀρθὸν
 αὐτὸν C 8 φεύγωμεν A 9 τοῖς βαρβάροις παρέσχες C
 11 τέρας Ω S πέρας s σοὶ A s σὺ BC S ὁ Πᾶν s ὁ πᾶν
 A ὦ πᾶν C S et, πᾶν ex πᾶν a m¹ correcto, B 12 ἐβοήθησεν
 A ἐβοήθησε s ἐβοήθησας BC ἐβόησας S σοὶ A s σὺ BC S
 Ἥρα Ω s πέρα S συνεκρότησε s συνεκρότησεν A συνεκρό-
 τησας BC Παλλὰς s πολλὰς AB πολλῶν C 13 ὑπερήσ-
 πισεν AB s ὑπερήσπισας C παρὰ B 14 σεμννόμενος C
 15 ἐν μ. C τὸν σὸν BC τὸν ὄν (sic) A 16 στρατιώταις
 Ω s „repono συστρατιώταις ut pag. praecedente [36,3] καὶ τοῖς
 συστρατιώταις παρήγγελλε, ubi tamen alterum exemplar στρα-
 τιώταις habet, ut hic” S 17 ἀρμόττον C 18 νεκρῶν (al-
 tero loco) A νεκρὸν B om. C καὶ πεπατημένον Ω s καὶ
 πεπατημένων o καταπεπατημένον i. equidem κείμενον uel
 simile quid ante καὶ excidisse putauerim 19 θάπτε priore
 loco om. A τῷ — δεξιάν deleui 20 γυναικίῳ i

κῶν τις ἔτεμεν οὐκ αὐτοῦ μὲν ὑπάρχουσαν, ἐκείνου
 δέ. ἀκροστόλιον γὰρ οὕσαν τῆς νεῶς ἀπέκοψεν
 αὐτὴν καὶ τῶν ἀπειλητικῶν λήρων ἐπέσχε τὴν γλῶσ-
 σαν ὡς οὕσαν τῶν ἄλλων μερῶν ἀκρατεστέραν. αἱ
 μὲν γὰρ * ἄλλαι δεξιαὶ τῶν στρατιωτῶν * πρὸ τῶν 5
 ἱερῶν θυρῶν ἔμειναν ὑπὸ σπάρτων ἐχόμεναι ἐν τῷ
 64 τῆς λαβῆς σχήματι· ἡ δὲ τῆς πρύμνης ἀπεκρούσθη
 μηδὲ ξύλου κατασχοῦσα Σιδονίου. σὺ δέ, ὦ τέκνον,
 καὶ τὴν παλαιὰν δόξαν τοῦ σοῦ πρώτου γένους
 ἐπιστώσω· αὐτόχθονες μὲν ἔσμεν ὡς ἀληθῶς [τρεῖς 10
 παῖδες παλαιοί], οὕτως ἀνέσχε Καλλίμαχον ἢ μήτηρ
 [καὶ τὸν μὲν Ἡρακλέους], γέννημα οὕτω λαμπρὸν

1 ἐκείνου δὲ om. C   2 γὰρ A B δὲ C et in mrg. A¹
 2 ἀπειλητῶν s „in altero ἀπειλητικῶν (Ω) quod malo” S
 ἐπέσχεν A   γλῶσσαν A γλῶσαν C γλῶτταν B   4 μερῶν B C

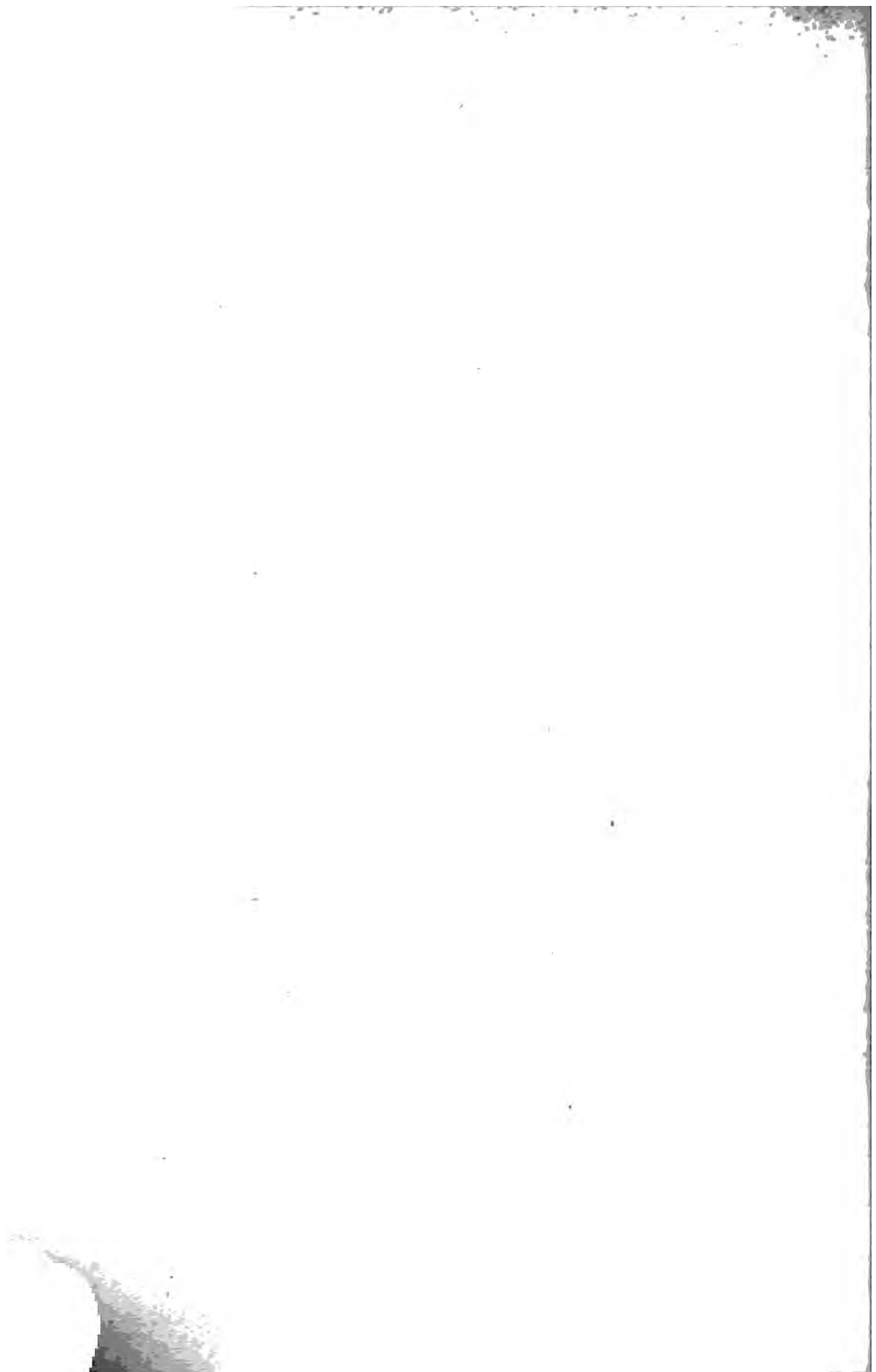
5
 μελῶν superscr. A¹   5 ἄλλαι — στρατιωτῶν Ω s uid. Herodot.
 VI 91: ἑπτακοσίους γὰρ δὴ τοῦ δήμου ζωορήσαντες (Αἰγινή-
 τέων οἱ παχέες) ἐξῆγον ὡς ἀπολέοντες, εἰς δὲ τις τούτων
 ἐκφυγῶν τὰ δεσμὰ καταφεύγει πρὸς πρόθυρα Δήμητρος θεσ-
 μοφόρου, ἐπιλαβόμενος δὲ τῶν ἐπισπαστήρων εἴχετο· οἱ δὲ
 ἐπεῖτε μιν ἀποσπᾶσαι οὐκ οἶοί τε ἀπέλκοντες ἐγίνοντο,
 ἀποκόψαντες αὐτοῦ τὰς χεῖρας ἤγον οὕτω, χεῖρες δὲ
 ἐκείναι ἔμπεφυκνῦαι ἦσαν τοῖσι ἐπισπαστήρσι. locum hunc
 a Polemone respici uidit Jo. Conr. Orellius cui adsentiens
 Fr. Jacobs πάλαι — στασιωτῶν scribendum putauit. equi-
 dem in ἄλλαι uocem Αἰγιναιῶν latere, tum uero uerba τῶν
 στασιωτῶν (ita enim cum Jacobsio corrigendum) ut a scho-
 liasta adposita delenda esse suspicor   6 σπάρτων (non

σπαρτῶν) Ω   8 μηδὲ ἢ μήτε Ω s ξύλα B C   σιδονίου su-
 perscr. A¹ τῶν σιδονίων B σιδονίων C   9 παλαιὰν A B
 πάλαι ex παλαι C²   πρώτου om. C   γένους] lineolam
 subduxit uel A¹ uel A²   10 μὲν ἔσμεν B C ἔσμεν A¹ ἔσμεν
 in mrg. A²   τρεῖς παῖδες παλαιοί deleui   12 Ἡρακλέους,
 litteris κλέους lineola subducta a m² deletis, in fine paginae,
 κλέως initio paginae sequentis A Ἡρακλέος BC   in uerbo
 Ἡρακλέος desinunt D H I. quae secuntur manus recentior scrip-
 sit in A B E F, manus prior in C G   καὶ — Ἡρακλέους om.
 s   γέννημα scripsi γεννάδα Ω γεννάδαν s

καὶ τόσον ὑπὲρ τῆς πατρίδος σπουδαῖον ὡς ὑπὲρ
 αὐτῆς προέσθαι τοι ἐπὶ θάύματι τὴν ψυχὴν. ἐμὸν τοι- 65
 γαρ οὖν, ὦ Εὐφορίων, εἴη τὸ τοῖς ἐπιταφίοις πρῶτον
 τὸν παῖδα κοσμεῖν καὶ τὸν ἐπινίκιον τραγωδεῖν.
 5 σὺ δὲ τὸν σὸν μεθύστερον θρήνει συγχωρούντων
 τῶν δικαστῶν.

2 τοι scripsi Q oi delendum censet S δὴ i 5 τέλος
 A B ὁ τοῦ καλλιμάχου πατήρ C

ΕΚ ΤΩΝ
ΚΑΛΛΙΝΙΚΟΥ ΑΔΡΙΑΝΟΥ ΙΑΜΒΛΙΧΟΥ
ΔΙΟΔΩΡΟΥ
ΒΙΒΛΩΝ ΕΚΛΟΓΑΙ

Οὔτε ἢ καθ' ὑμᾶς γῆ πρὸς ἕτερον οὐδὲν εὐαρ-
 μόστως εἶχε πλήν βασιλείας οὔτε ἢ βασιλεία πρὸς
 ἄλλο χωρίον οὐδὲν πλήν ταύτης ἐχώρησεν· ἢ δὲ τῶν
 5 φόρων σύνταξις οὔθ' ὑμετέρα πλεονεξία γίννεται
 οὔτε τῶν διδόντων ζημία, ἀλλ' εἰς τὸ μάχιμον γένος
 δαπανωμένη δι' ἐκείνων πάλιν εἰς τοὺς διδόντας
 ἐπάνεισιν ὥστε δανείσμασι προσεικέναι τὸ διδόμε-
 νον μᾶλλον ἢ φόρων ἀπαγωγῇ. Ἄλέ-257
 10 ξανδρος μὲν γὰρ οὐδὲν τῶν περὶ Κλέαρχον σεμνό-
 τερον διεπράξατο ἀνδρῶν κρατήσας ἀνανδρία συν-
 τρόφων, ἐκκλίνας τοὺς εἰδότας νικᾶν, πρὸς δὲ
 Πέρσας ἀγωνισάμενος τοὺς παιδευθέντας ἠττᾶσθαι
 ταῦτόν παθῶν τοῖς ὄναρ εὐτυχοῦσιν, ἐν τῇ τῆς
 15 εὐτυχίας ἀκμῇ καταλύσας αὐτήν καὶ τοσοῦτον ἄρξας
 τὸν ἅπαντα χρόνον ὅσος ὑμῖν οὐκ ἀρκεῖ τὴν ὑμετέ-
 ραν ἐπελθεῖν. . . . . τοῖς μὲν οὖν πολλοῖς
 εἴρηται τυφλῶν εἶναι ζημίαν τὸ μὴ τὸν ἥλιον βλέ-
 πειν· ἐγὼ δ' ἂν ἐπὶ τῶν θεωμένων φήσαιμι τὴν
 20 ἴσῃν εἶναι ζημίαν εἴ τις μὴ ταύτην θεάσαιο. καὶ
 τῶν παρελθόντων εἰς φῶς ὅσοι μὲν ἀπείρατοι τῆς258
 ὑμετέρας ἔμειναν, νόθον τινὰ βίον ὡς εἰπεῖν δια-

1 ΚΑΛΛΙΝΙΚΟΤ ΣΟΦΙΣΤΟΤ ἐκ τῶν, εἰς τὰ πάτρια
 Ῥώμης α 2 ἡμᾶς α 3 εἶχεν Β α 9 ἐπαγωγῇ α 16
 ἡμῖν α

τλοῦσιν, ὅσοι δὲ ἐν πείρᾳ γεγένηται, γνήσιοι τοῦ βίου μέτοχοι καὶ πλέον τῶν ἐτέρων διαλλάττουσιν ἢ τῶν βεβήλων οἱ τελεσθέντες.

Ἄλοῦσά τις φαρμακείας οὐχ οἷα τε ἦν καυθῆναι· ὑπέσχετό τις γυνὴ καύσειν 5 αὐτὴν καὶ ἔκαυσεν. ἄξιοι Ἀδριανὸς δὲ ῥήτωρ καὶ ταύτην καῆναι.

Πρὸς μὲν τὸ λέγειν ὡς οὐ τὰς κεκτημένας τὴν τέχνην ὁ νόμος ἀλλὰ τὰς ἐπὶ κακῷ χρησαμένας ἀπαιτεῖ τιμωρίαν, εὐχερὲς ἀπ' αὐτοῦ ποιήσασθαι τοῦ 10 νόμου τὴν διδασκαλίαν· ὁ γὰρ οὐ τὴν φαρμακείαν σασαν εἰπὼν ἀλλὰ τὴν φαρμακίδα καὶ τῇ προσηγορίᾳ 239 τῆς τέχνης τὴν τιμωρίαν ὑποθεῖς, δῆλός ἐστι μισῶν τὸ δρᾶσαι δύνασθαι. καὶ γὰρ ὅσα μὲν τῶν ἀδικημάτων τόλμης ἔχεται μόνης, ἐκ τοῦ πραχθῆναι διε- 15 λέγχεται, ὅσα δ' ἐστὶ τέχνης καθάπερ φαρμακεία, ταῦτά καὶ πρὸ τῆς πράξεως ἀπὸ τῆς γνώμης διαβάλλεται. καὶ γὰρ τοὺς τέχνας ἀφ' ὧν ἐστὶ τὸ δύνασθαι βλάψαι προσλαβεῖν μανθάνοντας ἀπ' αὐτῆς ὑποπτεύειν ἀνάγκη τῆς ἐπιθυμίας. οὐ γὰρ χρὴ τὸ 20 παθεῖν ἀναμείναντας οὕτως ἀμύναςθαι ζητεῖν τοὺς ἐξ ὧν ἔπαθον δρᾶσαι δυνηθέντας ἀλλὰ πρὶν τι παθεῖν ὑποπτεύειν τὸ δρᾶσαι δύνασθαι. τί τοίνυν; ὁ 240 φαρμακεύς ἐστὶ ληστής ὡμολογημένος προτείνων τέχνην ἀδικημάτων, ἄσκησις ἐπιβουλῆς, παρανομίας 25

2 διαλλάττουσι a 4 ΑΔΡΙΑΝΟΥ ΤΟΥ ΡΗΤΟΡΟΣ
 μελέται τινές a τις om. B a φαρμακείας a οἷα a 11 φαρμακεύουσιν a 16 δὲ a 22 δυνηθέντας B a μὴ δυνηθέντας A

ἐπάγγελμα, ἰσχύς ἀσεβημάτων. ἐπεὶ καὶ τῶν θηρίων
τουτωνὶ τῶν ὁμοτέχνων ὑμῖν, ὧ γύναι, τὰ πολλὰ
κολάζομεν οὐδὲν ὑπ' αὐτῶν προαδικηθέντες ἀλλὰ
τὴν δύναμιν αὐτῶν μεμισηκότες, ὅτι ἀκείνων τι
5 ἕκαστον ἔχει φάρμακον ἐν τῇ φύσει. καὶ γὰρ εἰ τῷ
δυνηθῆναι λαθεῖν οὐ πεφώρασαι περὶ ὧν ἔδρασας,
ἀλλ' ὅτι δύνασαι δρᾶσαι πεφωραμένη δώσεις ὡς
δράσασα δίκην, εἰ καὶ μέχρι νῦν δεδύνησαι λαθεῖν.
καὶ τί δεῖ λέγειν περὶ σοῦ; εἰ μὲν γὰρ ἐμίσεις τὴν
10 τέχνην, οὐκ ἂν ἐμάνθανες· εἰ δὲ ἔχεις τὴν ἐπιστήμην,
ἐφθόνεις, οὐκ ἐμίσεις· κολάζει γὰρ τις ὃ φεύγει,²⁴¹
ζηλοτυπεῖ δὲ ὃ μετ' ἄλλων ἔχει. καὶ γὰρ ληστής ἤδη
ληστήν ἀπέκτεινεν ὑπὲρ σκύλων ὠργισμένος καὶ τύ-
ραννον καθεῖλέ τις μοναρχεῖν ἐθέλων. τοιοῦτόν τι
15 γεγένηται καὶ τὸ νῦν ὑπὸ σοῦ τετολμημένον· μοναρ-
χίαν φαρμακείας οἶει σεαυτῇ διαπεπρᾶχθαι τὴν κοι-
νωνοῦσαν τῆς τέχνης μετακεχειρισμένη.

20 Μισθοφόροι τὸν ποταμὸν τοῖς πολεμίοις
ἐπήγαγον καὶ ἀπαιτοῦσι τὸν μισθὸν
παρ' Ἀμφικτύοσι δικαζόμενοι.

Οὐκ ἐπαναλώσαμεν τῷ πολέμῳ χρόνον, ἀλλὰ
προσέθεμεν τῇ νίκῃ τάχος· ὑμεῖς δὲ ἀποστερηῆσαι²⁴²
25 τὸν μισθὸν διεγνώκατε τὸ πλεονέκτημα τῆς εὐτυχίας
ἐγκλημα ποιούμενοι καὶ οὐδὲ ἐκεῖνο συνίετε ὅτι
πολλοὶ συμμαχήσαντες, οὐ μέντοι κρατήσαντες τὰ
συνωμολογημένα χρήματα παρὰ τῶν συμμαχίας τυ-

5 τὸ α 6 λαθεῖν A B Huetius μαθεῖν α 22 δοκι-
μαζόμενοι α

χόντων κομίζονται, διότι τῶν συμμαχούντων ἕκαστος
 συμβαλλόμενος τὴν γνώμην οὐκ ἔπαγγέλλεται τὴν
 τύχην. ὦ τὸ παράδοξον τοῦτο τόλμημα ἡμῶν. στρα-
 τόπεδον ὄλον ποταμῷ βάλλεται καὶ κλύδωνι-χερσαίῳ
 παρασύρεται καὶ χειροποιήτῳ χειμῶνι βαπτίζεται. ὦ 5
 μὴ πεξομαχήσαντες ἡμεῖς μόνον ἀλλὰ καὶ χωρὶς
 νεῶν ναυμαχήσαντες. αὐτάνδρον οἶχεται τὸ τῶν
 243πολεμίων στρατόπεδον καὶ πάνδημος ἐν ἠπείρῳ μέση
 τοὺς ἐχθροὺς κατείληφε ναυαγία. κύμα δεδιδαγμέ-
 νον ἠγείρετο καὶ ῥοῦς κεκελευσμένος ἐγίνετο καὶ 10
 ποταμὸς ὑπὸ συνθήματος ῥεῖν προσετάττετο. ὦ μὴ
 μόνον ἀνδρῶν ἀλλὰ καὶ ποταμῶν ἐστρατηγηκότες.

(Ἐκ τῶν) Ἰαμβλίχου ἱστοριῶν Βαβυλω-
 νιακῶν.

Δεσπότης δούλου κατηγορεῖ ἐπὶ μοι- 15
 χεῖα τῆς οἰκείας γαμετῆς ἐξηγησαμένης ὡς
 ὄναρ τούτῳ ἐν τῷ τῆς Ἀφροδίτης ἱερῷ
 ἐμίγη.

Ὅτι μὲν οὐδεὶς ἂν ἐκὼν ἐπὶ τοιαύτην δίκην
 ἔλθοι καὶ ταῦτα σοὶ μέλλων, βασιλεῦ, χρήσασθαι 20
 244δικαστῆ ὃς οὐ μόνους τοὺς τῶν κρινομένων ἐξετάξεις
 βίους ἀλλὰ καὶ τοὺς τῶν κατηγορούντων τρόπους,
 οὐκ ἔστιν ὅστις οὐκ ἂν συνομολογήσειέ μοι. ἔστω δὲ
 καὶ τοῦτο τεκμήριον τοῦ τὴν κατηγορίαν εἶναι τὴν

5 ὦ A 7 νηῶν a 8 πάνδημον — ναγάγιον a 13

Ἰαμβλίχου ἱστοριῶν βαβυλωνιακῶν sub finem praecedentis frag-
 menti in mrg. ab eadem manu adscriptum habet A quod huc
 reuocauit; om. B a 23 συνομολογήσει ἐμοί B a

γινομένην ἀληθῆ τὸ καὶ τὴν ὑπόθεσιν εἶναι τῷ
 μέλλοντι κατηγορεῖν ἀηδῆ· τὴν γὰρ τοιαύτην δίκην
 ἢ νικηθεῖσα μὲν ἀδικεῖ, ἀτυχεῖ δὲ ὁ νικήσας. παραι-
 τοῦμαι δὲ συγγνώμην ἔχειν μοι οὐ κατηγορεῖν βε-
 5 βουλευμένῳ ἀλλὰ σιγᾶν μὴ δυναμένῳ, οὐ μόνον ὅτι
 ἀφόρητόν ἐστιν ἀδίκημα μοιχεία, ἀλλὰ καὶ ὅτι τῷ
 κοινῷ τῆς αὐτῆς ὑβρεως ἰδιόν τι τὸ ταύτης πρόσε-
 στιν. ὁ γὰρ μοιχὸς δοῦλός ἐστι καὶ τὴν ψυχὴν τα-
 πεινὸς κἂν ταύτη καλὸς εἶναι δοκῆ, δοῦλος δὲ οὐδὲ
 10 ἄλλου τινὸς ἀλλ' ἐμός· ἔδει δὲ καὶ ταύτης δοῦλον²⁴⁵
 αὐτὸν ἀλλὰ μὴ δεσπότην εἶναι. ποιεῖ δὴ τὴν μοι-
 χείαν περιττὴν καὶ μᾶλλον αἰσχροῦ ἀμφω συνελ-
 θόντα, ἢ τῆς μεμοιχευμένης δόξα καὶ ἢ τοῦ μοιχεύ-
 σαντος ἀδοξία. δέομαι δέ σου, βασιλεῦ, πρὸς ταῦτά
 15 μοι βοηθῆσαι ὑπὸ μὲν γυναικὸς ὑβρισμένῳ, ὑπὸ δὲ
 δούλου παρευδοκιμημένῳ, νεμεσῆσαι δὲ καὶ τούτοις
 ἐν μὲν τοῖς ἔργοις λαθεῖν δεδυνημένοις, ὑπὸ δὲ τῶν
 θεῶν μεμνημένοις. ἀπορῶ δέ, πότερον αἰτιάσομαι
 θατέρῳ σύμβουλον καὶ διδάσκαλον γεγονέναι τῶν
 20 ἀμαρτημάτων. οὗτος μὲν γὰρ μειράκιόν ἐστιν, ὁ δὲ
 τοιοῦτος πεισθῆναι μᾶλλον ἢ πείσσει πιθανὸς εἶναι
 δοκεῖ καὶ διέφθαρται μᾶλλον ἢ διέφθαρκεν· αὕτη δέ²⁴⁶
 ἐστὶ γυνή, εὐεξαπάτητον δὲ εἶναι δοκεῖ γυνή· ὥστε
 τῷ μὲν τὸ τῆς ἡλικίας ἀσθενές, τῇ δὲ τὸ τῆς φύ-
 25 σεως τοιοῦτον συναγωνίζεται. συνελὼν οὖν λέγω·
 συναμφοτέροι καλοί. δοῦλον οὖν τίς προετίμησεν
 ἀνδρός; ὥραϊος γὰρ ἐστὶ καὶ καλὸς εἶναι, βασιλεῦ,
 κἀμοὶ δοκεῖ καὶ πολλάκις αὐτὸν ὁ μωρὸς πρὸς ταύ-
 την ἐπήνεσα ὡς εὖ μὲν τὸ πρόσωπον ἰστάντα, ὑγροῖς
 30 δὲ τοῖς ὄμμασιν ἐμβλέποντα, ἐπήνεσα δὲ αὐτοῦ

1 τῷ pro τὸ B a   2 δίκην a νίκην A B   9 δοκεῖ a
 11 δὲ a   14 αὐτά a

πολλάκις καὶ χεῖρας ἄκρας ὡς λευκὰς καὶ κόμας
 ταύτας ὡς ξανθὰς. καὶ ταῦτα ἄρα λέγων ἐδίδασκον
 ταύτην ἐρᾶν. οἶδας δὲ καὶ σύ, βασιλεῦ, ὡς ἔστι
 ταῦτα ἀληθῆ. οὐδὲ γὰρ κατέλιπεν αὐτὸν τὸ κάλλος
 247 οὐδὲ φοβούμενον, ἀλλ' ἔλαμψε μὲν ὑπὸ τοῦ δέους ἢ 5
 παρειά, τὸ βλέμμα δὲ οὐκ ἀπήνθησεν οὐδὲ λυπου-
 μένου· παρέστηκε δέ σοι δεδεμένος, ἀλλ' ἐπέπρεψεν
 αὐτῷ καὶ τὰ δεσμὰ. φθόνος σοι καταρᾶται καὶ τῶν
 κακῶν ὁ κίνδυνός σε κοσμεῖ πονηρὸ καὶ καλέ, —
 ὀκνῶ δέσποτα λέγειν, ὅτι σήμερον καὶ καλλίων ἐγέ- 10
 νετο. οὐκ ἐλεεῖς με, βασιλεῦ; μοιχὸν ἀνὴρ ἐπαινω
 καὶ ταῦτα τῆς μεμοιχευμένης ἀκουούσης, φοβοῦμαι
 δὲ μὴ καὶ σήμερον τὸ κάλλος αὐτῷ βοηθήσῃ. . . . .
 . . . . . ἐπῆνουν αὐτὸν οὕτως, ὑπώπτενον δὲ αὐτοῦ
 τῶν ὀφθαλμῶν τὴν πλάνην καὶ τὰ πολλὰ κινήματα 15
 καὶ τὸ ἀποβλέπειν τῆς κύλικος ἔξω καὶ τοὺς ὄρους
 248 τῶν οἰνοχόων ὑπερβαίνειν. τηρήσας δὲ εἶδον ἀμφο-
 τέρων αὐτῶν νεύματα, τὸ μὲν παρ' αὐτοῦ πεμπόμε-
 νον, τὸ δὲ παρ' ἐκείνης συναυτῶν· πάντα δὲ ὁμοῦ
 παρῆν ἐπ' αὐτούς, νεότης οἶνος κάλλος, προσῆν δὲ 20
 τούτοις ἐγὼ τῆς μοιχείας συναγωγεύς, ὁ τοῦ κάλλους
 ἐρμηνεύς. ὦμην δὲ αὐτούς νουθετήσῃ τὴν μὲν ἀνυ-
 πόδετον ἐκπέμψας, τὸν δὲ πατεῖσθαι καταβαλόν. ὁ
 δέ, ὡς ἔοικεν, οὐκ ἠτιμάσθη πατούμενος, ἀλλ' ἐπατήθη
 μᾶλλον ἐλεούμενος καὶ γυναικῶν ἐν ὕπνοις. 25
 ἢ μὲν φίλανδρος οἰκουρεῖ, ἢ δὲ φιλότεκνος ὠδίνει, ἢ
 249 δὲ ἔριθος ἐργάζεται, ἢ δὲ ἐρῶσα μοιχεύει, ἢ δ' ἐμίγη.
 ἕκαστος ἡμῶν τῶν ὄνειρων ἑαυτὸν ἀναμνησάτω, τί
 μὲν ὄνειροπολεῖ τὰ πολλά, τί δ' ὄρα. τοξότης τόξον,

2 ἄρα A   7 ἐπέπρεψεν B   13 βοηθήσει a   27 ἢ
 δ' ἐμίγη Walz εἰ δὲ μήγε A B εἶδεμίγε a   29 δὲ a

ἰππότης ἵππον, βασιλεὺς θρόνον· αὕτη δὲ μοιχόν.
 ἐάλωκας, ὧ πανουργοτάτη γυναικῶν· εὖρηκά σε αὐτῷ
 τῷ μειρακίῳ παρακειμένην. τὰ γὰρ νυκτερινά σου φι-
 λήματα τῶν μεθ' ἡμέραν ἐστὶν ὑπομνήματα· ἃ ποιεῖς
 5 ἐγρηγορούϊα, ταῦτα καθεύδουσα μελετᾷς. ἐνύπνιον
 γὰρ ἀνθρωπίνης σπουδῆς εἰδωλόν ἐστιν. καὶ συγ-
 κατάκεισαι μὲν ἐμοί, σχολάζεις δὲ ἐκείνῳ, καὶ
 παρ' ἐμοὶ μὲν τὸ σῶμα, παρ' ἐκείνῳ δὲ ἡ ψυχὴ, κάμοι
 μὲν καθεύδεις, ἐκείνῳ δὲ οὐ.

10

Τοῦ αὐτοῦ

Περὶ προόδου τοῦ Βαβυλωνίων βασιλέως²⁵⁰

Τὸ ἄρμα, ἐφ' ᾧ φέρεται ὁ βασιλεὺς, ἅπαν ἐλέφαν-
 τός ἐστιν εἰργασμένον ἐγγύτατα ἀπήνης Ἑλληνικῆς,
 αἱ δὲ ἡνίαί τῶν ἵππων εἰσὶ πορφυραῖ ταινίαι·
 15 ἐφέστηκε δὲ ὁ βασιλεὺς σκευὴν ἐσκευασμένος ἐξαι-
 ρετὸν ἐν ἧ μῆτε θηρᾶ μῆτε δικάζει μῆτε θύει ἀλλὰ
 πομπεύει μόνον. ἐστὶ δὲ ἀλουργὶς χρυσῆ· ἐξ ἴσου
 γὰρ ὁ χρυσὸς ὕφονται τῇ πορφύρᾳ. φέρει δὲ καὶ
 σκῆπτρον ἐλεφάντινον ᾧ τὴν χειρὰ τὴν δεξιὰν με-
 20 τέωρον ἐρείδεται. ἡγοῦνται δ' ἵπποις σκηπτουχοί
 τε καὶ σατράπαι καὶ ἱππάρχαι καὶ χιλιάρχαι οἷς τι
 μέτεστι τοῦ ἔργου, οἱ μὲν πεζοὶ ἀργυράσπιδες, ἔτι²⁵¹
 δὲ ἀργυροθώρακες καὶ χρυσοθώρακες, ψελίοις μὲν
 τὰς χειρᾶς, στρεπτοῖς δὲ τοὺς τραχήλους κεκοσμη-
 25 μένοι· περὶ δὲ ταῖς κεφαλαῖς οὐ κράνη περιτίθενται
 ἀλλὰ ἐπάλξεων σημεῖα καὶ πύργων στεφανοῦντα τὴν
 κεφαλὴν καὶ σκέποντα. καὶ ταῦτα μὲν ἀργύρου καὶ

2 ἐώρακά Β α αὐ τῷ Α 3 τῷ addidi παρακειμένην scripsi
 περικειμένην Α Β α 6 ἐστὶ Α α 21 ἵππαρχοι—χιλίαρχοι α
 23 ψελλίοις Α Β α quod correxi 24 δὲ Α δὲ δὲ Β δὲ δὴ α

χρυσοῦ πεποιημένα· ἔστι δὲ ἄλλα καὶ λιθοκόλλητα
 τοῖς κρείττοσιν, ὀλίγοι δὲ καὶ στεφάνοις χρυσοῖς
 ἀναδέδενται οἷς ἂν ἐκ βασιλέως δοθῆ. οἱ δ' ἐφ' ἵπ-
 πων ἐλαύνουσι Νισαίων, τῶν μὲν τὸν πολεμικὸν
 τρόπον ἐσκευασμένων προμετωπιδίοις τε καὶ στερني- 5
 δίοις καὶ παραπλευριδίοις· καὶ παραμηρίδια τοῖς
 ἵππεῦσι περικείται· τῶν δὲ εἰς πομπὴν ἡσκημένων
 252 χρυσοχαλίνων πάντων ὥσπερ εὐδαιμόνων γυναι-
 κῶν ζωστῆρες τε καὶ τελαμῶνες καὶ ἔφιππα οὐδὲν
 οὐδὲ τούτων ἐστὶν ὃ μὴ χρυσήλατόν ἐστιν ἢ χρυσό- 10
 παστον. τρίχες δὲ τῶν ἵππων οὐλαὶ διαπλέκονται
 καθάπερ πλόκαμοι γυναικῶν καὶ διαδοῦνται καὶ
 περισφίγγονται πορφυραῖς τε καὶ ποικίλαις ζώναις,
 αἱ δὲ ἐν ταῖς ἵππολοφίαις ἐνθεν τε καὶ ἐνθεν αἰω-
 ροῦνται καὶ καθιένται κατὰ τῶν αὐχένων, αἱ μὲν 15
 ἀπαλαί, αἱ δὲ ὀρθαί, αἱ δὲ οὐλαί, αἱ μὲν φύσει πε-
 φυκῦται, αἱ δὲ διὰ τέχνης ἠναγκασμένα. πλάττουσι
 δὲ αὐτῶν καὶ βαδίσματα καὶ βλέμματα καὶ νεύματα
 καὶ φρονήματα, ἐνίων δὲ καὶ τὰ φρυάγματα καὶ χρε-
 μετίσματα. πομπευτῆς γὰρ ἵππος πάντα διδάσκειται. 20
 253 πρῶτον μὲν γὰρ αὐτὸς ἐκτείνας εἰς τὸ ἔδαφος τοὺς
 πόδας καὶ χαμαιπετῆς γενόμενος ἀναβάτην λαμβάνει
 καὶ τρυφῶντα καὶ κάμνοντα, ὃ δὲ ἐπὶ τὸ σοβαρώτε-
 ρον πεπαιδευμένος οὐκ εἰς γαστέρα καθίεται ἀλλ' εἰς
 γόνατα πίπτει, ἵνα δοκῆ τὸν ἵππεά δέχεσθαι καὶ 25
 προσκυνεῖν· ἔπειτα παρέχει ὑγρὰν τὴν ῥάχιν καὶ
 κραδαινομένην ἐν τῷ δρόμῳ δίκην ἔρπετοῦ, διδάσκει
 δὲ καὶ ῥυθμίζειν ἑαυτὸν καὶ σχηματίζειν καὶ ταῖς
 ῥίσι ἐμπνεῖν καὶ τοῖς ὀφθαλμοῖς ἐμβλέπειν καὶ

4 ἐλαύνουσι Νισαίων *a* ἐλαύνουσιν σαίων A B   6 πα-
 ραπλευριδίοις καὶ om. A *a*   14 τε om. B *a*   26 παρέχειν
 A   27 διδάσκει A

ὑψαυχενεῖν καὶ σοβεῖν καὶ γαυριᾶν καὶ πάντα ὅσα καὶ ἀθλητῆς ἐπιδείκνυσι τῷ θεάτρῳ. ἐκ δὲ τούτων ὁ μὲν ἵππος εὐειδέστερος φαίνεται, ὁ δὲ ἵππεὺς σοβαρώτερος γίνεται.

5

Τοῦ αὐτοῦ.

254

Θανάτου καταφρονήσας ἄνθρωπος δεσπότην οὐκ ἔχει.

Τὰ ἐνύπνια ὑπὸ μὲν τοῦ δαιμονίου πέμπεται, ὑπὸ δὲ τῆς ἐκάστου ψυχῆς τῶν ὀρώντων πλάττεται
10 καὶ τῆς μὲν φύσεως αὐτῶν ὁ θεὸς ἐστὶ χορηγός, τῆς δὲ ἰδέας ἡμεῖς αὐτοὶ δημιουργοί.

Φιλαίτιοι τὰς φύσεις εἰσὶν οἱ βάρβαροι καὶ πρόχειροι τὰς ὁρμάς, ὀλίγα μὲν χρώμενοι τοῖς λογισμοῖς, τὰ πολλὰ δὲ τοῖς πάθεσιν εἰκοντες.

15 Ὅταν ὁ ἔρως ζηλοτυπίαν προσλάβῃ, τύραννος ἐκ βασιλέως γίνεται.

Ὅξεῖς οἱ τῶν ἐρώντων λογισμοὶ καὶ πρόχειροι
25 ὑποπεῦσαι, δεινοὶ δὲ εἰκάσαι, ἔνθεοι δὲ μαντεύσασθαι.

20 Πάντας μὲν ἀνθρώπους ἐξίστησιν ἔρως, εὐνούχους δὲ ποιεῖ φονικωτέρους ὥσπερ οἶνος Σκύθας· φονᾶ γὰρ Σκύθης μὲν πιών, εὐνούχος δὲ ἐρῶν.

ἐκ τοῦ Διοδώρου.

Περὶ δύο ἀνδρῶν ἀριστευσάντων ἐν πο-
25 λέμῳ καὶ ἀγωνιζομένων περὶ πρωτείων.

Μετὰ ταῦθ' ὁ μὲν βασιλεὺς ἀναλαβὼν ἑαυτὸν ἐκ τῶν τραυμάτων προέθηκε κρίσιν ἀριστείου. κα-

5 τοῦ αὐτοῦ om. B a 23 ἐκ τοῦ διοδώρου in mrg. ab eadem manu AB, ANΩNTMOT TINOΣ ΠΕΡΙ δύο ἀνδρῶν κ. τ. λ. s 27 κατεβόησαν B

τέβησαν μὲν οὖν ἐπὶ τὸν ἀγῶνα δύο, Κλέωνις τε καὶ Ἀριστομένης, ὧν ἑκάτερος εἶχεν ἰδιόν τι πρὸς δόξαν. ὁ γὰρ Κλέωνις ὑπερασπίσας τὸν βασιλέα πεπτωκότα τῶν ἐπιφερομένων Σπαρτιατῶν ὀκτῶ νεκροὺς ἐπεποιήκει· καὶ τούτων ἦσαν δύο ἡγεμόνες 5 ἐπιφανεῖς· πάντων δὲ τῶν ἀναιρεθέντων ὑπ' αὐτοῦ τὰς πανοπλίας ἐσκυλευκῶς ἐδεδώκει τοῖς ὑπασπισταῖς, ἵν' ἔχη σημεῖα τῆς ἰδίας ἀρετῆς πρὸς τὴν κρίσιν. πολλοῖς δὲ περιπεσῶν τραύμασιν ἅπαντ' ἔσχευεν ἐναντία, μέγιστον παρεχόμενος τεκμήριον τοῦ 10 μηδενὶ τῶν πολεμίων εἶξαι. ὁ δ' Ἀριστομένης ἐν τῷ περὶ τοῦ βασιλέως ἀγῶνι πέντε μὲν ἀνηρόηκει τῶν Λακεδαιμονίων καὶ τὰς πανοπλίας ἐσκυλεύκει τῶν πολεμίων ἐπικειμένων· καὶ τὸ μὲν ἑαυτοῦ σῶμα διεφύλαξεν ἄτρωτον, ἐκ δὲ τῆς μάχης ἀπερχόμενος 15 εἰς τὴν πόλιν ἔργον ἐπαινούμενον ἔπραξεν. ὁ μὲν γὰρ Κλέωνις ἀσθενῶς ἐκ τῶν τραυμάτων διακείμενος οὔτε βαδίζειν καθ' αὐτὸν οὔτε χειραγωγεῖσθαι δυνατὸς ἦν· ὁ δ' Ἀριστομένης ἀράμενος αὐτὸν ἐπὶ τοῦ σώματος ἀπήνεγκεν εἰς τὴν πόλιν, οὐδὲν δὲ 20 ἦττον κομίζων τὴν ἰδίαν πανοπλίαν, καὶ ταῦτα τοῦ Κλεόννιδος προέχοντος τῶν ἄλλων μεγέθει τε καὶ ῥώμῃ σώματος. τοιαύτας δ' ἐχόντων ἀφορμὰς εἰς τὴν ὑπὲρ τῶν ἀριστείων κρίσιν ὁ βασιλεὺς ἐκάθισε μετὰ τῶν ταξιαρχῶν κατὰ τὸν νόμον. προλαβὼν οὖν 25 τὸν λόγον ὁ Κλέωνις τοιούτοις ἐχρήσατο λόγοις.

Βραχὺς μὲν ἐστὶν ὁ περὶ τῶν ἀριστείων λόγος· κριταὶ γάρ εἰσιν οἱ τεθεαμένοι τὰς ἐκάστων ἀρετὰς· ὑπομνησαὶ δὲ δεῖ με διότι πρὸς τοὺς αὐτοὺς ἄνδρας ἐκατέρων διαγωνισαμένων ὑφ' ἓνα καιρὸν καὶ τόπον 30

ἐγὼ πλείους ἀπέκτεινα. δῆλον οὖν ὡς κατὰ τὴν
 αὐτὴν περίστασιν ὁπότερος ἐν ἀριθμῷ τῶν ἀναιρε-
 θέντων προτερεῖ, προτερεῖ καὶ τοῖς εἰς τὸ πρωτεῖον
 δικαίοις. ἀλλὰ μὴν καὶ τὰ σώμαθ' ἐκατέρων ἐμφα-
 5 νεστάτας ἀποδείξεις ἔχει τῆς ὑπεροχῆς· ὁ μὲν γὰρ
 πλήρης ὢν τραυμάτων ἐναντίων ἀπελύετο τῆς μάχης,
 ὁ δ' ὥσπερ ἐκ πανηγύρεως ἀλλ' οὐ τηλικαύτης πα-
 ρατάξεως ἐξιών οὐκ ἐπειράθη, τί δύναται πολεμίων
 σίδηρος. εὐτυχέστερος μὲν ἴσως Ἀριστομένης, ἀγα-
 10 θώτερος δ' ἡμῶν οὐκ ἂν δικαίως κριθείη. πρόδηλος
 γὰρ ὁ ὑπομείνας τοσαύτας διαιρέσεις τοῦ σώματος
 ὡς ἀφειδῶς ἑαυτὸν ἐπέδωκεν ὑπὲρ τῆς πατρίδος· ὁ
 δ' ἐν πολεμίων συμπλοκῇ καὶ τηλικούτων κινδύνων
 τηρήσας ἑαυτὸν ἄτρωτον εὐλαβεία τοῦ παθεῖν τι
 15 τοῦτ' ἐνήργησεν. ἄτοπον οὖν εἰ παρὰ τοῖς ἐωρακόσι
 τὴν μάχην ὁ τῶν πολεμίων μὲν ἐλάττους ἀνελών,
 τῷ δ' ἰδίῳ σώματι κινδυνεύσας ἦττον προκριθήσεται
 τοῦ πρωτεύοντος ἐν ἀμφοτέροις. ἀλλὰ μὴν καὶ τὸ
 μηδενὸς ἔτι κινδύνου ὑπάρχοντος βαστάσαι τὸ σῶμα
 20 καταπεπονημένον ὑπὸ τῶν τραυμάτων ἀνδρείαν μὲν
 οὐδεμίαν ἔχει, σώματος δ' ἴσως ἰσχὺν ἐπιδείκνυται.
 ἱκανά μοι ταῦτα εἴρηται πρὸς ὑμᾶς· πρόκειται γὰρ
 ἀγῶν οὐ λόγων ἀλλ' ἔργων.

Παραλαβὼν δ' ἐν μέρει τὸν λόγον Ἀριστομένης,
 25 θαυμάζω, φησίν, εἰ μέλλει περὶ ἀριστείων ἀμφισβη-
 τεῖν ὁ σωθεὶς τῷ σώσαντι· ἀναγκαῖον γὰρ ἢ τῶν
 δικαζόντων αὐτὸν ἄνοιαν καταγινώσκειν ἢ τὴν κρί-
 σιν δοκεῖν ἐκ τῶν νῦν λεγομένων ἀλλ' οὐκ ἐκ τῶν

2 ὁπότερος AB s ὁ πρότερος I. Bekkerus 3 προτερεῖ
 ex προτερῆ A¹ προτερεῖ bis poni iussit L. Dindorfius 4
 σώματα B s 8 ἐξιών s ἐξ ὧν AB ἐπειράθη] θ pro σθ
 ex ras. A 9 post μὲν: οὖν s 13 τηλικούτων AB τοιού-
 των s 17 ἦττων ex ἦττον B¹

τότε πεπραγμένων ἔσεσθαι. οὐ μόνον δὲ Κλέωνις δειχθήσεται κατ' ἀρετὴν λειπόμενος ἀλλὰ καὶ τελέως ἀχάριστος· ἀφείς γὰρ τὸ τὰ συντελεσθέντα ὑπ' αὐτοῦ καλῶς διαπορεύεσθαι διέσυρε τὰς ἐμὰς πράξεις, φιλοτιμότερος ὢν ἢ δίκαιος· ᾧ γὰρ καὶ ἰδίας σωτη- 5 ρίας τὰς μεγίστας ὀφείλει χάριτας, τούτου τὸν ἐπὶ τοῖς καλῶςπραχθεῖσιν ἔπαινον διὰ φθόνον ἀφήρηται. ἐγὼ δὲ ὁμολογῶ μὲν ἐν τοῖς τότε γεγενημένοις κινδύνους εὐτυχῆς ὑπάρξαι, φημι δὲ πρότερον ἀγαθὸς γενέσθαι. εἰ μὲν γὰρ ἐκκλίνας τὴν τῶν πολε- 10 μίων ἐπιφορὰν ἄτρωτος ἐγενόμην, οὐκ εὐτυχῆ με προσῆκεν ὀνομάζειν ἀλλὰ δειλὸν οὐδ' ὑπὲρ ἀριστείων λέγειν κρίσιν ἀλλὰ ταῖς ἐκ τῶν νόμων τιμωρίαις περιπεπτωκέναι· ἐπεὶ δ' ἐν πρώτοις μαχόμενος καὶ τοὺς ὑφισταμένους ἀναιρῶν οὐκ ἔπαθον ἄπερ 15 ἔπραξα, ῥητέον οὐκ εὐτυχῆ με μόνον ἀλλὰ καὶ ἀγαθόν. εἴτε γὰρ οἱ πολέμιοι καταπλαγέντες τὴν ἀρετὴν οὐκ ἐτόλμησαν ἀμύνασθαι, μεγάλων ἐπαίνων ἄξιος ὃν ἐφοβήθησαν, εἴτ' ἐκείνων ἀγωνιζομένων εὐθύμως ἐγὼ φονεύων τοὺς ἀνθεστηκότας καὶ τοῦ σώματος 20 ἐπιούμην πρόνοιαν, ἀνδρεῖος ἅμα καὶ συνετός. ὁ γὰρ ἐν αὐτῷ τῷ θυμομαχεῖν ἐμφρόνως ὑπομένων τὸ δεινὸν ἑκατέρας ἔχει τὰς ἀρετάς, σώματός τε καὶ ψυχῆς. καίτοι γε ταῦτα τὰ δίκαια πρὸς ἑτέρους ἦν μοι ῥητέον ἀμείνους τούτου. ὅτε γὰρ Κλέωνιν πα- 25 ραλελυμένον ἐκ τῆς μάχης εἰς τὴν πόλιν ἀπήνεγκα τὰμαντοῦ σώζων ὄπλα, καὶ ὑπ' αὐτοῦ κεκρίσθαι νομίζω τὸ δίκαιον. καίτοι γε παροραθεῖς τόθ' ὑφ' ἡμῶν

5 δίκαιος A B idque suspicatus erat L. Dindorfius δίκαιον s 22 αὐτῷ τῷ A B τῷ om. s addiderat Wesselingius 24 ταῦτα τὰ Wesselingius ταῦτα A B s 25 τούτων B 28 ἡμῶν A B et ex coniectura Wesselingius ὑμῶν s

ἴσως οὐκ ἂν ἤριξε νῦν ὑπὲρ ἀριστείων οὐδὲ δια-
 σύρων τηλικούτου μέγεθος εὐεργεσίας ἔλεγε μηδὲν
 εἶναι μέγα τὸ πραχθὲν διὰ τὸ κατ' ἐκεῖνον τὸν
 καιρὸν ἀποχωρεῖν ἐκ τῆς μάχης τοὺς πολεμίους. τίς
 5 γὰρ οὐκ οἶδεν ὅτι πολλάκις οἱ διαλυθέντες ἐκ τῆς
 μάχης ἐξ ὑποστροφῆς εἰώθασιν ἐπιτίθεσθαι καὶ
 στρατηγία ταύτῃ χρησάμενοι τυγχάνειν τῆς νίκης;
 ἱκανά μοι τὰ ῥηθέντα· λόγων γὰρ πλείονων οὐκ
 οἶμαι ὑμᾶς προσδεῖσθαι.

10 Τούτων ῥηθέντων οἱ δικάζοντες ὁμογνώμονες
 γενόμενοι προέκριναν τὸν Ἀριστομένην.

1 ἂν om. B   2 μηδὲν L. Dindorfius μηθὲν A B s   5
 οἶδε B 11 προέκριναν B τέλος B

ΙΣΑΑΚΙΟΥ ΤΟΥ ΠΟΡΦΥΡΟΓΕΝΝΗΤΟΥ

ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΚΑΤΑΛΕΙΦΘΕΝΤΩΝ

ΥΠΟ ΤΟΥ

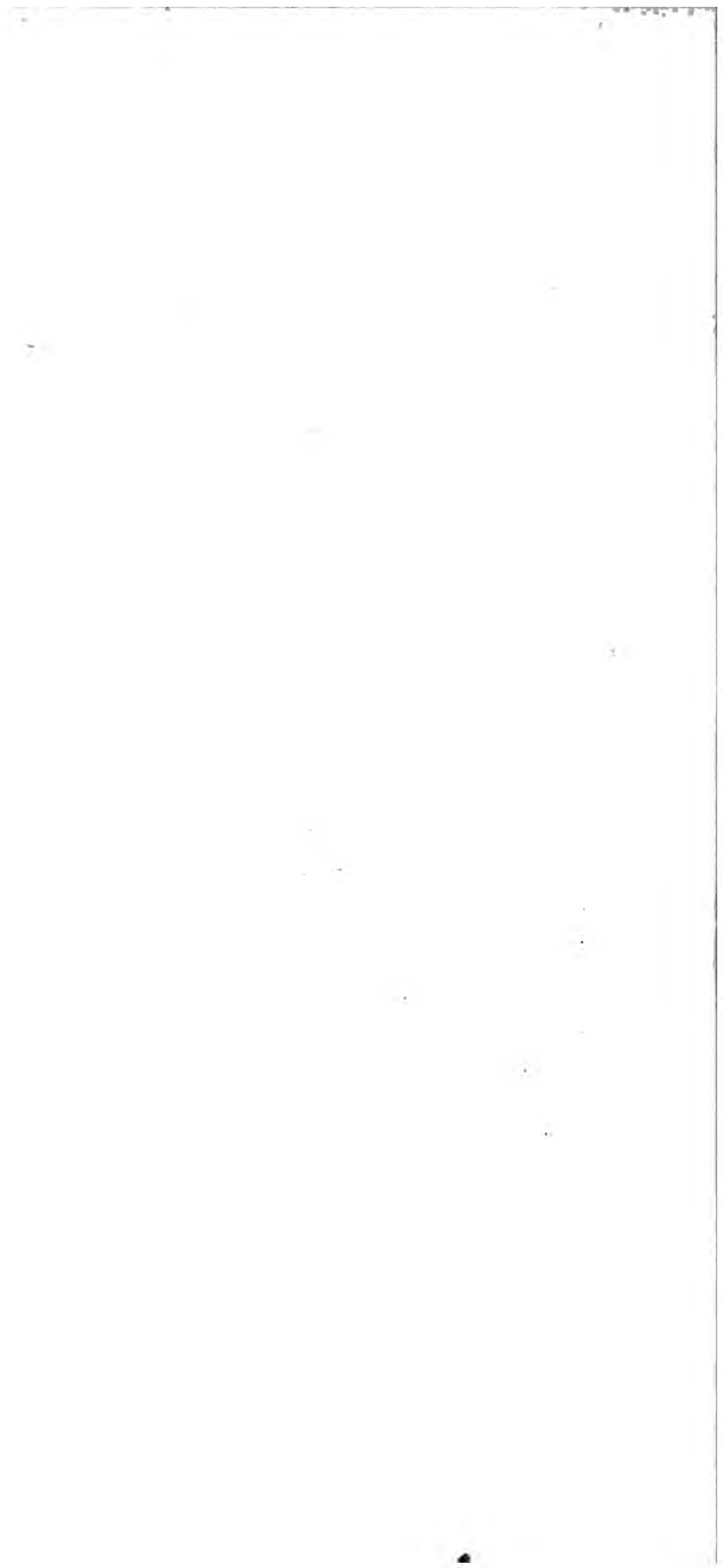
ΟΜΗΡΟΥ

ΚΑΙ

ΠΕΡΙ ΙΔΙΟΤΗΤΟΣ ΚΑΙ ΧΑΡΑΚΤΗΡΩΝ

ΤΩΝ

ΕΝ ΤΡΟΙΑ ΕΛΛΗΝΩΝ ΤΕ ΚΑΙ ΤΡΩΩΝ

Μέχρι τοῦδε τοῦ τάφου τοῦ Ἑκτορος ὁ Ὅμηρος
τῶν εἴκοσι τεσσάρων γραμμάτων τὸ σπούδασμα
συναπήρτισε· τὰ δ' ἐξῆς ἐκ παλαιῶν διαφόρων πόνω
⁵ πολλῶ συλλέξας Ἰσαάκιος ὁ Πορφυρογέννητος διέ-
θηκεν εἰς εἶδησιν τῶν καταλειφθέντων παρὰ τοῦ
Ὁμήρου καὶ γεγονότων περὶ τῆς Τροίας τὴν ἄλωσιν.

Ὁ σοφώτατος Ὅμηρος πόνω πολλῶ τὸ παρὸν
τῶν εἴκοσι τεσσάρων γραμμάτων πολυθρύλλητον²⁶⁰
¹⁰ ἐκτελέσας ἀγώνισμα πολλαῖς τε καὶ ποικίλαις κατα-
καλλύνας αὐτὸ λέξεσι καὶ ὑφηγηματικοῖς ἐννοήμασι
κατὰ τὴν τῶν παρόντων γραμμάτων ὑφὴν τὴν προ-
τιθεμένην πάντως ἐκφράσαι τὸν τρόπον τῆς πανω-
λεθρίας Τρωικῆς ἀλώσεως τοῦτον, οὐκ οἶδ' ὅπως
¹⁵ τοῖς ἀκροωμένοις καὶ ἐντυχοῦσι τῇ παρούσῃ βίβλῳ
οὐδ' ὅποσοῦν διεσάφησε —, τὰ πρὸ τῆς ἀλώσεως
πάντα καλῶς καταλέξας ὁ τοιοῦτος σοφώτατος Ὅμη-
ρος ἥρωικοῖς στίχοις καὶ λέξεσι πάντα πανευφυῶς
καὶ καλῶς καὶ κατ' ἔπος διασαφήσας τοῖς ἐντυγχά-
²⁰ νουσι καὶ μᾶλλον τὰ καιριώτερα τῶν προτεθεισῶν²⁶¹

1 Nulla inscriptio in AB, ΙΣΑΑΚΙΟΥ ΤΟΥ ΠΟΡΦΥΡΟ-
ΓΕΝΝΗΤΟΥ Περὶ τῶν καταλειφθέντων ὑπὸ τοῦ ΟΜΗΡΟΥ
a 4 δὲ B 5 Ἰσαάκιος B διέθηκεν a διέθηκεν B τέ-
θηκεν A 7 ἄλλωσιν A ἄλλωσιν B 8 πόνω πολλῶ et
πον quidem in lit. A² τὸν ω πολλῶ B 10 καὶ bis scriptum
B 11 ἐν νοήμασι B 13 ἐκφράσας a 15 ἐντυχοῦσι B a
18 πανευρυῶς B 19 ἔπος B διασαφήσεως B

ὑποθέσεων, ἄρπαγὴν Ἑλένης, ἀναίρεσιν Ἑκτορος,
 Ἀχιλλέως τὴν μήνιδα, ἡγεμονίαν τοῦ Ἀγαμέμνονος,
 Μενελάου μέγα δυστύχημα, Πατρόκλου τὸν θάνα-
 τον, τὴν ταφὴν ἐκείνην τὴν πάνδημον καὶ τὴν περὶ
 τούτου τύμβον Ἑκτόρειον σύρσιν τὴν κατὰ κυκλικὴν 5
 περιφέρειαν, τὴν λυσσώδη ταύτην καὶ ὄντως ἐφύ-
 βριστον, καὶ τᾶλλα πάντα συλλήβδην εἰπεῖν ὅσα περ
 τῶν γραμμάτων τούτων πανευφυῶς ἀνακηρύττειν
 οἶδεν ἢ δύναμις, — ταῦτ' οὖν ἐκτεθεικῶς ὁ ποιητὴς
 ἅπαντα καὶ τερματώσας οὕτω τὰ ἐκτεθέντα τῷ 10
 Ἑκτορείῳ φόνῳ καὶ τῇ τούτου ταφῇ, ἐσιώπησε μηδέν
 τι τοῦ τέλους τοῦ τρόπου τῆς Τρωικῆς ἀλώσεως
 262 ἔξαγγείλας μοι καὶ τῇ παρούσῃ βίβλῳ ἀναταξάμενος,
 ὡς ἂν ἔχοιεν οἱ ἐντυγχάνοντες αὐτῇ καὶ τοῦ συμ-
 περάσματος τῆς ὅλης φημι ὑποθέσεως μεγίστην χει- 15
 ραγωγίαν καὶ ἐπικουρίαν οὐκ ἀγενῆ τῆς ὅλης τοῦ
 πράγματος γνώσεως. οὐδὲν γὰρ ἀτερμάτιστον ὅπερ
 σαφεστάτην τοῦ προκειμένου πράγματος παρίστησι
 τὴν ὁλότητα τῆς ἀρχῆς καὶ τοῦ τελικοῦ πέραςτος
 πάντως τὰ μεταξὺ περατούντων τε καὶ εἰς ὄρον συ- 20
 σφιγγόντων συλλογιστικῶς πῶς ἓνα τῆς γνώσεως.
 ἀλλ' ὁ μὲν ποιητὴς οὐκ οἶδ' ὅπως, ἤπερ ἔφην, τὰ
 ἐφεξῆς τῇ ἀρχῇ συνείρας τῶν ὑποθέσεων οὐκ εἶπεν
 ἐν τῷ τέλει καὶ τοὺς τρόπους αὐτοὺς τῆς ἀλώσεως
 οὔτε μὴν τὸν παράνομον καὶ ἀνόσιον φόνον Πριάμου 25
 263 τοῦ καθηγεμόνος ἐκείνου τῶν Τρώων καὶ γέροντος
 καὶ τὴν διὰ θεῶν ἄρπαγὴν τῆς Ἑλένης καὶ τῆς
 ἀθλίας Ἑκάβης τὴν τεθρολλημένην ἀλχμαλωσίαν καὶ

2 ἀχιλέως B   5 τούτου post τύμβον repetunt A B a
 quod deleui   11 τάφῳ pro φόνῳ a   12 τοῦ τρόπου om. a
 14 αὐτοὶ a   16 ἀγεννῆ a   19 τέρατος a   22 ἔφην A² a
 φην A¹ B   27 διάθεον a

τῶν παίδων πάντων αὐτῆς πικροτάτην ἀναίρεσιν,
 ναὶ μὴν καὶ τὸ ἀλγεινότερον αὐτῇ τὴν τῆς ποθομένης
 θυγατρὸς Πολυξένης διὰ μαχαίρας ἀναίρεσιν
 τὴν δυσδαίμονα, ἀλλ' οὐδὲ τὸν τοῦ τεθρυλλημένου
 5 Ἀχιλλέως φόνον ἡμῖν διεσάφησε τὸν ἐπίκλοπον ἄλ-
 λων παλαιῶν ἄλλα τῶν ἐν τούτοις ἠριθμημένων
 ἀναταξάντων τοῖς πίναξιν. ἐγὼ δὲ προνοία τῆς
 ἀκριβεστέρας τοῦ πράγματος γνώσεως καὶ τῇ τῶν
 ὁμοφύλων εὐνοίᾳ τῇ εὐαρεστούσῃ Θεῷ πόνῳ τὰ
 10 παρὰ τοῦ ποιητοῦ καταλειφθέντα καὶ σποράδην δια-
 φόροις παλαιῶν βίβλοις ἐγκείμενα ἱστορίαις τε καὶ²⁶⁴
 ὑφηγήσεσι συλλέξας τῷ παρόντι πέρατι τῆς Ὀμηρείου
 βίβλου συνεπτυγμένως ἐκτίθημι, οἷάπερ τις, ὡς εἴ-
 πεῖν, ἐντυχὼν καλλίστῃ ῥοδωνιᾷ πάντοσε μὲν πέριξ
 15 κατὰ κόσμον γεγυρωμένη καὶ περιπεφραγμένη θριγγ-
 γοῖς, περὶ δὲ τὸ ἐν μέρος τούτων ἐστερημένη παντά-
 πασι, προνοητικῶς τὸ μέρος ἐκεῖνο τὸ ἄφρακτον τοῦ
 ἐπιθρίγγου καὶ περιστύλου γυρώματος θριγγῶν
 ἀνεπλήρωσεν, ὡς ἂν ὁ λειμὼν ἐκεῖνος ὁ ῥοδωνιαῖς
 20 περιστεφόμενος ἔχη καὶ τῶν προστεθέντων θριγγῶν
 τὴν τελειότεραν ἀσφάλειαν. καὶ δήπερ λοιπὸν τὰ
 παρ' ἡμῶν συλλεγένητα κατὰ τὴν ἡμετέραν τῆς δια-
 νοίας ἀσθένειαν καὶ τῆς γλώσσης τὸ ἄπορον τῇ
 παρούσῃ βίβλῳ φιλοφρόνως ἐκθήσομεν μὴ μέτροις²⁶⁵
 25 ἠρωικῶν στίχων καὶ λέξεων, οἷάπερ τοῖςδε τὸν
 Ὀμηρον ἀπομιμησάμενοι — τοῦτο γὰρ ἐπιπόνου
 μάλιστα καὶ ἐργωδεστέρας ἐστὶν ἐγχειρήσεως —,

9 εὐαρεσκούσῃ a   10 παραλειφθέντα a   σποράδην a
 σποράσῃν AB   14 ἐντυχὸν B   16 ἐν B   19 ἀνεπλή-
 ρωσεν scripsi ἀνεπλήρωσα AB a   20 περιστ φόμενος (sic)
 AB   21 τελεωτέραν a   25 λέξεων B   26 ἐπὶ πόνου AB
 ἐπίπονον a

ἀλλ' ὕφους ἀπλότητι καὶ πεξῆ τῆ λέξει καὶ εὐκρινεῖα
 τῆς ὑποθέσεως. οὐ γὰρ καλλιπεείας ῥημάτων ἐνταῦθα
 χρεία καὶ κτύπου ἠχήμεντος καὶ κόμπου περικροτοῦν-
 τος τὴν ἀκοὴν κατὰ τοὺς τῶν ῥητορικῶν λόγων
 ἄξονας ἀλλὰ μόνως τῶν καταλειφθέντων πάντως τῆς 5
 κατὰ λεπτόν ὑφηγήσεως, ὅπως οἱ τῆ παρούσῃ βίβλῳ
 προσεντυγχάνοντες καὶ μὴ πλείω πονῆσαι βουλόμενοι
 εἰς τὴν τῶν ἐκτεθέντων ὑνὴ παρ' ἡμῶν ἐκ διαφό-
 266ρων βίβλων συνάθροισιν ἔχοιεν ὄψον οἰάπερ εὐθρυ-
 πτόν τε καὶ ἀπονώτερον ταυτὶ τὰ παρακείμενα καὶ 10
 ταῖς πρὸς τὸν κύριον εὐχαῖς δεξιῶνται τὸν εἰς συλ-
 λογὴν τῶν παρόντων εὐνοία τῶν ὁμοφύλων πονῆ-
 σαντα. ἔχει δ' οὕτως τῶν λεχθησομένων καὶ προ-
 κειμένων ἢ ἐρμηνεῖα καὶ δύναμις.

Ἡ κακοδαίμων Τροία τρεῖς ἑάλω ἢ δύστηνος, 15
 πρῶτως μὲν ὑφ' Ἡρακλέους ἐκείνου τοῦ φρικτοῦ
 καὶ περιβοήτου ὑφ' ἠλίον, δεύτερον δ' αὖ ὑπὸ τῶν
 λεγομένων Ἀμαζόνων τῆ τῶν μαζῶν ἐκτομῆ. τοὺς
 γὰρ δεξιούς μαζοὺς αὐταὶ πάλαι ἀπέτεμον τῆ μα-
 χαίρα πρὸς τὸ ῥαδίως καὶ ἀνεμποδίστως κραδαίνειν 20
 267καὶ ἀναπάλλειν τὰ δόρατα· θρυλλοῦμεναι γὰρ αὐταὶ
 τῆ τῆς ψυχῆς ἐν μάχαις ἀνδρεία πᾶσιν ἐτύγγανον.
 κατὰ δέ γε τρίτην εἰσβολὴν πολέμου τὴν περιβοήτῳ
 ὑπὸ τῆς τῶν Ἑλλήνων αὐτῶν τοῦ στρατεύματος
 συγκροτήσεως ὁ τῆς Τροίας ἑάλω περίβολος, περὶ ἧς 25
 ὁ Ὅμηρος πᾶσαν τοῖς γράμμασι συνεστήσατο τὴν
 ὑπόθεσιν. καὶ δήπερ ὁ Λαομέδων, πατὴρ ὢν Πριά-
 μου τοῦ γέροντος καὶ μέγας τῷ τῆς ἐξουσιαστικῆς

6 οἱ a ἢ A B   7 προσεντυγχάνοντες B προστυγχάνον-
 τες a   8 ἐκτεθέντων B a   11 ἐς a   15 ἢ priore loco
 a om. A B   16 Ἡρακλέους a ἠρακλέος A ἠρακλέως B   17
 ὑφ' ἠλίον om. a   26 ὁ om. a

χειρὸς κράτει, πρῶτος ἠβουλήθη τὰ τείχη τῆς Τροίας
 ἐκ βάρθρων συστήσασθαι. ἐντεῦθεν φροντίδι τούτου
 πολλῇ τοῦ πράγματος, πιεζόμενος ὅπη κρείττονος
 τόπου τεχνικῶς ἐδράσει τὰ τοῦ ἄστεος θέμεθλα, τῷ
 5 μαντεῖῳ προσῆλθε τοῦ Ἀπόλλωνος ἔμφροντις ἐρω-
 τήσων περὶ τοῦ ἄστεος τῆς συμπήξεως. ὧ καὶ τὰ
 ῥήματα ταῦτα πεφοίβαστο ὡς ἐνθα βοῦς ἐνθεν καὶ-268
 κεῖθεν πλαζομένη καὶ ἀτάκτοις συμπεριφερομένη
 κινήσει στή ἀτρεμήσασα, κατὰ τόνδε τὸν τόπον τὰ
 10 βάρθρα τοῦ ἄστεος συμπεπήχθωσαν. ἦν δὲ κεκρυμ-
 μένως πως τὸ προφοίβασμα τόδε τὴν ἐσομένην κατὰ
 τὸν χρόνον ἐκεῖνον πανώλεθρον βοήν τῇ Τροίᾳ
 συντεκμαιρόμενον. ἡ γὰρ βοῦς τὴν βοήν, ὡς εἶπεῖν,
 τρανῶς ἀνεκήρυττε καὶ ἡ πλάνη ταύτης καὶ ἄτακτος
 15 κίνησις τὴν πλάνην τοῦ Λαομέδοντος περὶ τὴν
 κτίσιν τῆς Τροίας καὶ τὴν ταραχὴν τῆς πορθήσεως
 αὐτῆς οἰκτρῶς ὑπεσήμαινε, τῆς τῶν πραγμάτων
 ἀποβάσεως συμμαρτυρούσης μοι πάντως τὴν περὶ
 ταῦτα λέγω ἀλήθειαν. οὕτω τὰ μὲν ἔφη τὸ φοί-
 20 βασμα, τὰ δὲ κρυπτῶς ἐτεκμήρατο. καὶ δήπερ ὁ269
 Λαομέδων ἀκούσας αὐτοῦ τοῦ φοιβάσματος ἐγεγήθει
 τούτῳ καὶ ἐώρα περιεργότερον, ποῦ ἂν βοὸς τύχη
 τῇ ὄψει τελεσιουργησάσης τὸ φοίβασμα, ὡς ἂν τῇ
 τῆς βοὸς στάσει σωτηριωδῶς δῆθεν συμπήξη τὰ τοῦ
 25 ἄστεος θέμεθλα τῇ τοῦ μέλλοντος ἀπάτη σαινόμενος.
 ἀλλὰ δὴ μετὰ μικρὸν τὴν βοῦν κατὰ τὸ φοίβασμα
 περιπλανωμένην ἰστόρησε καὶ τὴν στάσιν ἰδεῖν αὐ-
 τῆς ἅμα ἐγλίχετο, ὧν εὐθέτως κατὰ τὴν ἑαυτοῦ
 τυχῶν ἔφεσιν πόνῳ πολλῷ τεκτονικῆς ὀμηγύρεως ἐκ
 30 βάρθρων τὰ τείχη τῆς Τροίας αὐτὸς συνεστήσατο

ἔνθα πάντως ἡ βουῆ ἀκινήσια τοὺς πόδας ἐστήριξεν.
 270 ἔπει δ' ὁ Ποσειδῶν, θεὸς αὐτὸς ὁ θαλάσσιος, καὶ
 Ἀπόλλων, ὁ τούτου ὁμαίων, κατὰ τῆς τοῦ Διὸς τοῦ
 πατρὸς αὐτῶν, βασιλείας ἐπικλόπως μεμελετήκασιν,
 ὅπως τῆς δόξης τοῦτον καταβιβάσειαν, ὑπὸ τοῦ 5
 πατρὸς δ' οὔτοι συνηνοήθησαν καὶ τὸ τούτων πάν-
 τως σκαιώρημα, εἰς ποινηλασίαν ἐντεῦθεν καὶ ὕβριν
 τῶν ἐπιβούλων ὁ πατὴρ τούτους τῆς αὐτῶν ἐξουσίας
 μετέστησε καὶ τῷ Λαομέδοντι δέδωκεν εἰς ὑπουργίαν
 καὶ μὴ βουλομένους τῆς Τρωικῆς κτίσεως. τοίνυν 10
 αὐτὸς λαβὼν ἀμφοτέρους καὶ ὑπαγαγὼν εἰς μισθαρ-
 νείαν τοιαύτην ἐφύβριστον, τὸν Ποσειδῶνα, ὡς ἔοικ-
 κεν, ᾧ κτεῖρεν ἢ καὶ φοβηθεῖς οὐκ οἶδ' ὅπως οἶα
 θεόν, δοῦναι τούτῳ μισθὸν τῆς μισθαρνείας ὑπέ-
 σχετο μετὰ τὸ συναπαρτισθῆναι τὸ τεῖχος τοῦ ἄστεος. 15
 271 οὗ τελεσθέντος ὁ Λαομέδων αὐτὸν διεψεύσατο. καὶ
 δήπερ ὁ Ποσειδῶν ἀχθόμενος τῆς ἀπάτης εἵνεκα εἰς
 πνυθμένα πάλιν θαλάσσιον ὑπενόστησεν οὗ καὶ πρῶ-
 τως διέτριβεν, ἀτὰρ ἐφρόντισεν *ἀτρείδης* παρ' αὐτοῦ
 ἐπαχθησομένης ὀργῆς τῷ Λαομέδοντι κἀντεῦθεν 20
 τὸ κῆτος εἰς λύμην τῆς χώρας αὐτοῦ θυρωθεῖς
 ἐξαπέστειλεν. ὃ δήπερ βλοσυρῶς ἐξηφάνιξε λίαν τὰ
 παρακείμενα. ἀμέλει τὴν πανώλεθρον ταύτην φθο-
 ρὰν ὁ Λαομέδων γε θεασάμενος πάλιν τῷ μαντεῖῳ
 προσῆλθε καὶ τὸν τρόπον μαθεῖν ἐξήτει τῆς τοῦ 25
 δεινοῦ ἐπιλύσεως. καὶ ἤκουσε τοιούτου φοιβάσματος
 ὡς εἰ τῷ κῆτι τὸ σὸν ἐκδώσεις, ᾧ Λαομέδων, θυ-
 γάτριον, τὸ δεινὸν συντόμως πανθήσεται. ὀπηνίκα
 272 λοιπὸν τοιούτου φοιβάσματος ὁ ταλαίπωρος ἤκουσε,

8 ἐπιβούλων A ἐπιβουλότων B ἐπιβουλεπόντων a 17
 ἔνεκα a 18 οὗ a ὄν AB 19 ἀτρείδης ἀτρυγέτης a AB
 20 αὐτῶ a 21 λύμην A λύμνην B λιμένα a 27 Λαόμε-
 δον a λαομέδων AB

τὴν φθορὰν τῆς θυγατρὸς δευτέραν τῆς διαφθορᾶς
 παντὸς τοῦ χώρου συνελογίσαστο, ὅθεν τῷ αἰγιαλῷ
 καὶ τῷ τῆς θαλάττης φλοίσβῳ ξένως προσήνεγκε
 θυγατέρα φύσεως τῷ γνωρίσματι, ἵνα τὸ κῆτος τοῦ
 5 βυθοῦ τῆς θαλάττης φρικτῶς ἐρπύσαν ὑπορροφήσῃ
 χανδὸν τουτὶ βαβαὶ τὸ θυγάτριον. ὁ τοίνυν Ἡρα-
 κλῆς διερχόμενος εἰς τὴν Τροίαν καὶ μνηθεὶς τὰ
 γινόμενα ἠρώτα τὸν Λαομέδοντα τί ἂν καλὸν πρὸς
 τοῦτον ποιήσῃ εἰ τὸ κῆτος ἀναιρήσει καὶ τὴν παῖδα
 10 τῆς τούτου βορᾶς ἐκλυτρώσεται. κἀντεῦθεν ἐτοίμως
 ὁ ἐρωτώμενος ἵππους ἀθανάτους δοῦναι τούτῳ
 ὑπέσχετο εἰ τὴν παῖδα λυτρώσεται. καὶ ὁ Ἡρακλῆς
 σφόδρα τὸ ὑποσχεθὲν δῶρον ἀποδεξάμενος τοῖχόν
 τινα πρὸς σκέπην τούτου περὶ τὴν ἀκτὴν τῆς θα-273
 15 λάττης ἐτέκτηνεν ἧτινι τὸ κῆτος ἐξ ἔθους προσέβαλλε
 τοῦ βυθοῦ ὑφαλλόμενον. ἐντεῦθεν πανοπλίᾳ ἑαυτοῦ
 τὸ σῶμα ὁ Ἡρακλῆς ἀσφαλίσάμενος ὑπὸ τὸ τεῖχος
 ἐκάθητο οἰάπερ ἄντικρος αἰμοβόρος λέων καὶ ἄγριος
 λόχῳ ὑποκρυπτόμενος καὶ περιεκδεχόμενος εὐπετῶς
 20 θήραμά τι διαρρηῆξαι τοῖς ὄνυξι καὶ τῷ τοῦ δεινῶς
 βρυχωμένου στόματος ἔρκει. ἀλλὰ τὸ κῆτος ἤδη τοῦ
 θαλασσίου πυθμένου ἐξέθορεν ὑπορροφήσαι μηχανη-
 σάμενον τοῦ Λαομέδοντος τὸ θυγάτριον περὶ τὸν
 αἰγιαλὸν ἐδραζόμενον καὶ οἰκτρὸν τοῦτο προβληθὲν
 25 τῷ κῆτει παρὰ πατρὸς θήραμα. ὅτε τοίνυν τὸ κῆτος
 τῷ αἰγιαλῷ προσεπέλασε τὸν σκοπὸν συμπερατῶσαι
 γλιχόμενον καὶ τὸ παμφάγον τούτου στόμα ἀπλέτως274

2 πάντως B   4 θυγατέρα a ἀτερα (sic) A ἀτέρα B
 5 φρικτῶς a   9 ποιήσῃ ex ποιήσει A¹ ποιήσῃ B ποιήσει a
 10 ἐκλυτρώσεται (B) ex ἐκλυτρώσεται A¹ ἐκλυτρώσεται a
 13 τοῖχόν scripsi, τεῖχόν A B a cf. 73, 26; 80, 17   18
 ὀμοβόρος a

ἀνέωξε, τότε δὴ τότε ὁ Ἡρακλῆς ὁρμήματι λεοντείῳ
 — ὧ τῆς φρικτῆς τόλμης — τοῦ τείχους ἐξώρμησεν
 ἔνοπλος τοῦ πρὶν αὐτὸν περισκέποντος καὶ οὕτως
 εἰς τὸν πυθμένα τοῦ κήτους τὸν περιγᾶστριον ὄξυρ-
 ρόπως ἐχώρησε πύλη οἰάπερ τῆς εἰσόδου τᾶ κητῶ 5
 χρησάμενος στόματι. τὸν θῆρα λοιπὸν αὐτὸν τὸν
 ἀκαταγώνιστον διὰ ξίφους τῶν ἐντὸς παραδόξως
 ἀνήρηκε καὶ τὴν χώραν οὕτω καὶ τοῦ Λαομέδοντος
 τὸ θυγάτριον τῆς φθορᾶς ὁ δεινὸς ἠλευθέρωσε. καὶ
 τὴν ἐκπλήρωσιν οὗτος ἐξήτει τῆς ὑποσχέσεως. κἄν- 10
 τεῦθεν ἀντ' ἀθανάτων ἵππων κλοπευτικῶς θνητοὺς
 275 τῷ Ἡρακλεῖ ἀποδέδωκεν. ἀλλ' οὗτος τὴν ὕβριν τῆς
 ἀπάτης μὴ φέρων ὑπεχώρησεν οἴκαδε καὶ εὐθύς τῆς
 Ἑλλάδος νῆας ἐξ στρατιωτῶν ἐνόπλων πληρώσας
 παραγέγυρε βρίθει στρατιωτικῆς ἰσχύος εἰς Τροίαν 15
 καὶ ταύτην ἐπόρθησε καὶ ἀνηρήκει τὸν Λαομέδοντα
 κατασκάψας ἅμα καὶ τὸν τῆς Τροίας περιβόλον.
 ἀλλ' ὁ μὲν Ἡρακλῆς ταῦτα μαχίμως πράξας ὑπέ-
 στρεψεν οἴκαδε. ὁ δὲ υἱὸς τοῦ φονευθέντος αὐτοῦ
 Λαομέδοντος Πρίαμος ὀλεθρίως τὴν πόλιν ἐκείνην 20
 Τροίαν ἐκ βάρθρων πάλιν ἀνήγειρε κἄντεῦθεν ταύ-
 τῆς εἰς τὸ ἐξῆς καὶ τῶν πέριξ αὐτῆς ἐβασίλευε δυσ-
 τυχίας ἀφάτου πτώμα πεσὼν ὁ ταλαίπωρος ὑπὸ
 ἥλιόν τε καὶ ταύτην τὴν Ἴλιον. μετὰ γὰρ τὴν ἄλωσιν
 ταύτης τὴν διὰ τοῦ Ἡρακλέους ἐκείνου αὐτῇ ἐπείσ- 25
 276 φρήσασαι αἱ Ἀμαζόνες ταύτην κατέδραμον. καὶ
 πάλιν κατὰ τρίτην εἰσβολὴν ὁ Ἀγαμέμνων σὺν τῷ
 ἀνταδελφῷ αὐτοῦ Μενελάῳ τὸ Ἑλληνικὸν ἅπαν συγ-
 κροτήσας τῆς Ἑλλάδος ἀρεϊκὸν στρατεύμα εἰς πο-

5 πύλη scripsi, πύλην A B a 22 περὶ a δυστυχίας
 a δυστυχίαν AB 25 ἠρακλέουσ B ἠρακλέος A Ἡρακλέως
 a ἐπεισφρήσασαι a ἐπισφρήσασαν AB

λιορκίαν τῆς Τροίας ἐξώρμησε τοῦτο κελευσθεὶς πάντως ἐκ μαντικοῦ φοιβάσματος καὶ κελεύσματος τὴν Ἑλένην καὶ σύνευνον τοῦ Μενελάου παρανόμως τοῦ υἱοῦ τοῦ Πριάμου Ἀλεξάνδρου (τοῦ) καὶ Πάριδος
 5 καθαρπάσαντος ὅτ' αὐτὸς δηλαδὴ παρὰ τοῦ ἀνδρὸς ἐκείνης Μενελάου ἐφιλοφρονήθη τε καὶ ἐξενίσθη καλῶς κακῶς παθόντος ὑπὸ τοῦ Ἀλεξάνδρου αὐτοῦ τοῦ ξενίσαντος. Πάρις δὲ ὁ Ἀλέξανδρος ὠνομάζετο ἀπὸ τοῦ παριέναι τουτέστιν ἐκφυγεῖν τὸν θάνατον.
 10 τῆς δὲ τούτου φυγῆς οὗτος τοῖς παλαιοῖς ὁ τρόπος²⁷⁷ διαπεφήμισται. ἡ Ἑκάβη καὶ μήτηρ τούτου ἡ δύστηνος ὄναρ πρὸ τῆς τούτου γεννήσεως τοιοῦτον πρὸς ὄλεθρον ταύτης περὶ τὸν ὕπνον πεφάνταστο ὡς ἐγκυμονῆσαι δαλὸν τῇ μήτρᾳ ἀναπτόμενον καὶ
 15 φλογόεντα. κἀντεῦθεν ἐξαναστᾶσα τοῦ ὕπνου καὶ τοὺς μάντις εἰς ἑαυτὴν προσκαλεσαμένη καὶ τὴν λύσιν καὶ σημασίαν τοῦ ὄνειρατος πρὸς τὸ μαθεῖν αὐτοὺς ἐρωτήσασα παρὰ τούτων εὐθυβόλως ἐμάνθανεν ὡς μὴ ὄφελεν ὅτι τέξεις υἷον καταφλέξοντα
 20 τὴν Τροίαν καὶ ταύτην ἐκδαπανήσοντα. ὃς πάντως ἦν οὗτος ὁ Πάρις Ἀλέξανδρος. καὶ δήπερ ἡ τέξασα ἀναμαθοῦσα τὸ φοιβάσμα ἐνεδομύχει τοῦτο περιδεῶς μέχρι τοῦ φθαρτικοῦ τοκετοῦ. ὅτε δ' αὖ ὁ Ἀλέξαν-²⁷⁸
 25 δρος συλληφθεὶς τῇ μητρὶ καὶ τελειωθεὶς πρὸς τὴν ἔξοδον τῆς μήτρας ἐξέθορεν ὑπὸ ἥλιον, τότε εὐθύς ἡ μήτηρ λαθρηδὸν τὸ βρέφος εἰς σωτηρίαν δῆθεν τῆς Ἰλίου πόρρω ἐξέωσε καὶ εἰς τὴν Ἰδην τὸ ὄρος τοῦτο ἐξέθετο λαθραῖον αὐτῷ τάχα καὶ ἄσχημον

4 τοῦ addidi   9 παριέναι A B περιέναι a   14 ἀναπτόμενον — φλογόεντα B ἀναπτομένου — φλογόεντος a   19 καταφλέξαντα B   20 ἐκδαπανήσοντα ex ἐκδαπανήσαντα B   22 ἐνεδομύχει (sic) A B a   28 ἄσχημον scripsi εὐσχημον A B a

θάνατον μελετήσασα πρὸς τὸ συναυαιρῆσαι τὴν τοῦ
 πεπρωμένου ἀπόβασιν. ἀλλὰ τοῦ μέλλοντος τὰς ἄρ-
 κυς οὐ διέφυγε τῇ δεινῇ μηχανουργίᾳ ἢ δυστυχῆς
 καὶ ταλαίπωρος. ποιμὴν γὰρ τις συνελαύνων περὶ
 τὴν Ἰδην εἰς βρῶσιν πόας τὸ ποίμνιον τὸ βρέφος εὗρε 5
 περὶ δένδρου ῥίζαν κείμενον ἔρημον ἀνθρωπίνης
 τινὸς περιθάλψεως. καὶ δὴ θαυμάσας τὸ θέαμα τὸ
 279 βρέφος φιλανθρώπως ἐνεκολπίσατο τῇ πράξει τὴν
 τῆς μητρὸς σαφῶς ἐξελέγξας ἀπήνειαν. πατρικῶς,
 περιθάλψας ἔτι τὸ νήπιον καὶ ἀγαγὼν εἰς πόλιν τινὰ 10
 καὶ ἀνάξας αὐτὸ εἰς ἡλικίαν ἀνδρότητας φιλίως,
 τοῦτο περὶ τὰς πράξεις ἐκέλευε διανίστασθαι. ἀλλὰ
 γε ποτὲ τῶν καιρῶν ἀφύκτως τὸ πεπρωμένον ταῖς
 ἀκοαῖς τῆς μητρὸς τὴν ἱστορίαν ταύτην ἀπεσφενδό-
 νησεν, ἥτις πάλιν ὡς ἐκ κάρου λήθης τῆς ἀπηνους 15
 πράξεως ἐξαναστᾶσα σχέσει μητρῶα πάλιν τὸν παῖδα
 ἐνεκολπίσατο, ἵνα τὸν τρόπον καὶ τὰ μεταξὺ τῆς
 ἐπανόδου τοῦ παιδὸς χαίρειν ἐάσαιμι. ἐπεὶ δ' ὡς
 εἴρηται, τὸ πεπρωμένον ἐτύγγανεν ἄφυκτον, Φέρε-
 κλὸς τις ἀνὴρ δύο νῆας πρώτως ἐτέκτηνε τῷ Ἀλε- 20
 280 ξάνδρῳ τούτῳ, δι' ὧν αὐτὸς ἀπέπλευσε τῆς Τροίας
 πρὸς τὴν Ἑλλάδα καὶ τὴν Ἑλένην ἀπανθρώπως κα-
 θήρπασε καὶ εἰς Τροίαν πλόῳ μετήγαγε, δι' ἣν καὶ
 τῶν Ἑλλήνων καὶ Τρώων ὁ φόνος, ἢ θεήλατος λεη-
 λασία καὶ τᾶλλα εἰς τὸν χῶρον κακῶς τῆς Τροίας 25
 γεγόνασιν. οὕτως ἄρα ὁ Πάρις οὗτος Ἀλέξανδρος
 τὸν μόρον ἐξέφυγε καὶ τὴν παράνομον ἀρπαγὴν τῆς
 Ἑλένης ἐτέκτηνε ἣν Ἑλλήνων παῖδες τῇ τερωλῇ
 τῆς θεᾶς αὐτῆς περιθρουλοῦσι θεοεΐκελον. λαβέτω

10 τὸν ἡπιον B   17 ἐνεκολπίσατο a ἐνεγκολπίσατο
 A B   20 πρώτος a   23 πλόων a   26 οὕτως pro οὗτος a

τοίνυν ἅπας βροτείου φυράματος ἔννοιαν ἀπαράβα-
 τον ἐκ τῆς παρούσης θαυμαστῆς ἱστορίας ὅτι τὰ
 προβεβουλευμένα θεῶ πάντως καὶ μέλλοντα τίκτε-
 σθαι μηχανουργία βροτῶν πονηρίας ἀπορραπίζειν οὐ
 5 δύναται μάτην πονοῦσα, μάτην δόλους συρράπτουσα²⁸¹
 ὡς μὴ ὠφελεν ὑπὸ ἥλιον. ἀτὰρ τούτων προβάντων
 πάντα τῇ Τροίᾳ τὰ δεινὰ συμβεβήκασι καὶ τοῖς
 Ἕλλησιν ὅσαπερ τῶν εἴκοσι τεσσάρων τοῦ ποιητοῦ
 γραμμάτων τὸ πλῆθος ἡμῖν διεσάφησε. τοίνυν ὁ
 10 Ἀχιλλεὺς μετὰ τὸ ἀναιρεῖσθαι τῇ τῆς Ἀθηνᾶς συμμα-
 χία τὸν τῇ ἀνδρείᾳ περιβόητον Ἑκτορα συνενόει
 τοὺς Τρωῶας εἰς παντελῆ καὶ πάνδημον φθορὰν ὑπο-
 συρέντας τοῖς Ἕλλησι. καὶ δήπερ ὁ ἄγριος τὴν συνεί-
 δησιν ἐρασθεῖς τῆς τοῦ Πριάμου θυγατρὸς Πολυξένης
 15 εἰς ἡμερότητα τινα τῷ ἔρωτι τὴν ἀγριότητα τούτου
 μετήμειψε καὶ λαθραίας μετὰ τοῦ Πριάμου σπονδὰς
 ἐπικουρίας αὐτὸς μελετῆσαι βεβούλευτο. ἐντεῦθεν²⁸²
 περὶ τῶν σπονδῶν ἀναμαθῶν παρὰ τοῦ τοῦ Ἀχιλ-
 λέως μηνύματος ὁ ταλαίπωρος Πρίαμος τῇ ἐπειγῶν
 20 τῆς ἐφεστῶσης ἀνάγκης ὑπέκλυσε γηραλέως τῷ τοῦ
 Ἀχιλλέως βουλήματι καὶ τὴν θυγατέρα δοῦναι τούτῳ
 ὑπέσχετο, ὃς τῷ ταύτης ἀποτυφλωθεὶς ἀληθῶς ἔρωτι
 τὸ πεπρωμένον καὶ τὸ τῆς τύχης ἠγνόησεν ἄδηλον.
 ἅπερ ἡ μήτηρ τούτου Θέτις ἐξ ἄλως αὐτῷ προεφοί-
 25 βασεν. „ἀναιρεθήσῃ” γάρ „ὦ νιέ, ὑπ’ Ἀλεξάνδρου
 τοῦ Πάριδος” τῷ νιῷ ἡ μήτηρ ἐφοίβασεν. ἀμέλει
 εἰς τὸν ναὸν τοῦ καλουμένου Θυμβραίου Ἀπόλλωνος
 συνελθὼν ὁ Ἀχιλλεὺς τῷ Πριάμῳ πρὸς τὸ ἐμπεδῶσαι
 τὴν τῆς Πολυξένης μετ’ αὐτοῦ σύζευξιν τῶν Ἑλλή-

18 τοῦ τοῦ A τούτου B τοῦ a   19 μηνύματα a ἐπα-
 γωγῇ a   21 δ’ οὖν a   25 ἀναιρεθήσει a

νων καὶ τοῦ Ἀγαμέμνονος ὅλως ἀγνοησάντων τὸ
 283λαθραῖον τοῦτο τοῦ Ἀχιλλέως σκαιώρημα, ἀπρο-
 όπτως ἢ Τύχη τὰ κατὰ τούτου συνέκλωθεν ἀτράκτω
 τῆς ἀναιρέσεως, ἣτις καὶ παρένυξε τὸν Ἀλέξανδρον
 τῷ πατρὶ κατὰ καιρὸν ὁμιλίας συμπαρεῖναι τῷ γέ- 5
 ροντι. καὶ δῆπερ αὐτὸς θεασάμενος ὁ Ἀλέξανδρος
 τὸν Ἀχιλλέα τῷ πατρὶ προσελθόντα καὶ λάθρα προσ-
 ομιλήσαντα, λαθρηδὸν πικρῷ ὀϊστεύματι τοῦτον ἐτό-
 ξευσε καὶ εὐθέως ἀνήρηκεν ὁ φύσει δειλὸς οὗτος τὸν
 τῆ ἀνδρείᾳ θρυλλούμενον καὶ τῆ μήνιδι περιβόητον. 10
 ἐπεὶ δ' οὐ μόνως ἢ μήτηρ φονευθῆναι τὸν υἱὸν παρὰ
 τοῦ Ἀλεξάνδρου ἐφοίβασεν ἀλλὰ καὶ παρὰ τοῦ ῥηθέν-
 τος Θυμβραίου Ἀπόλλωνος, μή τις ἐννοήσειεν ὡς αὕτη
 τὸ φοίβασμα διεψεύσατο παρὰ μέρος καὶ οὐ καθ' ὁλό-
 284κληρον ἀληθεύσασα. εἰ γὰρ καὶ σωματικῶς ὁ Ἀπόλ- 15
 λων οὐ συμπαρῆν τῷ Ἀλεξάνδρῳ εἰς τὸν φόνου τοῦ
 Ἀχιλλέως, ἀλλ' οὖν συνεργάτης ἀφανῶς τούτῳ τοῦ
 φόνου ἐτύγχανε περὶ τὸν ναὸν αὐτοῦ τελεσθέντος
 φημὶ τοῦ Ἀπόλλωνος. οὕτως δίκην ὁ Ἀχιλλεὺς
 προσήκουσαν ὤφλησε τῆ περὶ τὸν Ἑκτορα τούτου 20
 ἀπανθρώπῳ καὶ ἀτεράμوني μήνιδι φιλοσόφως τοῦ
 ποιητοῦ φάσκοντος ὡς εἰ καὶ πάθῃ τις ἅ κ' ἔρεξε,
 δίκη τ' ἰθεῖα γένοιτο. οἶμαι γοῦν ὡς Ἀλέξανδρος
 τοῦτον ἀνήρηκε φθόνῳ τοῦ συναλλάγματος ἐντεῦ-
 θεν δι' ἀληθείας τῆς φονικῆς ταύτης αὐτῶν συνε- 25
 λεύσεως. ὁ Πρίαμος καὶ διὰ ταῦτα ὁ γέρον ὁ ἄθλιος
 ἐντὸς εἰσῆλθε πάλιν τοῦ ἄστεος τῆ λύπη κατάκομος·

3 τούτον B   9 ἐνήρηκεν B   11 μόνως a μόνος A B
 14 περὶ a   21 ἀτεράμνω a   22 πάθῃ τὰ a Hesiodi
 carmina rec. Goettlingius fragm. CCXVII: εἶ κε πάθοι
 τὰ κ' ἔρεξε, δίκη κ' ἰθεῖα γένοιτο   23 γοῦν ὁ a   27
 ἄστεως a

οἱ δ' Ἕλληνες εἶχοντο τῆς προτέρας σπουδῆς συν-
 τουώτερον, πρὸς τῆς Τροίας τὴν πόρθησιν ἐπαπο-285
 ροῦντες τὰ μέγιστα. ἐννέα γὰρ ἐνιαυτοὶ παρῆλθον
 μέχρι τῆς Τρωικῆς ἀλώσεως ἀφ' ὅτου πάντες εἰς
 5 Τροίαν ὀλεθρίως παραγεγόνασιν Ἕλληνες. ἀλλὰ περὶ
 τὸ δέκατον ἔτος τοῦ ἄστεος τῆς πορθήσεως Ἐπειός
 τις, Τρίτων ὀνομαζόμενος, ἵππον ξύλινον τελαμώνιον
 κατεσκεύασε κινεῖσθαι τροχάμασι τὸν καὶ λεγόμενον
 10 δούρειον ἐκ τοῦ λέγεσθαι δοῦρα τὰ ξύλα τοῖς πα-
 λαιοῖς, συμβούλου τῆς τοῦ ἵππου τεχνικῆς διαπλά-
 σεως καὶ τοῦ Ὀδυσσεύος ὑπάρχοντος. σὺν γοῦν
 τούτῳ καὶ τῷ Μενελάῳ ὁ Ἐπειὸς ἀρεϊκοὺς ἄνδρας
 Ἕλληνας σὺν τῷ Τελαμωνίῳ Αἴαντι καὶ τοῖς συμ-
 βούλοις αὐτοῖς παρεσκεύασεν εἰσελθεῖν χιλίους ἑκα-286
 15 τὸν εἰς τὸ κοίλωμα τῆς γαστρὸς τοῦ ἵππου ἐνόπλους
 ξένη μηχανουργία καὶ ἀπάτη καινότερα Τρωικῆς
 ὀμηγύρεως. ὧν δὴπερ ἀνδρῶν περὶ νύκτα μίαν ὑπο-
 δύντων εἰς τὸν πυθμένα τὸν ἵππειον τῆς γαστρὸς πρὸς
 τὰς πύλας τῆς Τροίας τὸν ἵππον ἠρεμαίως ἐκίνησαν
 20 Ἕλληνες εὐωχουμένων τῶν Τρώων καὶ ταῖς πύλαις
 οὕτω προσήγγισαν. ἀλλ' ὑπεπόδισαν Ἕλληνες, καὶ
 Τρῶες μετὰ μικρὸν ἀνωθεν τῶν ἐπάλξεων εἶδον τὸν
 ἵππον περὶ τὰς πύλας ἰστάμενον καὶ ὡς ἀληθῶς
 ἐξεπλάγησαν ὑποτοπάσαντες τὸ θέαμα εἶναι θε-
 25 ὀπεμπτον. ἐντεῦθεν πρὸς ἀλλήλους λογισμοῖς ἀμφι-
 βόλοις συνεταράσσοντο οἱ μὲν λέγοντες εἶναι θνητὸν
 τὸν ἵππον καὶ χειρῶν βροτείων τὸ τέχνασμα, οἱ δὲ
 θεόπεμπτον τοῦτο καὶ ἀθανάτου μοίρας τὸ θέαμά
 τε καὶ πόρισμα. τηλικαύτης τοίνυν ἀμφιβολίας ἀνα-287

14 ἄρ Α Β 16 καινότερα Α καὶ καινότερα Β α 20
 εὐωχουμένων — Ἕλληνες om. α 28 τοῦτον α

κυψάσης οὐ τόλμαν εἶχον βαλεῖν τὸν ἵππον ἄνωθεν
 τῶν ἐπάλλξεων, ἀλλ' ὅμως μετὰ τινα χρόνον ὀλίγον
 πάντη τοιάνδε τὸ τῶν Τρώων πλῆθος συμβουλήν
 καθ' ἑαυτοὺς συνεστήσαντο ὡς εἰ παρ' ἡμῶν ὁ
 ἵππος βληθείη ἄνωθεν διὰ βέλους καὶ δόρατος κακ⁵
 τῆς τρώσεως αἷμα θεαθῆ παρ' ἡμῶν ἐκχεόμενον,
 γνώσομεν πάντως εἶναι τὸν ἵππον θεόπεμπτον καὶ
 περίπλεων συναισθήσεως καὶ οὕτως αὐτὸν τῆς πύ-
 λης ἐντίμως ἐντὸς εἰσαγάγοιμεν· εἰ δὲ μετὰ τὴν
 τρώσιν οὐ θεασοίμεθα λύθρον τοῦ ἵππου χεόμενον, ¹⁰
 τότε ἂν αὐτὸν καταθλάσομεν κρούμασιν οἰάπερ χει-
 ρῶν ἀνθρωπίνων ὑπάρχοντα τέχνασμα. ἀτὰρ τῶν
 288 Τρώων τοιαῦτα συμβουλευομένων ἐν ταραχῇ καὶ
 κλόμφ τοῦ πράγματος οἱ Ἕλληνες ἐντὸς τοῦ ἵππου
 καθήμενοι ἔνοπλοι τῆς συμβουλῆς ἤκουον. καὶ δὴ ¹⁵
 λοιπὸν ὁ Ὀδυσσεὺς ἐπιστάμενος ὅτι πάντων τῶν περὶ
 τὴν Τροίαν δεινῶν καὶ τῶν συμβεβηκότων ἐκ τῆς
 διαμάχης τοῖς Ἕλλησι καὶ τῆς τοῦ δουρείου ἵππου
 κατασκευῆς ὁ Μενέλαος καὶ οὐκ ἄλλος τῶν Ἑλλήνων
 αἴτιος γέγονε τῆ ἀρπαγῆ τῆς Ἑλένης, αὐτῷ τῷ Με- ²⁰
 νελάῳ δικαίως ὑπεψιθύρισε τοῦτο δὴ τὸ ἀδόμενον
 ὡς „ὁ πονῶν θήσει μηρόν”, ὥσπερ εἰ εἶπεν ὅτι σὺ
 πάντων ἡμῶν, ὦ Μενέλαε, ἐπέκεινα διὰ τὴν ἀρπαγὴν
 τῆς συνεύνου καὶ τῆς Τροίας τὴν πόρθησιν ἄλγος
 ὑποτρέφεις τῆ καρδίᾳ φλογόεν καὶ ἐκδαπανῶν σου ²⁵
 τὴν αἰσθησιν. λοιπὸν σὺ τὸν μηρόν ἐξ ὀπῆς τινος
 289 τοῦ ἵππου προτείνειν ὀφείλεις τῆ τρώσει τῶν με-
 λετώντων ἄνωθεν ταύτην ἐργάσασθαι, ἵν' αἵματος

1 τόλμην a   βαλλεῖν B   4 εἰ παρ' A εἶπερ' B εἶπερ
 a   7 πάντες B   τὸν ἵππον εἶναι a   9 ἐντὸς εἰσαγά-
 μιγεν A ἐντὸς τοῦσαγάγοιμεν B ἐντὸς τοῦτον εἰσαγ. a   11
 τότ' a   καταθλάσομεν a   καταθλάσομεν A B   18 καὶ τῆς
 a καὶ τοῖς A B

τοῦ μηροῦ σοι ἐκρέυσαντος οἱ Τρῶες ἔμψυχον εἶναι
 καὶ θεόπεμpton τόνδε τὸν ἵππον ὑποτοπάσῃσι καὶ
 πτοηθέντες τῇ θεᾷ τῆς βολῆς τῶν βελῶν παυθεῖεν
 καὶ οἷάπερ θεόπεμpton ἐντὸς τοῦ ἄστεος αὐτὸν
 5 εἰσαγάγοιεν. κἀκεῖθεν κατὰ τῶν Τρώων ἡμεῖς ἔξερ-
 πύσομεν ἔνοπλοι καὶ τὴν πόλιν οὕτω πορθήσομεν.
 ταῦτ' ἄρ' ὁ Ὀδυσσεὺς ἅπαντα συνετῶς ὡς συνετὸν
 τὸ „ὁ πονῶν θήσει-μηρόν” τῷ Μενελάῳ ἐφθέγγετο
 καὶ δῆπερ αὐτὸν τοῖς ῥήμασι παρεσκεύασε θεῖναι
 10 μηρόν ἐξ ὀπῆς τινοσ τῆς τοῦ ἵππου κατασκευῆς τῆς
 ἀπουνουόσης μᾶλλον πρὸς τὴν τρώσιν ἄνωθεν ποιῆ-
 σαι θελήσαντας. ἀμέλει τὸν ἵππον οἱ Τρῶες τοῖς
 βέλεσιν ἔτρωσαν καὶ τοῦ Μενελάου ἠύστόχησαν τοῦ²⁹⁰
 μηροῦ. κἀντεῦθεν τὸ αἶμα τῆς ἐπιφανείας τοῦ ἵππου
 15 ἐξέθορον· ὄθεν ἰδόντες ἀστυπόλοι τὸ θέαμα πάντες
 σάλῳ φωνῆς καὶ νοὸς τῇ κουφότητι συνεβόησαν
 ἄνωθεν τὸν ἵππον ὄντως εἶναι θεόπεμpton καὶ θεό-
 ληpton, μὴ μᾶλλον εὐφρόνως συλλογισάμενοι οἱ
 πεδηθέντες τὸν νοῦν μάταιοι παραδόξῳ κουφότητι
 20 διανοίας ὡς εἰ ἦν ὁ ἵππος ἐξ οὐρανοῦ κατιῶν· θεο-
 προπία τινὶ καὶ θεοῦ νεύματι, ἄφθαρτος ἂν μᾶλλον
 ἐτύγγανε καὶ ἀνώλεθρος χερσὶν ἀνθρωπείαις καὶ
 τρώσεσιν. ταῦτ' ἀλληνάλλως φαντασθέντες εἰς ὄλε-
 θρον αὐτοῖς ἐπὶ θύραις ἰστάμενον τὰς τοῦ ἄστεος
 25 πύλας ταχέως οὕτως ἀνέφξαν καὶ τὰ παρ' ἐκάτερα²⁹¹
 μέρη τοῦ τοίχου τὰ συσφίγγοντα τὰς πύλας ἀνώρυ-
 ξαν πρὸς τὸ χωρηθῆναι ῥᾶον τὸν ἵππον ἐκεῖνον τὸν

2 καὶ priore loco om. B   5 τῶν om. B a   6 πορθή-
 σομεν a πορθήσειεν A B   7 ἄρ' ὁ A ἄρ' B ἄρα a   8 συνετὸν
 scripsi, συνετὸς A B a   12 θελήσαντας a   13 ἐυστόχησαν
 B   23 ταῦτα a   25 ταχέως a τυχέως A B   26 παρακάτερα
 a παρ' ἐκάτεροι A B   26 τοίχου a τείχου A B

τελαμωνιον τε και δουρειον εις την εισοδον. ταυτα
 μεν ουν οι Τρωες κούφως ειργάζοντο και οι Έλλη-
 νες οιάπερ ἀληθῶς λέοντες εις υπογάστριον λόχον
 ξυνηδριάζοντες και λαθρηδόν κατά θηρὸς υποβρύ-
 χοντες εις βορὰν ἤδη προκειμένου τούτων τοῖς στό- 5
 μασι και τοῖς ὄνυξιν ηὔτρεπιζοντο. και δήπερ οι
 Τρωες τὸν ἵππον ἐντίμως ἄγαν τοῦ ἄστεος ἐνδοτέρω
 μεθείλκυσαν και εὐθέως τῶν ἐκτὸς ἀλλεπαλλήλοις
 κλαγγαῖς τὸ Ἑλληνικὸν ἅπαν ἐβόησε στρατεύμα ἐπι-
 νίκιον υποτοπάσαν εὐστόχως τὸ μετὰ μικρὸν τοῖς 10
 Τρωσὶ δεινῶς ἐλευσόμενον. ὀπηνίκα γὰρ ἐντὸς
 292 εἰσήλθεν ὁ δούρειος, οἱ ἐν τῇ γαστρὶ τούτου ἠρέμα
 πρὶν καθεζόμενοι ἀρεικῆ βοῆ ἅπαντες εις τὸ φῶς
 συνεξέθορον ἔνοπλοι και μηροῦ τὰ ξίφη τάντεῦθεν
 ἐρούσαντες ἀρεικῶς κατά τῶν Τρώων ἐχώρησαν, οὓς 15
 ὀξύτητι ξίφους και μαρμαρυγαῖς πανοπλίας ὁμοθυ-
 μαδὸν κατεσπάθιζον τοιοῦτοι ὄντες τὴν ἀνδρείαν
 και ἡλίκου τῶν σωμάτων τὸ μέγεθος και ταυτα και
 τοῦ Τελαμωνίου Αἴαντος τοῖς ἀνδράσι τούτοις ξιφη-
 φόρου ξυνηδριάζοντος. ἀλλὰ γε τοὺς κατασπαθίζο- 20
 μένους οὕτω Τρωῆας και φεύγοντας εἶσω τοῦ ἄστεος
 τοῦ πλάτους τοῦτου συνήλαννον πρὸς αὐτὸν οἰκτρῶς
 τὸν περίβολον. ὁ γοῦν ὄλεθρος τοῖς Τρωσὶν ἐν-
 τεῦθεν ὁ μέγας τε και ἀείμνηστος, τοῖς δ' αὖ Ἑλ-
 λησιν ἡ χαρμὸς τῆς νίκης και τὸ κλέος ὑπέρογ- 25
 293 κον. ἅπαν γὰρ τούτων τὸ ἄθροισμα τῶν ἐκτὸς
 ἐπέβρισε τῷ περιβόλῳ τῆς πόλεως και οὕτως ἡ
 πολυθρύλλητος τῆς Τροίας τετέλεστο τοῖς Ἑλλησι

1 δούρειον a δούρι A B   4 συνεδρ. B a   8 ἐντὸς a
 10 υποτοπάσαν a ὑπὸ τὸ πᾶσαν A B   13 ἀρεικῆ A ἀρει-
 κῶν B ἀρεικῶς a   14 τάντεῦθεν scripsi, κάντεῦθεν A B a
 18 τοιαῦτα B a   20 συνεδρ. a   κατασπαθεζομένους B
 27 ἐπέβρισε A ὑπεβρίασε B a   28 τετέλεστο B

πόρθησις. ἀμέλει τοιούτου θεάματος καὶ πανωλέθρου
 φόνου ἐπεισφρησάντων τῷ Πριάμῳ τῷ γέροντι τῷ
 ναῶ τοῦ Ἀπόλλωνος φεύγων αὐτὸς προσῆλθεν ὁ
 δείλαιος φυγῇ τὴν σωτηρίαν πραγματευσόμενος.
 5 ἀλλὰ γε τοῦ ἄστεος κατασκαφέντος τοῖς Ἑλλησιν —
 ᾧ τῆς ἀπηνείας καὶ δυσσεβοῦς ἀναιδείας ἐκείνης —
 ὁ υἱὸς φημι τοῦ Ἀχιλλέως ὁ Νεοπτόλεμος κατὰ μή-
 νιδα καὶ θυμόν, ὡς ἔοικε, τῷ πατρὶ ὁμοιούμενος
 ἀναιδῶς εἰσῆλθε ξιφηφόρος εἰς τὸν ναὸν τοῦ Θυμ-
 10 βραίου Ἀπόλλωνος καὶ ἀνηρόκει τὸν ἄθλιον φεῦ καὶ
 πολύτλητον γέροντα Πριάμον ἀνοσίου ὄντος τὸν
 φόνον εἰς ναὸν θεοῦ γίνεσθαι καὶ λύθρων βρο-294
 τείων τὴν ἔκχυσιν. καλῶς οὖν ὁ Εὐριπίδης τὸν
 Νεοπτόλεμον μαιφόνον ὠνόμασεν ὡς ἀνοσίῳ μιαν-
 15 θέντα καὶ δυσθρησκεύτῳ φόνῳ τοῦ γέροντος. τοῦτο
 γὰρ τέλος φευκτὸν πολυπλόκων δυστυχημάτων τῆ
 τοῦ γέροντος ἀθλιότητι πέπρωτο.

Οὕτω μὲν ταῦτα. ἐπειδὴ δὲ τὸν μοιχὸν ἐκεῖνον
 τὸν Αἴγισθον τῆς Κλυταιμνήστρας τῆς συνεύνου τοῦ
 20 Ἀγαμέμνονος τὸν σὺν ταύτῃ ἀνηρηκότα τὸν Ἀγα-
 μέμνονα ὁ υἱὸς τούτου Ὀρέστης νήπιος ὢν κατὰ
 χρόνον τοῦ φόνου τοῦ πατρὸς καὶ ἀνδρωθεὶς τὸν
 μοιχὸν καὶ τὴν μητέρα εἰς ζῆλον ἀγαθὸν τοῦ πα-
 τρὸς ἀνήρηκε καὶ εἰς εὐνοίαν προσῆν σὺν τῷ φίλῳ
 25 Πυλάδῃ, εἴλκυσε τὸν Ὀρέστην αὐτὸν ὕστερον μετὰ295
 τῆς Τροίας τὴν ἄλωσιν ὁ Μενέλαος σὺν τοῖς τῶν
 Ἑλλήνων προέχουσιν εἰς ἀντίποινον φόνου τῆς τού-
 του μητρὸς παντὸς [τοῦ] μητροκτόνου ἀνοσιουργοῦ

3 νεῶ a   11 τὸν φόνον scripsi, τοῦ φόνου B τοῦ
 φόνου A a   13 Eur. Hec. 24   24 προσῆν a πρὸς ἦν B
 πρὸς ἦν A   25 Πυλάδης a   27 πόνον a   28 ἀνοσιεργοῦ
 A B a quod correxi cf. p. 76, 26

πάντως τυγχάνοντος. ἐδυσωπείτο γὰρ ὁ Μενέλαος ὑπὸ τοῦ πατρὸς τῆς Κλυταιμνήστρας, τῆς συνεύνου τοῦ Ἀγαμεμνόνος, τοῦ ὀνομαζομένου Τυνδάρεω — καὶ γὰρ καὶ ἡ Ἑλένη θυγάτηρ τούτου ἐτύγχανε — πρὸς τὸ φονεῦσαι τὸν Ὀρέστην εἰς τῆς ἑαυτοῦ μη- 5 τρός, ὡς εἴρηται, τὸ ἀντίποινον. ἀλλὰ δήπερ ὁ Πυλάδης κατὰ φιλίαν ἄφραστόν τε καὶ ζέουσιν προθαυεῖν τοῦ Ὀρέστου τοὺς φονευτὰς ἐξεβίαζε καὶ ὁ Ὀρέστης αὖ ὑπὲρ τοῦ φίλου τούτου προτιμᾶν ἤθελε τὸν ἑαυτοῦ θάνατον. ὅμως δὴ καὶ ἀμφοτέροι μίᾳ 10 296 ψυχῇ τυγχάνοντες φιλίᾳ ὡς ἐν δυσὶ σώμασι καὶ τὸ κατεπεῖγον τοῦ θανάτου συλλογισάμενοι γοργῶς τὴν Ἑλένην εἰς θέατρον τοῖον καθείλκυσαν πρὸς τὴν τοῦ Μενελάου πτοίαν τε καὶ κατάπληξιν, ὡς εἰκός, ἢ Ἑλένης ἀπογυμνώσαντες τὸν τράχηλον τοῦ ἐνδύ- 15 ματος τούτῳ τὸ φάσγανον φρικτῶς προσεπέλασαν πρὸς τὸ τὴν ἐκτομὴν τῆς κεφαλῆς ἐξεργάσασθαι. μικροῦ τοίνυν τὸ τῆς ἀπηνείας ἔργον ἐτέλεσαν ἄν, εἰ μὴ θεοὶ τὴν Ἑλένην οἰκτεῖραντες εἰς οὐρανοὺς τῶν φονικῶν χειρῶν ἀθρόον ἀφήρπασαν τῆς σφαγῆς 20 ταύτης ἐλευθερώσαντες τήνδε. ἀλλ' ἡμῖν τούτοις οὐχ εὔρηται τοῖς τῶν παλαιῶν πίναξιν, ἐξ ὧν καὶ ταῦτα πόνῳ ἠθροίσσαμεν, εἰ μετὰ τὴν ἀρπαγὴν τῆς Ἑλένης 297 καὶ ὁ Ὀρέστης ἀνηρέθη παρὰ τῆς τοῦ Μενελάου τότε μεταχειρίσεως. ἄτοπον δὲ τὸ φανευθῆναι τὸν 25 Ὀρέστην ἀνοσιουργὸν μητέρα φονεύσαντα τὴν τὸ πατρῶον τούτου αἷμα καταληστεύσαντα ληστρικῶς καὶ εἰς χοῦν ἀρούρης τῷ ξίφει ἐκχύσαντα· ἔδει γὰρ

10 δὲ *a*   11 τὸ scripsi, τι A B *a*   15 ἢ B *a* ἢς A
 16 τούτῳ B *a* τοῦτο ex τούτῳ A¹   21 τήνδε A τὴν δὲ B *a*
 25 μεταχειρίσεως *a* μεταχειρήσεως A μεταχείρησεν B

πάντως θανεῖν τὴν μοιχευθεῖσάν τε καὶ φονεύτριαν, μοιχείαν φεῦ ἀνδρὸς ἀνακτος τοίου συρράψασαν.

Ἄτάρ ὁ Πάρις Ἀλέξανδρος πρὸς τὴν ἀρπαγὴν τῆς Ἑλένης τὸν Ἀχιλλέως ἐπίκλοπον θάνατον τοξεία
 5 καὶ δόλω μηχανησάμενος θεοῦ νεύματι, δίκην ὁμοίαν σφαγῆς καὶ θανάτου τῷ χοῖ ὁ ἄθλιος ἀνταπέδωκεν ἀλαξουεῖα τοξείας ἐαυτῷ συρράψας τὸν θάνατον. τῷ γὰρ Φιλοκτήτῃ πρὸς ἄμιλλαν συνελθὼν κατ' ἔριδα τοξικῆς γε μεταχειρίσεως ἐκείνῳ τῷ χρησαμένῳ περὶ
 10 τὴν νῆσον τῷ Ἡρακλείῳ πάλαι τόξῳ καὶ εὐστόχως βάλλουσι τὰς πελείας, καθάπερ ὁ ποιητῆς ἔφησεν, ὑπὸ τούτου καὶ τῶν τούτου βελέμων ἀνήρηται ὀφθαλμὸν βληθεὶς ὁ ἄθλιος καὶ χεῖρα καὶ τὸν ἀστράγαλον τριττῇ τῶν βελῶν ἀφέσει τούτου δὴ τοῦ
 15 τοξεύσαντος. οὕτω δὴπερ ἐν ἄλλοις θανατοῦντες τοὺς ὁμοπλάστους ἐν ἄλλοις κρίσει προνοίας εὐθέτου θνήσκειν ἀθλίως πεφύκαμεν.

Οἱ γοῦν Ἕλληνες μετὰ τὴν τῆς Τροίας ἄλωσιν καὶ ταύτης τὴν παμβόητον πόρθησιν ὑπονοστήσαν-
 20 τες εἰς τὸν ναύσταθμον καὶ ξυναυλισθέντες ἐν τῇ Αὐλίδι, ἐν ἣ συμβουλαῖς αἰεὶ συνήρχοντο, καὶ βουλευσάμενοι ταῖς ναυσὶν ἀποπλεῦσαι τοῦ ναυστάθμου πρὸς πόντον καὶ ἀπελθεῖν εἰς Ἑλλάδα ἐκωλύοντο
 25 πρὸς τὸν πλοῦν τῇ τῶν πνευμάτων ἀντιφορᾷ. καὶ δὴπερ τοῦ προσφαγέντος Ἀχιλλέως τὸ εἶδωλον περὶ μιᾶς νυκτὸς τὴν σκοτόμαιναν ἐπεφάνη τοῖς Ἕλλησι τούτοις ἀποφηνάμενον κατὰ τὸν πρότερον διάπυρον ἔρωτα ὃν ὑπέτρεφεν Ἀχιλλεὺς τῇ καρδίᾳ πρὸς τῆς Πολυξένης τὸ μνήστευμα, ὡς, ὦ Ἕλληνες, οὐκ ἄλ-
 30 λως εὐπλοίας τύχητε ῥάονος, εἰ μὴ τῷ ἐμῷ τάφῳ τὴν

Πολυξένην αὐτὴν σφαγιάσαντες θύσητε. ἀτὰρ εὐθύς
 οἱ ἀκροαταὶ τὴν οἴκαδε γλιχόμενοι θεάσασθαι πα-
 λινοστήσιν τὴν κόρην ἀνευδοιάστως τῶν χειρῶν τῆς
 ἀθλίας καὶ γηραλέας Ἐκάβης ἀφήρπασαν πολλὰ γο-
 νυκλιτησάσης καὶ παρακαλεσάσης ὀλολυγμοῖς ἀνο- 5
 ῆτοις τὸν Ἀγαμέμνονα ὑπὲρ τῆς τοῦ θυγατρίου
 300 αὐτῆς ἐκλυτρώσεως. ἀλλὰ τῶν ἀγκαλῶν ταύτης —
 ὧ̄ δυσδαίμονος καὶ πολυθρυσλήτου βίας — τὸ μόνον
 καταλειφθὲν τῇ ταλαίνῃ μητρὶ τοῦτο θυγάτριον
 ὑπεκσπάσαντες Ἕλληνες τῷ τάφῳ τοῦ Ἀχιλλέως 10
 ἀπηνῶς καὶ λίαν παρανόμως ἀπέσφαξαν λύθρον
 ἀνόσιον ὑπὲρ λύτρου πλοῶς τοῖς θεοῖς θύσαντες
 κατὰ τοὺς τρόπους πάντως τῆς τραγικῆς ὑφηγήσεως.
 οὕτως ἢ πρὶν μὲν πολύπαις Ἐκάβη, γηραλέα βασι-
 λισσα, ἄπαις ὑστάτως, οἰκέτις, αἰχμάλωτος, ἀθλία 15
 γεγένηται, ἔνθεν κἀκεῖθεν περιπλαζομένη καὶ εἰς
 ἐπικουρίαν δῆθεν ἀθήρευτον λυσίθριξ ἐκτρέχουσα,
 τὰς παρειὰς καταξέουσα καὶ γονάτων βαρυαλγήτοις
 στεναχαῖς ἀπτομένη δυναστευόντων Ἑλληνικῆς ὀμη-
 301 γύρεως, πάντων αὐτῆς τῶν παιδῶν οὕτως ὑπὸ 20
 φθορὰν ἀχθέντων ὑπὸ τὸν ἥλιον οἰκτρῶς ἤλιε.
 ταῦτα δὴ τὰ τῆς τύχης ἐνωραῖσματά, ταῦτα τοῦ
 βίου τὰ τοῖς βροτοῖς δυστερπῶς γε συμβαίνοντα,
 πρὸς ἅπερ ὀρώντας ἡμᾶς δέον φρούδην ἡγεῖσθαι
 τοῦ βίου τὴν περιπέτειαν καὶ μόνως ἀφορᾶν εὐχα- 25
 ρίστως πρὸς τὴν ἄνωθεν πρόνοιαν, ἣτις ἄρα μηχα-
 ναῖς βροτείαις οὐ πέφυκεν ὑποκλέπτεσθαι. ἀλλ' ὁ

2 παλινοστήσιν a   7 αὐτῆς non αὐτῆς AB a   8 πο-
 λυθρυσλήτου scripsi, πολυτλήτου a πουτλήτου AB   17 λυ-
 σόθριξ A λυσόθριξ B a quod correxi   19 στοναχαῖς a   20
 τὸ παίδιον B   23 τὰ τοῖς βροτοῖς δυστερπῶς A τὰ τοῖς
 δυστερπῶς B τὰ δυστερπῶς a   25 μόνον a   27 βροτεῖοις a

πρὶν μὲν φίλος αὐτῆς τῆς Ἐκάβης Πολυμήστωρ,
 ὕστατα δὲ κατὰ καιρὸν δυστυχίας ἡλικίας ἐχθρὸς
 ἄσπουνδος, ὁ τὸν ἀνατεθέντα τούτῳ παῖδα ταύτης
 ἀναιρήσας ἐπικλόπως Πολύδωρον, ὕστατα δ' ἀπο-
 5 τυφλωθεὶς ἐνδίκως κερκίσι τῇ ἀδικηθείσῃ ταύτῃ
 μητρὶ τοῖον ἀδίκημα, κατὰ χρόνον τῆς τοῦ τυφλω-
 θέντος ἀποτυφλώσεως πρὸς αὐτὴν αὐτὸς μεμηνῶς³⁰²
 ἐξεφοίβασεν· ὦ τάλαινα, κύων γενήσῃ πύρσ' ἔχουσα
 δέργματα, ἦτοι πυρώδη βλέμματα. ταῦτ' οὖν εἶπεν
 10 εἰκότως, οἶμαι, ὡς τῇ λύπῃ πυρσωθείσης τοὺς
 ὀφθαλμοὺς τῆς Ἐκάβης καὶ μανίᾳ τῇ πρὸς αὐτοὺς
 τοὺς λυπήσαντας· ὀφθαλμοὶ γὰρ πάντως λυπουμέ-
 νων ὡς τὰ πολλὰ καὶ μαινομένων πυρσοῦσθαι πε-
 φύκασι. γονίμως ἀποτίκτειν σκυλάκια, ναὶ μὴν κατὰ
 15 τῶν λυπούντων τοὺς ὀδόντας ἐκτρίξειν πυρσοῖς
 ὄμμασι καὶ ὑφέρπειν ὀλεθρίως θυμῷ νέρθην καρδίας
 παφλάζοντι πρὸς τούτων τὸν ὀλεθρον, οὕτω τὸ τοῦ
 τυφλωθέντος τεκμηριῶδες Πολυμήστορος φοίβασμα
 εὐφυῶς προσήρμωσε τῷ περὶ τὴν Ἐκάβην τελεσθέντι
 20 πάθει καὶ πράγματι ὕστατα. εἴτε δὲ γνώσει τοῦ³⁰³
 φοιβάσαντος εἴτε κατὰ συμβεβηκὸς πεφοίβαστο τὰ
 ῥημάτια, ἡμεῖς μὲν οὐκ ἴσμεν, ἢ δὲ συνείδησις τοῦ
 εἰπόντος καὶ θεὸς πρὸ τούτου ἐπίσταται.

Πέρας ἄρτι τῶν παρ' ἡμῶν συλλεχθέντων καὶ
 25 τῷ παρόντι πίνακι ἐκτεθέντων ἀκολούθως πάντως
 συντελούντων εἰς εἶδησιν ἀκριβεστέραν τῶν τελε-

1 Πολυμήστωρ *a* πολυμήτωρ A B   2 ὕστατα A ὕστατη
 B ὑστάτως *a* ἡλικος *a*   4 ἐπικλόπος B   δὲ B *a*   8
 post κύων: γε B *a* om. A   πυρσὰ *a*   9 δέργματα *a* δέρ-
 ματα A B uid. Eur. Hec. 1243 Kirchh. (ed. mai.): κύων γε-
 νήσῃ πύρσ' ἔχουσα δέργματα   ταῦτα *a*   16 ὀλεθρίῳ *a*
 19 προσήρμωσε A B *a* quod correxi   24 ἡμῖν *a*   25 ἀκο-
 λουθέν B   πάντων *a*   26 τελεσιουργηθέντων *a* τελεσιουρ-
 θέντων A B

σιουρηθέντων περὶ τὴν Τροίαν πραγμάτων πάντων
καὶ πασῶν ὑποθέσεων καὶ τῆς τῆς Τροίας τεθρου-
λημένης πορθήσεως. οἱ γοῦν ἐντυγχάνοντες τούτοις
καὶ συλλογιζόμενοι κατὰ νοῦν, ὁπόσος ὁ περὶ ταῦτα
πόνος καὶ τὰ πρὸ τούτων γεγένηται τοῦ συλλέξαντός 5
τε ταῦτα καὶ τᾶλλα ἐκ διανοίας χαμερποῦς καὶ
304 γλώσσης ἀπόρου συγγράψαντος, ὑπὲρ τῆς τούτου
ψυχῆς διὰ τὸν κύριον εὔχεσθε.

Εἰκὸς δὲ καὶ τὰ παρ' ἡμῶν πρὸς τοῖς ἄλλοις
συλληχθέντα χαρακτηρίσματα Ἑλληνικῆς χορείας 10
ἐκκρίτων ἀνδρῶν καὶ Τρωικῆς ὁμηγύρεως, ἔτι τε
συμβεβηκότα τινὰ τῷ εἶδει τούτων καὶ σώματι ἀναγ-
γεῖλαι συνεπτυγμένως τοῖς ἐντυγχάνουσι, ἵνα καὶ
τούτων παραψυχὴν τινα λόγων οἱ τοῖς γράμμασιν
ἐντυγχάνοντες ἐρανίζονται. καὶ δὴ λεκτέον. τὰ μικρὰ 15
γὰρ τοῖς μεγάλοις οἷά τινες παῖδες ἤδη τεκτόνων
προσπλάττομεν περιβολὸν τινα τοῖχον συναπαρτίζου-
τες πόλεως καὶ τοὺς μικροὺς κάχληκας τοῖς μεγάλοις
λίθοις καὶ τετραγώνοις περὶ τὴν διαρτίαν ὅλην τοῦ
τείχους τεχνικῶς ἐφαρμόττοντες. 20

305 Ὁ βασιλεὺς Ἀγαμέμνων μέγας ἦν, λευκός,
εὖρινος, δασυπώγων, μελάνθριξ, μεγαλόφθαλμος,
ἀπτόητος, εὐγενής, μεγαλόψυχος.

Ὁ Μενέλαος, ὁ τούτου ἀντάδελφος, κονδός,

5 πρὸ A πρὸς B a 8 εὔχεσθαι a 9 ΙΣΑΑΚΙΟΥ ΠΟΡ-
ΦΤΡΟΓΕΝΝΗΤΟΥ Περὶ ιδιότητος καὶ χαρακτηρῶν τῶν ἐν
Τροίᾳ Ἑλλήνων τε καὶ Τρώων r et codex Lugdunensis „ex
legato Bonaventurae Vulcanii” 62 (Catalog. p. 347) nisi quod
τε om. 9 δὲ habet r 10 χορείας om. a, non r 14 οἱ
— ἐντυγχάνοντες om. a r 15 καὶ δὴ καὶ a r 17 προσπλάτ-
τομεν B τοῖχον scripsi τυχόν A B a r 21 singularum
personarum, de quibus agitur, nomina singula capita inscripta
habent in C a r, om. A B cum sequentibus cf. Daretis
Phrygii capp. XIII. XII ibique Andreae Dederichi adnotatio
21 ὁ om. a r 24 Ὁ M. om. C ὁ μενέλεως B ἀδελφὸς a r
κονδὸς A B C βραχὺς a r

εὔστηθος, πυρρός, ἰσχυρός, δασυπώγων, εὔριν, εὐ-
πρόσωπος.

Ὁ Ἀχιλλεὺς εὔστηθος, μέγας τὸν ὄγκου τοῦ
σώματος, μακρόσκελος, σπανός, ξανθός, εὐπρόσω-
5 πος, οἰνοπαής, γοργοὺς ἔχων τοὺς ὀφθαλμούς, πο-
λύθριξ, μακρόρριν, τοὺς πόδας ὠκὺς καὶ τοῖς ἄλμασι
δόκιμος, δεινὸς πολεμιστής, εὐχαρής, φιλήδονος,
μεγαλόψυχος καὶ καλλίφωνος. ταῦτα τούτου τὰ
ιδιώματα, τὰ μὲν τὴν τούτου δραστηρίαν ἐνέργειαν³⁰⁶
10 τεκμαιρόμενα, τὰ δὲ τοῦ φυσικοῦ θυμοῦ καὶ προαι-
ρετικοῦ τὴν ὀξύτητα.

Ὁ δ' αὖ τούτου διάπυρος φίλος Πάτροκλος
παχὺς τὸ σῶμα καὶ ἰσχυρός, τὴν ἡλικίαν σύμμετρος,
ὑπόξανθος, λευκόπυρρος, εὐπρόσωπος, εὐόφθαλμος,
15 εὐγενής, δυνατὸς πολεμιστής, κατεσταλμένος, εὐ-
πώγων.

Ὁ Ὀδυσσεὺς διμοιραῖος, λευκὸς τῷ σώματι,
ἀπλόθριξ, εὐπώγων, μαλακόχρους, μιξοπόλιος, σύν-
οφρος, εὔρινος, μεγαλόψυχος, δυνατὸς πολεμιστής,
20 προγᾶστωρ, ἠθικός, εὐόμιλος.

Ὁ Διομήδης τὴν ἡλικίαν τετράγωνος, ἰσχυ-³⁰⁷
ρός, ξανθός, εὔσχημος, μελίχρους, εὐπρόσωπος καὶ

1 εὔριν εὐπρόσωπος om. a r 2 de Menelao cf. Tzet. Posth. 656 sq. et de Agamemnone ibid. v. 654 sq. 3 cf. Tzet. Posth. 469 sqq. 6 μακρόρριξ a r μακρόρριν A B C ὠκὺς scripsi, ὀξὺς A B C ar καὶ om. C 7 δεινὸς — καλλίφωνος om. A B 8 ταῦτα τούτου τὰ C ar ταῦτα τούτα τὰ A B 9 τὴν τούτου C a r τὴν τοῦ A B 12 cf. Tzet. Posth. 475 sq. ὁ om. r φίλος om. r ὁ Π. ar 14 λευκόπυρρός a r λευκόπυρρος A B C 15 πολεμιστής δυνατὸς εὐγενής δυνατὸς C 17 cf. Tzet. Posth. 672 sq. τὸ σῶμα C 18 μαλάχρους A B in quo μαλακόχρους latet; μελάχρους C a (μελάνχρους r) quod propter illud, quod praecedit, λευκὸς ferri nequit 20 post εὐόμιλος: μελάγχορος ἦτοι καὶ ἀσόκουρος C 21 cf. Tzet. Posth. 668 sq. 22 μελίχρους C

ὑπόσιμος, ξανθοπώγων, οἰνοπαῆς τοὺς ὀφθαλμούς, σῶφρων καὶ κονδοτράχηλος.

Νέστωρ, ὁ γηραιὸς καὶ μέγας τοῖς Ἑλλησι κατὰ σύνεσιν σύμβουλος, μέγας τῇ ἡλικίᾳ, κατάρρινος, ὑπόπυρρος, πολιοῦθριξ, γλαυκὸφθαλμος, πολιοπώγων, 5 μάκροψις, εὐσύμβουλος, φρόνιμος.

Ὁ Πρωτεσίλαος ἀπλόθριξ, ὑπόξανθος, ἀρχιγένειος, μακρὸς, εὐθετος, τολμηρὸς πολεμιστῆς.

308 Παλαμήδης μακρὸς, λεπτὸς, λευκός, μάκροψις, εὐρινος, ἀπλόθριξ, μελάνθριξ, μικρόφθαλμος, οἰνο- 10 παῆς, λαρυγγὰς ἦτοι λαβραγόρας, φρόνιμος, εὐπαίδευτος, πολύβουλος, μεγαλόψυχος. ὧ δὲ πρῶτως τὸ ταυλίξειν, ἦτοι κυβεύειν, ἐξεύρηται. ἐκ γοῦν τῆς κινήσεως τῶν ἐν οὐρανῷ ἑπτὰ πλανητῶν τῶν κατὰ μοιρικὴν τύχην, ὧς φασιν, ἐπαγόντων χαρὰς τοῖς 15 ἀνθρώποις καὶ λύπας ὠρίσατο τὴν ταῦλαν, ἦτοι τὸν πίνακα τοῦ παιγνίου, τὸν γήινον κόσμον, τοὺς δὲ δώδεκα κάσους, ἦτοι τὰ χαρακώματα τούτου, τὸν ξωδιακὸν ἀριθμὸν καὶ τὸ ψηφοβόλον καὶ τὰ ἐν αὐτῷ κοκκία ἅπερ τῷ κύβῳ ῥιπτάζονται, ὧς ἀναλογοῦντα 20 τοῖς ἀστράσι, τὸν τε πύργον αὐτὸν τὸν καλούμενον

1 ὑπόσιμος *a r* ὑπόσημος ABC post ὀφθαλμούς: ἦτοι (sic) C 2 κονδοτράχηλος ABC βραχυτράχηλος *a r* 3 cf. Tzetz. *Posth.* 658 sq. γηραιὸς *a r* κατὰ σύνεσιν om. *a r* 4 τὴν ἡλικίαν C κατάρρινος scripsi, κατάρρινος ABC *a r* 5 ὑπόπυρρός *a r* ὑπόπυρρος AB ἦτοι ὑπόπυρρος (sic) C 6 εὐσύμβουλος *a r* C εὐσήβουλος AB 7 cf. Tzetz. *Anteh.* 223 sqq. 8 μακρὸς τολμηρὸς πολεμιστῆς εὐθετος ἦτοι: C 9 Tzetz. *Anteh.* 398 sqq. *Chil.* III 173 sqq. ὁ Π. *a* 11 λαβραγόρας AB λαυρειόρας C λαυραγόρας *a r* 12 Joannes Malalas p. 103, 11 sqq. ed. Bonn.; Georgius Cedrenus I p. 220, 8 sqq. ed. Bonn.; Suidas s. v. τάβλα πρῶτος C 15 χαρὰν C 16 ὠρίσατο C *a r* ὠρίσαντο AB τάβλαν Mal. Cedr. Suid. 17 γήινον C *a r* γήινος AB δὲ om. C 18 κάσκους *a r* κάσους Cedr. Suid.

μόδιον τὸ ὕψος αὐτὸ τὸ οὐράνιον αἰνιπτόμενον,
 ἐξ οὗ καὶ ἔρχονται εἰς ἡμᾶς κατὰ ἀνταπόδοσιν, ὡς³⁰⁹
 φασιν Ἕλληνες, κακὰ καὶ καλά. τούτοις οὖν ὁ Πα-
 λαμήδης, σοφία πεπαιδευμένος ὢν, πάλαι τὴν ταῦλαν
 5 ἀπήρτισεν.

Ὁ Μηριόνης κονδὸς ἦν, πλατὺς, λευκός,
 εὐπῶγων, μεγαλόφθαλμος, μελάγκορος, οὐλόθριξ,
 πολύθριξ, στρεβλόρρινος, πολεμιστῆς περίεργος, με-
 γαλόψυχος.

10 Ὁ Ἰδομενεὺς διμοιραῖος, μελάγχρους, εὐ-
 όφθαλμος, (εὐθετος, ἰσχυρός, εὖρινος, δασυπῶγων,
 εὐκέαλος, φούλόθριξ, ἀπονενοημένος πολεμιστῆς.

Φιλοκτῆτης εὐμήκης, εὐθετος, μελάγχρους,
 σύνοφρος, γενναῖος, εὐόφθαλμος,) μελάνθριξ, με-
 15 λάγκορος, φρόνιμος, εὐπῶγων, πολύθριξ, εὐστοχος
 τοξότης, μεγαλόψυχος.

Αἶας ὁ Λοκρὸς εὐσθενής, μελίχρους, εὖρι-³¹⁰
 νος, ἑτερόφθαλμος, οὐλόθριξ, μελάνθριξ, δασυπῶ-
 γων, μακροψις, πολεμιστῆς τολμηρός, μεγαλόψυχος,
 20 καταγύναιος.

Πύρρος, ὁ καὶ Νεοπτόλεμος, εὐῆλιξ, λε-
 πτός, εὐθώραξ, λευκός, εὖριν, πυρρόθριξ, οὐλος καὶ
 ὑπόγλανκος, μεγαλόψυχος, ξάνθοφρος, ἀρχιγένειος,

1 αὐτὸ οὐράνιον B 2 ἡμᾶς A B C τιμὰς a r 4 παι-
 δευόμενος C 5 ἀπήρτησεν B ἀπήρησεν C 6 uid. Tzetz.
Posth. 662 sq. cum sequentibus usque ad p. 87, 18 cf. Jo.
 Malalas p. 103, 17 sqq. ed. Bonn. κονδὸς A B C βραχὺς a r
 δὲ ἦν κονδὸς C 7 μελανόφθαλμος a r 8 στρεβλόρρινος
 A B C a r, quod correxi περίεργος Mal. 10 cf. Tzetz.
Posth. 660 sq. διμοιραῖς C 11 εὐθετος — εὐόφθαλμος
 omiserunt A B C (ar) ab altera uoce εὐόφθαλμος ad alteram
 aberrantes: quae suppleui ex Malala; cf. Tzetz. *Posth.* 581
 17 cf. Tzetz. *Posth.* 664 sq. 21 cf. Tzetz. *Posth.* 526 sqq.
 (uid. v. 536 sq.) 22 εὖριν om. A B 23 μεγαλόφθαλμος Mal.

ξανθογένειος, στρογγύλοψις, προπετής, τολμηρός, εὔσκυλτος, πικρὸς πολεμιστής. οὗτος δὲ ὑπῆρχεν υἱὸς τοῦ Ἀχιλλέως, κατὰ τὴν τούτου ὁμοίωσιν γνώμης πολεμῶν τῇ πικρότητι· ἦν δὲ ἐκ Δηιδαμείας, θυγατρὸς Λυκομήδους, ὃς μετὰ τελευτὴν Ἀχιλλέως 5 ἐξεπέμφθη ὑπὸ Θέτιδος καὶ Πηλέως, πάππου αὐτοῦ, 311 αἰτήθεις ὑπὸ τῶν Ἀχαιῶν, ὡς τοῦ Ἀχιλλέως δόλω φονευθέντος παρὰ τοῦ Πάριδος Ἀλεξάνδρου, ἐκδικῆσαι τὸ πατρῶον αἷμα. καὶ ὀπλισάμενος εἰς Ἴλιον ἐπεστράτευσε σὺν νηυσὶν εἴκοσι δυσὶν ἐκ 10 τοῦ Πηλέως, λαβὼν ἴδιον στρατὸν Μυρμιδόνων τὸν ἀριθμὸν χιλίων ἑξακοσίων ἐνενήκοντα καὶ ἀποπλεύσας κατέλαβε τὴν Τροίαν καὶ εὔρεν εἰς τὰς σκηνὰς τοῦ ἰδίου πατρὸς φύλακα Ἴπποδάμειαν τὴν Βρισηίδα τῶν Ἀχιλλείων πάντων πραγμάτων, ἣν 15 ἀποδεξάμενος εἶχεν ἐν πολλῇ τιμῇ ὁ ἐλθὼν αἰτήσας αὐτὴν φύλακα εἶναι καὶ τῶν αὐτοῦ ἐν τῇ πατρῷα σκηνῇ. καὶ μετ' ὀλίγον καιρὸν νόσῳ καὶ αὐτὴ ἐτελεύτησεν.

312 Ὁ Κάλχας, ὁ μάντις, λευκός, λεπτός, τὴν 20 κάραν ὀλοπόλιος, πολύθριξ τὸ γένειον, μάντις καὶ οἰωνοσκόπος ἄριστος.

Οὗτοι μὲν ἦσαν τῶν Ἑλλήνων οἱ πρόκριτοι σὺν τῷ Τελαμωνίῳ Αἴαντι οὗ τὰ ἰδιώματα σὺν τοῖς λοιποῖς τῶν ἀνδρῶν ἰδιώμασιν οὐχ εὔρομεν ἀναγε- 25

1 ξανθογένειος om. a r   2 ὑπῆρχεν C a r ὑπῆρ in fine
uersus A ὑπὲρ ex ὑπῆρ B¹   3 in uerba τοῦ ἀχιλλέως des-
sinit C   4 δὲ ἐκ om. r   Δηιδαμείας a r δαμείας AB
7 φθόνῳ καὶ δόλω a r   10 κβ' AB ar cf. p. 88, 21 (δυσὶν)
12 ἄχρ A ἄχει B   13 τὰς AB τὰς ἰδίας a r   14 φύλακα
post πραγμάτων habent a r   17 αὐτοῦ non αὐτοῦ AB ar   18
τετελεύτησεν a   20 cf. Tzetz. Posth. 666 sq.   22 οἰωνο-
σκόπος a r οἰνοκόπος AB   24 cf. de Aiace Telamonio
Tzetz. Posth. 492 sqq.   σὺν — ἰδιώμασιν om. a r

γραμμένα καὶ συνηριθμημένα τῷ πίνακι τοῦ παλαιοῦ ἐν ᾧ τῶν λοιπῶν ἢ ἀπαρίθμησις παρ' ἐκείνου γέγονεν· διὸ καὶ παρ' ἡμῶν ἐν τῇ παρουσίᾳ ἀπαριθμήσει κατελείφθησαν ἄγραφα.

5 Τῆς δὲ Τροίας οἱ ἔκκριτοι οὗτοι·

Ὁ Πρίαμος, ὁ βασιλεύσας τῆς Τροίας, εὐμήκης τὴν ἡλικίαν, μέγας τὸν ὄγκον τοῦ σώματος, καλὸς τὸ πρόσωπον, πολὺς τὴν τρίχα, γέρων, ὑπόγλανκος,³¹³ μακρόρριν, εὐόφθαλμος, πολύθριξ καὶ σύνοφρος,
10 τούτῳ ἔχων συνεξευγμένην τὴν τῆς δυστυχίας ἐκείνης καὶ δυσδαιμονίας κακότητα, ἧτινι προσταλαιπωρήσας οἰκτρῶς πάλαι τέλος ζωῆς ἀθλίας διὰ τοῦ σωματικοῦ χοῦς τῷ χοῖ ἀπέδωκεν ὁ τρισάθλιος.

Ὁ Δηίφοβος διμοιραῖος, εὐθώραξ, εὐόφθαλμος,
15 ὑπόσιμος, οὐλόθριξ, εὐπῶγων, πλατύοψις, γενναῖος.

Ὁ Ἐλενος μακρός, εὐθετος, λευκὸς τὸ χροῶμα τοῦ σώματος, ἰσχυρός, ξανθός, μακρόθριξ, λεπτοχαρακτήρης, ἀρχιγένειος, ὑπόκυρτος, φρόνιμος πολεμιστής,
20 οἰνοπαῆς τοὺς ὀφθαλμούς.

Ὁ Τρωίλος μέγας, καλός, εὖριν, ἀπλόθριξ,³¹⁴ μελάνθριξ, μελισσόθριξ, μελίχρους, καλόφθαλμος, δασυπῶγων, ἰσχυρὸς πολεμιστής.

Ὁ Πάρις Ἀλέξανδρος εὐῆλιξ, εὐσθενής,
25 λευκός, εὖριν, εὐόφθαλμος, οὐλόθριξ, μελάνθριξ, μάκροψις, πολύθριξ, ἀρχιγένειος, κάτοφρος, εὐχαρις,

2 καὶ τῶν a r 6 cf. Tzetz. *Posth.* 363 sq. 8 πολὺς correxi ex Malala; πυρρὸς AB a r 11 προσταλαιπώρησαν r 14 cf. Tzetz. *Posth.* 376 sq. 15 ὑπόσιμος a r ὑπόσημος AB 17 cf. Tzetz. *Posth.* 373 sq. 18 ξανθός om. a r 19 ἀρχιγένειος a r ἀρχηγένειος AB 21 cf. Tzetz. *Posth.* 382 sq. 22 μελισσόθριξ, μελάνθριξ a et r nisi quod μελλισσόθριξ 24 cf. Tzetz. *Anteh.* 125 sq.

μεγαλόστομος, τοξότης εὔστοχος, δειλὸς περὶ πό-
λεμον.

Ὁ Αἰνείας παχύς, εὔστηθος, ἰσχυρός, πυρρά-
κης, πλατύοψις, εὔριον, λευκόχρους, εὐπώγων,
γλαυκός, νουνεχής, φρόνιμος, εὐσεβής. 5

315 Ὁ Ἀντήνωρ μακρός, λεπτός, ἰσχυρός, λευκός,
ξανθός, μικρόφθαλμος, γλαυκός, καμπυλόρριν, λευ-
κοχαράκτηρος, εὐλογος, δειλός, δόλιος, ἀσφαλής,
πολυίστωρ, ἐλλόγιμος.

Ἡ πολύτλητος Ἐκάβη καὶ δύστηνος μελίχροος, 10
γραῦς, εὐόφθαλμος, ὠραία, εὔριον, φιλότιμος, εὐόμι-
λος, ἥσυχος, πάσας οἶμαι γυναῖκας ὑπερβεβηκυῖα
τοῖς ἀτυχήμασιν.

Ἡ Ἀνδρομάχη, ἡ τοῦ Ἑκτορος σύνευνος, δι-
μοιραία, λεπτή, εὔστολος, εὔριον, εὐόφθαλμος, εὔο- 15
φρος, οὐλόθριξ, ὑπόξανθος, ὀπισθόκομος, μακρο-
316 πρόσωπος, εὐτράχηλος, εὐχαρις, γοργή τὴν διάνοιαν,
γελασίνας ἔχουσα τὰς παρειάς.

Ἡ Κασσάνδρα, σύνευνος οὐδενός, κονδῆ,
στρογγυλοπρόσωπος, λευκή, πάνυ ἀνδρώδης τὴν 20
πλάσιν, εὔριον, εὐόφθαλμος, μελάγκορος, ὑπόξανθος,
καρηκομῶσα, οὐλή, εὐτράχηλος, ὀγκόμασθος, μικρό-
πους, ἥσυχος, εὐγενής, ἱερατική, μάντις ἀκριβής,
παρθένος ἀγνή καὶ πάντα προλέγουσα.

3 cf. Tzetz. *Posth.* 378 sq. πυρράκης om. a r 5
Γλαῦκος Malalas, qui ex nostro corrigendus; de Glaucō nihil
apud Tzetzam. 6 cf. Tzetz. *Posth.* 380 sq. 7 ξανθός om.
a r ἀγκυλόρινος Mal. 8 εὐλογος a r om. A B δειλός,
δόλιος om. a r 9 ἐλλόγιμος r 10 cf. Tzetz. *Posth.* 366
sq. μελίχρους a 14 cf. Tzetz. *Posth.* 368 sq. διμοῖρα r
19 cf. Tzetz. *Posth.* 370 sqq. κονδῆ A B βραχεῖα a r 20
πανανδρώδης r 22 οὐλή a r οὐλήν A B ὀγκόμασθος
Mal. (Tzetz.) ὀγκόματος a r ὀγκόματος A B 23 ἥσυχος —
ἀκριβής om. a r

Ἡ Πολυξένη μακρά, καθαρὰ, λευκὴ, πάνυ ἀνδρώδης τὴν πλάσιν, μεγαλόφθαλμος, μελάνθριξ, οὖλη, εὖριν, εὐόφθαλμος, ὀπισθόκομος, λεπτοπρόσωπος, μικρόστομος, εὐχαρις, ἀνθηρόχειλος, μικρο-
 5 πους, παρθένος, μηλόμασθος, ὠραία ἐνιαυτῶν οὕσα ὀκτωκαίδεκα, ἣτις τοῖς Ἑλλησι παρανόμως ἀρπαγεῖσα³¹⁷ μητρικῶν ἀγκαλῶν περὶ τὸν τάφον τοῦ Ἀχιλλέως ἐσφαγιάσθη, καθὼς καὶ πρότερον εἶπομεν.

Ἐκτωρ, ὁ τοῦ Πριάμου καὶ τῆς Ἑκάβης υἱός,
 10 ὁ πάντων οἶμαι τῶν Τρώων καὶ τῶν Ἑλλήνων στρατηγικώτερός τε καὶ ἀνδρειότερος καὶ ταῖς τῶν ὄπλων μεταχειρίσει περιδέξιος, ὁ τῷ ποιητῇ θρυλλούμενος οὗτος, κορυθαίολός τε καὶ φλογὶ εἶκελος καὶ λεοντώδης ταῖς περὶ μάχην ὁρμαῖς, μελάγχρους
 15 ἦν, πάνυ μακρός, εὖογκος, δυνατὸς ἐν ἰσχύι τοῦ σώματος, εὖριν, οὐλόθριξ, μελάνθριξ, εὐπώγων, ψελλός, ἑτερόφθαλμος, εὐγενής, φοβερός πολεμιστής, ἐν πολέμῳ βαρύφωνος. ταῦτα δὲ τοῦ τοιούτου ἀν-³¹⁸δρός τὰ χαρακτηρισμὰτα, τεθέντος ἐσχάτου μὲν ἐν
 20 τῇ παρούσῃ ἀπαριθμήσει, πρώτου δὲ πάντων Ἑλλήνων καὶ Τρώων ὄντος κατὰ πόλεμον, ὡς οἴομεθα, τῆς περὶ τοῦτον ἐνεργείας καὶ δραστηριότητος τοῦ ἀνδρός μαρτυρούσης τοῦτο δὲ τὸ νῦν παρ' ἡμῶν διαφημιζόμενον.

25 Ἀλλὰ ταῦτα πάντα τὰ περὶ τοὺς ἄνδρας ἐγγεγραμμένα καὶ θεωρούμενα ὁ σοφώτατος ἐκεῖνος

1 cf. Tzetz. *Posth.* 505 sqq. 2 μελανόφθαλμος a r 5
 μηλόμαστος r 6 τῇ A B a r 8 ἐσφαγιάσθη r καθὼς —
 εἶπομεν om. a r 9 cf. Tzetz. *Hom.* 266 sq. Ὁ Ἐκτωρ a r
 12 θρυλλούμενος a r θρηλλούμενος A B 16 μελάνθριξ om.
 a r 18 τοιαῦτα a r 21 ὄντος A B ὄντως a οὗτος r 23
 ταῦτα r 25 cf. Jo. Malalas p. 107, 1 sqq.; Georg. Cedrenus
 I p. 223, 4 sqq. πάντα om. r ἐγγεγραμμένα a r 26
 ὁ om. r

Δίκτυς ὑπεμνημάτισεν ἀληθῶς ὁ ἐκ τῆς Κρήτης
 ὀρμώμενος, οὐ μὴν μόνον ταῦτα τὰ ιδιώματα τῶν
 ἀνδρῶν φημι ἀλλὰ καὶ τὰ γεγονότα πάντα περὶ τὴν
 Τροίαν παρὰ τε τῶν Ἑλλήνων καὶ τῶν Τρώων
 319 συρρηξάντων τὸν περιβόητον πόλεμον. ἦν γὰρ αὐτὸς 5
 ὁ συγγραφεὺς τότε μετὰ τοῦ Ἰδομενέως ἐκείνου
 τοῦ προμάχου τῶν Δαναῶν τοῖς Ἑλλησι συστρατεύ-
 σαντος. καὶ γὰρ καὶ τοῦτον ὁ Δίκτυς αὐτὸς συν-
 εγράψατο ὡς παρῶν καὶ ὄψει καθιστορήσας πάντα
 τὰ παρ' αὐτοῦ γεγραμμένα. ναὶ μὴν καὶ τοὺς προ- 10
 τραπέντας ὑπὸ Ἀγαμέμνονος καὶ Μενελάου τῶν
 ἀνταδέλφων βασιλέων ἀποπλευῦσαι καὶ κατελθεῖν σὺν
 αὐτοῖς εἰς τὴν Ἴλιον ὁ Δίκτυς αὐτὸς συνεγράψατο.
 ἀλλ' ὁ μὲν Ἀγαμέμνων τε καὶ Μενέλαος, υἱοὶ τοῦ
 Ἀτρέως τυγχάνοντες, τῶν Ἑλλήνων αὐτῶν μεγαλο- 15
 πρεπῶς ἡγεμόνευον, εἰς Τροίαν πανστρατὶ διὰ ναυ-
 τικοῦ στόλου παραγενόμενοι καὶ πάντα τῇ μετὰ τῶν
 320 Τρώων διαμάχῃ παθόντες τε καὶ ποιήσαντες ὅσα
 δήπερ ὁ ποιητὴς Ὅμηρος τῇ παρούσῃ βίβλῳ διὰ
 τῶν εἴκοσι τεσσάρων γραμμάτων ἡμῖν διεσάφησεν. 20
 ἡμεῖς δὲ τοῖς δυσὶν ἡγεμόσι τούτοις τελικώτατον
 ἄρτι πέρας τῶν παρ' ἡμῶν πονηθέντων καὶ γραφέν-
 των τῷ παρόντι τιθέαμεν πίνακι, τὴν τῶν ἐντυγ-
 χανόντων τούτῳ εὐκτικὴν εὐνοίαν διὰ τῶν ἀναγε-
 γραμμένων παρ' ἡμῶν ἐν θεῷ προσκαλούμενοι. 25

4 πέρα B   5 ἐρρηξάντων r   πόλεμον καὶ γὰρ r   7
 τοῦ om. B   ἐνστρατεύσαντος r   8 τούτων r   10 αὐτοῦ,
 non αὐτοῦ A B a r   καὶ μὴν B a   13 in uerbum συνε-
 γράψατο desinit r   18 ὅσαπερ a   20 κ δ A B a   25
 τέλος B

INDEX NOMINUM.

- Ἀγαμέμνων* pag. 60, 2; 66, 27;
 70, 1; 75, 20; 76, 3; 78, 6;
 80, 21; 88, 11. 14.
Ἀθηνᾶ 13, 10. 13; 30, 4; 69, 10.
Ἀθῆναι 11, 11; 15, 1; 19, 16;
 20, 19. — *Ἀθήνησι* 1, 3. —
Ἀθηναῖοι 12, 4. 9; 13, 1;
 14, 7; 15, 18; 20, 17; 31,
 26; 36, 24; 37, 1. 4. 9.
Αἴας ὁ Λοκρός 83, 17.
Αἴας ὁ Τελαμώνιος 71, 13;
 74, 19; 84, 24.
Αἰγαῖος (πόντος) 26, 22. —
Αἰγαῖον (πέλαγος) 14, 4. 10;
 18, 12.
Αἴγισθος 75, 19.
Αἰνείας 86, 3.
Αἰσχύλος 16, 20; 31, 21; 33,
 18.
Ἀλέξανδρος 43, 9.
Ἀλέξανδρος (uid. Πάρις) 67,
 4. 7. 8. 21. 23; 68, 20. 26;
 69, 25; 70, 4. 6. 12. 16. 23;
 77, 3; 84, 8; 85, 24.
Ἀμαζόνες 62, 18; 66, 26.
Ἀμφικτύονες 45, 22.
Ἀνδρομάχη 86, 14.
Ἀντήνωρ 86, 6.
Ἀπόλλων 63, 5; 64, 3; 70, 15.
 19; 75, 3; — *Θυμβραῖος*
 69, 27; 70, 13; 75, 9.
Ἄρης 34, 1.
Ἀριστομένης 52, 2. 11. 19; 53,
 9. 24; 55, 11.
- Ἀρκαδία* 13, 8.
 (*Ἀρταφέρνης*) 35, 21.
Ἀσία 9, 5; 13, 13; 15, 9; 18,
 5; 19, 1. 21; 25, 1; 29, 11;
 33, 20; 34, 2; 36, 2.
Ἀσσύριοι 11, 21.
Ἄτρεϋς 88, 15.
Ἀττική 18, 13; 25, 1; 29, 19;
 30, 9; 35, 13. — *Ἀττικός*
 12, 8; 34, 27.
Ἀϋλῆς 77, 21.
Ἀφροδίτη 46, 17.
Ἀχαιοί 84, 7.
Ἀχιλλεύς 60, 2; 61, 5; 69, 10.
 18. 21. 28; 70, 2. 7. 17. 19;
 75, 7; 77, 4. 25. 28; 78, 10;
 81, 3; 84, 3. 5. 7; 87, 7. —
Ἀχιλλεῖος 84, 15.
- Βαβυλώνιος* 32, 10; 49, 11.
Βόσπορος 36, 9.
Βριάρεως 15, 8.
Βρισηῖς 84, 15. (corporis ha-
 bitus describitur apud Jo.
 Malalam p. 101, 17 ed. Bonn.;
 Tzetz. *Antehom.* 355 sqq.).
- Γλαῦκος* 28, 13.
- Δαναοί* 88, 7.
Δαρεῖος 18, 12; 19, 1; 34, 6;
 35, 11; 37, 1.
Δᾶτις 14, 19; 21, 7; 31, 22;
 35, 21; 36, 19.

- Δηιδάμεια* 84, 4.
Δηίφοβος 85, 14.
Δημήτηρ 13, 8; 30, 5.
Δίκτυς 88, 1. 8. 13.
Διομήδης 81, 21.
Ἐκάβη 60, 28; 67, 11; 78, 4.
 14; 79, 1. 11. 19; 86, 10;
 87, 9.
Ἐκτωρ 59, 2; 60, 1; 69, 11;
 70, 20; 86, 14; 87, 9. —
Ἐκτόρειος 60, 5. 11.
Ἐλένη 60, 1. 27; 67, 3; 68,
 22. 28; 72, 20; 76, 4. 13. 15.
 19. 23; 77, 4. (corporis ha-
 bitum describunt Jo. Mala-
 las p. 91, 8 ed. Bonn.; Ge-
 org. Cedrenus I p. 217, 19
 ed. Bonn.; Constantinus Ma-
 nasses *Chron.* 1157 sqq.;
 Ttetz. *Antehom.* 115 sqq.).
Ἐλενος 85, 17.
Ἑλλάς 13, 1; 16, 6. 7; 20, 8;
 34, 5; 66, 14. 29; 68, 22;
 77, 23. — *Ἑλληνες* 13, 3;
 27, 2; 62, 24; 68, 24. 28;
 69, 8. 13. 29; 71, 1. 5. 13.
 20. 21; 72, 14. 18. 19; 74,
 2. 24. 28; 75, 5. 27; 77, 18.
 26. 29; 78, 10; 83, 3; 84,
 23; 87, 6. 10. 20; 88, 4, 7.
 15. — *Ἑλληνικός* 49, 13;
 66, 28; 74, 9; 78, 19; 80,
 10.
Ἐπειός 71, 6. 12.
Ἐρέτρια 15, 11; 34, 21. —
Ἐρετριεῖς 11, 23; 35, 19.
Εὐριπίδης 75, 13.
Εὐφορίων 23, 14; 29, 3; 37,
 17; 39, 3.
Ζεύς 64, 3.
(Ἥλις) 25, 1.
Ἥρα 37, 12.
Ἥρακλῆς 13, 11; 30, 6; 37,
 13; (38, 12); 62, 16; 65, 6.
 12. 17; 66, 1. 12. 18. 25. —
Ἡράκλειος 77, 10.
Θέτις 69, 24; 84, 6.
Θησεύς 13, 11; 30, 6; 37, 14.
Θυμβραῖος Ἀπόλλων 69, 27;
 70, 13; 75, 9.
Ἴδη 67, 27; 68, 5.
Ἰδομενεύς 83, 10; 88, 6.
Ἴλιος 66, 24; 67, 27; 84, 10;
 88, 13.
(Ἰνταφέρνης) 35, 21.
Ἰπποδάμεια 84, 14.
Ἰσαάκιος ὁ Πορφυρογέννητος
 59, 5.
(Ἰστρος) 35, 12.
Καλλίμαχος per Polemonis
 declamationes quavis pa-
 gina.
Κάλχας 84, 20.
Κασσάνδρα 86, 19.
Κλέαρχος 43, 10.
Κλέωνις 52, 1. 3. 17. 22. 26;
 54, 1. 25.
Κλυταιμνήστρα 75, 19; 76, 2.
Κόρη 13, 9; 30, 5.
Κρήτη 88, 1.
Κυναίγειρος per Polemonis
 declamationes quavis pa-
 gina.
Λακεδαιμόνιοι 15, 16; 18, 14;
 52, 13.
Λαομέδων 62, 27; 63, 15. 21;
 64, 9. 16. 20. 24. 27; 65, 8.
 23; 66, 8. 16. 20.
Λοκρός 83, 17.
Λυκομήδης 84, 5.
Μάγοι 37, 4.
(Μακεδόνες) 33, 11.
Μαραθῶν 5, 4; 12, 16; 13,
 2; 16, 22; 17, 23; 18, 11;
 20, 16; 21, 9; 24, 3; 30, 11.
 — *Μαραθῶνι* 1, 11; 26, 11;

- 37, 15. — *Μαραθώνιος* 12, 23; 16, 20; 23, 15; 30, 19; 34, 5. 20; 35, 1.
- Μενέλαος* 60, 3; 66, 28; 67, 3. 6; 71, 12; 72, 19. 20. 23; 73, 8. 13; 75, 26; 76, 1. 14. 24; 80, 24; 88, 11. 14.
- Μῆδοι* 12, 1. 6; 37, 4. — *Μηδικός* 30, 10; 32, 9.
- Μηριόνης* 83, 6.
- Μιλτιάδης* 7, 13; 18, 15; 23, 2. 8.
- Μυρμιδόνες* 84, 11.
- Νάξος* 14, 3; 15, 10; 34, 22. — *Νάξιοι* 11, 22; 35, 19.
- Νεοπόλεμος* 75, 7. 14; 83, 21. *uid.* *Πύρρος*.
- Νέστωρ* 82, 3.
- Νισαῖοι ἵπποι* 50, 4.
- Ὀδυσσεύς* 71, 11; 72, 16; 73, 7; 81, 17.
- Ὅμηρος* 29, 1; 33, 19; 59, 2. 7. 8. 17; 61, 26; 62, 26; 88, 19. — *Ὁμήρειος* 61, 12.
- Ὁρέστης* 75, 21. 25; 76, 5. 8. 9. 24. 26.
- Παλαμήδης* 82, 9; 83, 3.
- Παλλάς* 37, 12.
- Πάν* 13, 8; 30, 3; 37, 12.
- Παναθηναία* 14, 8.
- Πάρις* 67, 4. 8. 21; 68, 26; 69, 25; 77, 3; 84, 8; 85, 24; *cf.* *Ἀλέξανδρος*.
- Πάτροκλος* 60, 3; 81, 12. (*Πελοπίδαι*) 35, 14.
- Πέρσαι* 12, 6; 32, 8; 37, 3; 43, 13. — *Περσικός* 32, 10.
- Πηλεύς* 84, 6. 11.
- Πλαταιεῖς* 14, 12; 15, 16.
- Πολύδωρος* 79, 4.
- Πολύζηλος* 15, 17; 35, 9.
- Πολυμήστωρ* 79, 1. 18.
- Πολυξένη* 61, 3; 69, 14. 29; 77, 29; 78, 1; 87, 1.
- Ποσειδῶν* (28, 15); 64, 2. 12. 17.
- Πρίαμος* 60, 25; 62, 27; 66, 20; 67, 4; 69, 14. 16. 19. 28; 70, 26; 75, 2. 11; 85, 6; 87, 9.
- Πρωτεσίλαος* 82, 7.
- Πυλάδης* 75, 25; 76, 6.
- Πύρρος* 83, 21; *uid.* *Νεοπόλεμος*.
- Σιδόνιος* 38, 8.
- Σκύθαι* 35, 12; 51, 21. 22. — *Σκυθική θάλασσα* 36, 9.
- Σπαρτιᾶται* 52, 4.
- Τελαμώνιος* 71, 13; 74, 19; 84, 24.
- (*Τισσαφέρνης*) 35, 21.
- Τρίτων* (*deus*) 28, 14.
- Τρίτων* 71, 7.
- Τροία* 59, 7; 62, 15. 25; 63, 1. 12. 16. 30; 65, 7; 66, 15. 17. 21; 67, 1. 20; 68, 21. 23. 25; 69, 7; 71, 2. 5. 19; 72, 17. 24; 74, 28; 75, 26; 77, 18; 80, 1. 2; 84, 13; 85, 5. 6; 88, 4. 16. — *Τρωῆς* 60, 26; 68, 24; 69, 12; 71, 20. 22; 72, 3. 13; 73, 1. 5. 12; 74, 2. 7. 11. 15. 21. 23; 87, 10. 20; 88, 4. 18. — *Τρωικός* 59, 14; 60, 12; 64, 10; 71, 4. 16; 80, 11.
- Τρωίλος* 85, 21.
- Τυνδάρεως* 76, 3.
- Τύχη* 70, 3.
- Φέρεκλος* 68, 19.
- Φιλοκτήτης* 77, 8; 83, 13.
- Φοίνικες* 9, 17; 12, 7. 11. — *Φοινίκιος* 32, 11. — *Φοίνισσα* (*ναῦς*) 5, 24; 29, 24.

Addenda et corrigenda.

In textu:

- pag. 4, 16 lege: *συγκινδυνεύουσιν.*
,, 5, 1 ,, *συναγωνίσεται, (συναγωνίζεται Ω)*
,, 5, 7 ,, *κομιδῆ,*
,, 7, 9 δ' ἐκ pro δὲ καὶ (Ω) scribendum esse monuit me Augustus Mau amicus.
,, 7, 10 an *αἰρετέον?* (*αἰρετὸν Ω*)
,, 8, 1 lege: *οὖν, ἐπὶ*
,, 8, 11 immerito mihi suspecta fuerunt uerba τὸ *χρῶμα.*
,, 11, 2 lege: *ὀχήμασιν (σχήμασιν Ω; corr. A. Mau cf. Jacobs ad Ach. Tat. p. 471)*
,, 12, 3 ,, *συστρατιώτας*
,, 13, 8 ,, *εἰκῆ*
,, 17, 11 ,, *λόγῳ.*
,, 18, 5 ,, *ὑπὸ τῆς Ἀσίας ὅλης βεβιασμένον ὅτι τέθνηκεν ὁμολογήσαι. (βεβιασμένον post ὁμολογήσαι Ω)*
,, 19, 17 *βλήματα* cum C scribendum, ante quod *τοξευμάτων* uel simile quid excidit (corr. A. Mau).
,, 19, 20 lege: *ἀντίτυπος*
,, 22, 10 ,, *δοῖτε; (δῶτε Ω)*
,, 23, 7 ,, *δώσετε*
,, 23, 15 ,, *Μαραθωνίαν μηδ' εἰς τὸ πρόσθεν (τοῦ πολεμάρχου τίθει τὸν στρατιώτην uel simile quid). τῷ πολεμάρχῳ δίδωσι τὸν λόγον ὁ νόμος τῆς δημοσίας ταφῆς. (corr. A. Mau).*
,, 25, 7 ,, *εὐψυχίας (εὐτυχίας Ω; corr. A. Mau)*
,, 31, 22 ,, *Δᾶτις et sic 35, 21; 36, 19.*
,, 32, 1 ,, *ῶτα (οὖς Ω)*
,, 33, 11 ,, *πολλοὺς ἂν εὔροις (ἂν om. Ω)*
,, 36, 3 ,, *στρατιώταις*

- pag. 36, 9 uerba ἄγαν ὄντα ῥοώδη delenda.
 „ 37, 20 lege: γυναικείω (γυναικῶν Ω)
 „ 38, 1 uerba ἐκείνου δέ delenda.
 „ 43, 11 lege: διεπράξατο,
 „ 44, 18 „ ἔστι
 „ 48, 27 „ μοιχεύεται, (μοιχεύει ABa)
 „ 63, 3 „ πράγματος πιεζόμενος,
 „ 64, 3 „ Διός,
 „ 65, 9 „ ποιήσει
 „ 66, 16 „ ἀνήρηκε et sic 75, 10 (ἀνηρήκει utroque
 loco ABa)
 „ 68, 8 „ ἐνεκολπίσατο,
 „ 68, 9 „ πατρικῶς περιθάλασας
 „ 68, 15 „ ἀπηνούς

In adparatu:

- pag. 3, 4 lege: τὸν altero loco
 „ 3, 11 „ μαραθῶνι
 „ 8, 4 „ ἦ s
 „ 13, 15 „ ἐλεύθερον s
 „ 19, 7 „ ἀκοήν
 „ 21, 10 „ πεσοῦσης ABs πέσης Cp πέσειας O 11
 ταῦτ' ἐμὲ — ταῦτ' ἐμοὶ scripsi, ταῦτά με
 — ταῦτά μοι Ωs
 „ 22, 1 delendum et.
 „ 22, 4 lege: ὑμῶν
 „ 30, 13 delenda C nota.
 „ 31, 5 lege: ἄν
 „ 33, 9 „ φύσει
 „ 36, 20 „ κινεῖτε B καινεῖτε S
 „ 39, 2 „ οἱ Ω
 „ 44, 4 cum libellus typis iam esset exscriptus, incidit
 in manus codex Vaticanus 82, bombycinus saec.
 XIV, in quo Adriani de venefica declamatio (fol.
 192^v—193^r) cum Aristidis in Smyrnam monodia
 (fol. 193^r—194^r) inter Libanii scripta legitur. cu-
 ius libri uarietatem, cum nullius pretii sit, hic
 enotare nolo.
 „ 50, 6 delenda a nota.
 „ 53, 17 lege: ἦπτον ex ἦπτων B¹
 „ 64, 19 „ ἀτρείδης AB ἀτρογέτης a
 „ 71, 14 „ ἄρ AB
 „ 72, 9 „ ἐντὸς εἰσαγάγοιμεν A

